CRISTIAN MUREŞANU

BIOTRANSFORMĂRI SUB INFLUENȚA PSIHICULUI

EDIȚIA A II-A ADĂUGITĂ ŞI REVIZUITĂ

BIOALCHIMIA UMANĂ

CRISTIAN MUREŞANU

BIOTRANSFORMĂRI SUB INFLUENȚA PSIHICULUI

EDIȚIA A II-A ADĂUGITĂ ŞI REVIZUITĂ

BIOALCHIMIA UMANĂ

AVERTISMENT!

ACEASTĂ CARTE NU CONȚINE SFATURI MEDICALE ŞI NU POATE FI FOLOSITĂ PENTRU DIAGNOZA SAU TRATAMENTUL UNOR AFECȚIUNI. CONSIDERĂM CĂ ESTE NECESAR SĂ FIE CONSULTAȚI EXPERȚI ÎN DOMENIU, CARE POT OFERI SFATURILE NECESARE.

AUTORUL ŞI/SAU COLABORATORII NU ÎŞI ASUMĂ RESPONSABILITATEA APLICĂRII PRACTICE A IDEILOR PREZENTATE DE CĂTRE PERSOANE NEAVIZATE, INSUFICIENT PREGĂTITE, CARE LECTUREAZĂ ACEASTĂ CARTE.

AUTORUL ŞI COLABORATORII PREZINTĂ INFORMAȚII GENERALE PENTRU ÎNȚELEGEREA CÂT MAI COMPLETĂ A STĂRII DE SĂNĂTATE ŞI RIDICAREA CALITĂȚII VIEȚII.

MATERIALELE ŞI SFATURILE FURNIZATE TREBUIE APRECIATE CA SIMPLE INFORMAȚII ŞI NU CA ANALIZE ŞI SFATURI MEDICALE. ÎN TOATE CAZURILE, VĂ SFĂTUIM SĂ CONSULTAȚI MEDICUL DE FAMILIE, DACĂ VĂ ÎNGRIJOREAZĂ STAREA DUMNEAVOASTRĂ DE SĂNĂTATE.

INFORMAȚIILE OFERITE SUNT DE NATURĂ EXCLUSIV EDUCAȚIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ ŞI NU POT FI ASIMILATE, ÎN NICIO SITUAȚIE, UNOR CONSULTAȚII ŞI/SAU ANALIZE MEDICALE DE SPECIALITATE. INFORMAȚIA PREZENTATĂ NU TREBUIE FOLOSITĂ CA ALTERNATIVĂ A CONSULTULUI MEDICAL, REALIZAT DE UN MEDIC SPECIALIST.

AUTORUL ŞI COLABORATORII NU POT FI CONSIDERAȚI RĂSPUNZĂTORI PENTRU NICIUN PREJUDICIU/PIERDERE DE ORICE FEL, INDIFERENT DE MODUL ÎN CARE VEȚI UTILIZA INFORMAȚIA PREZENTATĂ.

VĂ MULȚUMIM PENTRU ÎNȚELEGERE!

AUTORUL ŞI COLABORATORII

NOTĂ IMPORTANTĂ:

Datorită modalității în care a fost redactată şi informațiilor prezentate, cartea poate avea un impact major asupra concepțiilor, credințelor şi intimității dumneavoastră, putând reprezenta eventual chiar un atac la adresa lor. În mod paradoxal, citind această carte, termenul „a cunoaşte” nu este asociat celor de „bine” sau „rău”, ci simultan ambilor şi niciunuia deopotrivă.

Aceasta înseamnă că, din anumite puncte de vedere, dezvăluirea unor informații către cititorii neavizați poate determina atât apariția unor stări de îngrijorare, dezamăgire, tulburare, dar mai ales responsabilitate (ce pot fi asociate conceptului de „rău”), cât şi sentimente de încredere în sine, speranță şi entuziasm, (ce pot fi asociate conceptului de „bine”) sau chiar scepticism şi nepăsare. În acelaşi timp, lectura acestei cărți nu „face” nici bine şi nici rău.

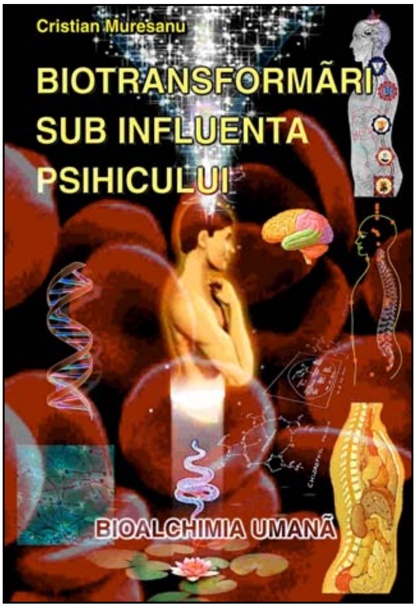
Cartea prezintă experiența personală şi ideile autorului, aşa cum au fost ele înțelese, fără a urmări o țintă sau un adevăr final. Aşa cum invenția bombei atomice nu mai poate fi uitată, chiar dacă, prin definiție, aceasta a creat foarte mult „rău”, tot astfel informațiile prezentate impregnează semnificativ sfera dumneavoastră de conştiență, fără a mai putea fi şterse sau „uitate”.

Am subliniat ideea că această carte poate determina apari ția unei stări de responsabilitate față de viață (şi modificări ale atitudinii dumneavoastră față de aceasta), înțelegând faptul că ignorarea ei nu va fi echivalentă cu „uitarea”.

A deveni responsabil față de viața dumneavostră este mult mai puțin plăcut decât a rămâne iresponsabil. Din acest motiv, autorul recomandă această carte mai ales cititorilor cu pregătire universitară.

CUPRINS

SEMNIFICAȚIA COPERȚII

Floarea de lotus semnifică naşterea lumii din apele tulburi ale ignoranței, şi este reprezentată plutind pe suprafața unui pe lac murdar. În Egipt şi India, lotusul este şi un simbol al perfecțiunii, deoarece această floare poate creşte şi în apele cele mai poluate.

Ziua se ridică la suprafață şi înfloreşte, cu o grație şi o frumusețe spectaculoasă, iar noaptea se scufundă din nou pentru a demonstra acest miracol al naturii. De fiecare dată când reapare la suprafața apei, odată cu primele raze de soare, aceasta îşi păstrează culoarea şi puritatea intacte. În centru avem ființa umană care meditează asupra misterului vieții.

Şarpele semnifică potențialul material al unei forțe interioare, ce aşteaptă să fie transformat şi sublimat într-o energie cinetică de calitate superioară. Această transformare specială este reprezentată printr-o aură luminoasă, situată în partea inferioară a bazinului. Coloana de lumină indică faptul că această energie urcă vertical şi se îndreaptă spre zona creierului.

Ființa umană „priveşte” spre un creier în fața sa, indicând faptul că ea îşi foloseşte puterea mentală de concentrare pentru a amplifica biotransformarea. În stânga jos, apar imagini ale unor celule reproducătoare, echivalentul unei potențialități energetice, iar în partea dreaptă este figurată o moleculă de clorofilă, esențială în procesul de fotosinteză.

Dintr-o altă perspectivă, molecula reprezintă obiectul de studiu al chimiei, celulele roşii sunt obiectul de studiu al biologiei iar energiile vitale nu au fost (sau au fost insuficient) studiate până în prezent. Şarpele reprezintă potențialul material care se poate transforma în energie.

În background-ul întregii coperți, sunt reprezentate celule roşii (echivalentul vital al omului şi animalelor), acestea conținând de asemenea celule stem care, în interiorul aparatului reproducător, sunt transformate în spermatozoizi. În partea dreaptă, de sus în jos, apar 3 reprezentări din perspective diferite ale unor secțiuni prin corpul uman.

Sus este reprezentarea aspectelor energetice, aşa cum sunt ele cunoscute în tradițiile mistice orientale, la mijloc se află o schemă simplificată a unor puncte focar, prin intermediul căreia se doreşte realizarea unei punți de legătură între tradițiile orientale şi medicina modernă iar jos apare o secțiune fizică ce simbolizează ceea ce „vede” medicina occidentală clasică, adică un corp alcătuit din organe şi nimic mai mult.

În partea stângă a coperții există o spirală ADN, care semnifică baza materială a vieții biologice, celebra moleculă capabilă de autoreplicare, ce asigură tiparul necesar pentru perpetuarea vieții în forme biologice. Atunci când ființa umană îşi transformă biopotențialele, ea beneficiază, în faze mai avansate, de procese speciale de expansiune şi trezire a conştienței de Sine, a inteligenței, un fel de iluminare care e reprezentată printr-un arc de lumină ce se deschide spre exterior.

CONTACT AUTOR:

- **Telefon: mobil 0751.150.855, fix 0364.107.184,**
- **E-mail, ID mess: cristim23@yahoo.com**
- **Pagină de web: www.scribd.com/cristim23**
- **Pagină de Facebook: https://www.facebook.com/cristian.muresanu**
- **Pagină de server: www.4shared.com/dir/J8s6-MgV/Cristian_Muresanu.html**

PREFAȚA

ACAD. PROF. DR. OCTAVIAN POPESCU, DIR. CENTRUL DE BIOLOGIE

Cartea d-lui Cristian MUREŞANU, prin tema abordată, are un profund caracter interdisciplinar. Pregătirea sa, dar mai ales îndelungata sa experiență de jurnalist ştiințific i-au permis această „incursiune” originală şi foarte îndrăzneață în adâncul ființei umane, în complexitatea proceselor biologice care stau la baza vieții.

Autorul încearcă să explice rezultatele unor experimente personale apelând la noțiuni fundamentale din diferite domenii: chimie, biologie, fizică, psihologie, fiziologie şi medicină. Astfel, ceea ce Titu Maiorescu scria acum mai bine de un secol: *„Între adevărata ştiință şi viața practică nu poate fi niciodată antagonism, ci trebuie să fie, din contra, o continuă înlesnire reciprocă*”, se potriveşte foarte bine cu conceptele prezentate de domnul Mureşanu în cartea sa.

Deasemenea, autorul introduce termeni şi noțiuni mai puțin agreate de majoritatea comunității ştiințifice contemporane, de exemplu: transmutație biologică şi bioalchimie. Foarte multe explicații se situează la limita de separare între normal şi paranormal.

Nimeni nu poate contesta însă faptul că există fenomene biologice care nu pot fi înțelese cu ceea ce se cunoaşte în prezent despre lumea vie. În acest fel, cercetarea ştiințifică dedicată ştiințelor vieții are şi va avea de lucru foarte mulți ani de acum înainte.

Faptele prezentate în această carte au fost obținute experimental, iar interpretarea lor este sinceră şi obiectivă. În acest context, îl voi cita din nou pe Titu Maiorescu: *„Oricât de minim în aparență ar fi rodul unei lucrări ştiințifice, dacă el a fost obținut cu o dragoste sinceră de adevăr, aceasta îl sfințeşte, imprimându-i nemuritoarea pecete”*.

Cartea se adresează unui public larg cu cunoştințe de bază în Ştiințele Naturii, dornic de cunoaştere şi autocunoaştere, şi este foarte utilă pentru cercetătorii preocupați de influența psihicului asupra funcționării organismului uman.

GEN. PROF. DR. CONSTANTIN DUMITRU DULCAN, MEDIC NEUROLOG

Cartea „Biotransformări sub influența psihicului” scrisă de Cristian Mureşanu, are un titlu incitant, cu rezonanțe care trimit în teritoriul performanțelor, ce țin de magic, de fabulos. Concret, este vorba de o experiență, care îşi are originea în tradițiile spirituale orientale, şi care constă în „trans-sublimarea”, cum o numeşte autorul, în transformarea energiei genezice în energie mentală în scopul superizării, al amplificării funcțiilor psihice şi intelectuale.

După afirmația autorului, această experiență, la care au acces puțini muritori, i-ar fi cerut 14 ani de căutare, de efort şi de perseverență până la finalizarea sa.

Fiind o experiență eminamente subiectivă, strict personală, greu de obiectivizat, eu nu pot nici să confirm şi nici să infirm afirmația autorului referitor la reuşita încercării sale. Dar pot afirma cu certitudine că astfel de experiențe sunt citate în viața multora dintre maeştrii tradițiilor orientale care au făcut obiectul studiilor întreprinse în laboratoare din Occident prin mijloace ştiințifice de care se dispune astăzi.

Autorul, Cristian Mureşanu, nu se limitează însă doar la expunerea drumului parcurs în demersul său experiențial, ci îşi propune un obiectiv mult mai pretențios, explicarea în termeni ştiințifici a fenomenului de ***trezire a energiei Kundalini***, cum este numit în literatura dedicată domeniului. Recurge în acest scop la o serie de date venite dintr-o mulțime de arii ale ştiințelor –

chimie, fizică, biologie, fiziologie, filozofie, etc – într-un limbaj adesea neconvențional, neuzitat, original şi tehnicist care poate face lectura uneori mai dificilă.

Tema principală, în jurul căreia Cristian Mureşanu țese o complicată şi complexă expunere de date, este aceea a capacității celulei vii de a transmuta materia dintr-o formă în alta. Invocă în acest sens binecunoscutele lucrări ale lui Louis Kervran (1972) privind transmutarea elementelor chimice cât şi ale altor cercetători. Conştient de limitele dogmatice, care apar în interpretarea oricărui fenomen neconvențional, nu se descurajează ci continuă, cu o perseverență deosebită, să descopere continuu noi argumente în sprijinul obiectivului propus.

Referitor la capacitatea organismului uman de a-şi utiliza resursele interne în diverse moduri, prin controlul conştient al gândirii, avem astăzi o mulțime de dovezi incontestabile venite din teritoriul ştiințelor neurocognitive. Încă din 1981 am îndrăznit să afirm, în baza unor deducții logice, că toate celulele vii, inclusiv cele ale organismului nostru, posedă capacitatea de a-şi rezolva propriile probleme ridicate de existența sa, ceea ce, în termenii utilizați de mine, corespundea unei definiții pentru inteligență.

Cu alte cuvinte, fiecare celulă îşi are propria sa inteligență care se manifestă atât la nivelul celulei, care are statut individual de existență (fiind monocelulare), cât şi atunci când se află într-un organism pluricelular. În consecință, în controlul gândirii asupra structurilor noastre componente se stabileşte un contact între cele două niveluri de înteligență – cel celular şi cel mental.

Prin gândirea rațională ne exprimăm intențiile, voința, modul de funcționare şi de structurare pe care dorim să-l imprimăm oricăruia dintre elementele componente ale organismului nostru – fie în scop de vindecare, de antrenament, sau de dezvoltare a unor capacități deosebite cum este în cazul discutat în această carte.

Am demonstrat, cu mulți ani în urmă, că gândurile noastre nu sunt emanații abstracte ale unui substrat material, conținut de creier, ci sunt câmpuri de energie, purtătoare de informație, care au capacitatea de a se propaga la fel ca orice câmp electromagnetic şi de a exercita un efect de organizare şi structurare asupra materiei. Din datele oferite de fizica cuantică, ştim în prezent că există o relație de implicare a conştiinței la nivelul cuantic al materiei, că fie şi numai prin simpla noastră prezență în lume nu putem rămâne doar simpli ***observatori,*** ci suntem în acelaşi timp şi ***participanți.***

La nivel neurofiziologic orice informație nouă îşi construieşte o rețea neuronală proprie, cu noi sinapse şi neuromediatori. Utilizarea acestor rețele neuronale un timp suficient, prin repetiție, va determina o memorare de lungă durată la nivel de hipocamp, sediul memoriei noastre de lungă durată, inclusiv o achiziție de noi neuroni, exercitând în acest fel şi un efect de natură morfogenetică.

Conform celor expuse, avem elementele necesare pentru înțelegerea capacității de modelare, prin voință, a propriei noastre fiziologii şi în anumite limite chiar a propriei noastre morfologii.

Voi analiza şi câteva date referitoare la concepția asupra sexualității în spiritualitatea orientală. În călătoriile mele de studii efectuate în China, India, Japonia şi Coreea am observat că întreaga arie geografică are un filon filozofic şi spiritual comun, dar cu diferențieri impuse de limba şi tradițiile specifice, de particularitățile lor etnice şi culturale.

În linii generale, conservarea energiei sexuale, prin cheltuirea ei rațională, după norme bine precizate de spiritualitatea lor tradițională, în scopul păstrării vitalității, a creşterii longevității şi a augmentării capacității mentale, o găsim comentată în termeni similari în întreaga arie geografică menționată.

În doxologia orientală tradițională accentul nu este pus pe structura fizică a organismului ca în medicina occidentală ci pe conceptul de energie, denumit ***prana*** în spiritualitatea hindusă şi ***Qi*** în cea chineză. Ființa umană este circumscrisă în limita a doi poli – cerebral şi sexual, corespunzându-le energia psihică (mentală) şi respectiv cea sexuală. În cei doi poli natura pare să fi format cea mai mare investiție de energie şi inteligență. Prin unul este exprimată orientarea în mediu, adaptarea la diversitatea condițiilor de viață şi controlul întregii funcționalități a organismului. Cel de al doilea pol asigură rolul de conservare a speciei prin funcția de reproducere.

Ambele energii formează o unitate funcțională aflându-se într-un raport de determinare reciprocă, fie amplificându-se reciproc, fie epuizându-se. Consumul excesiv de o parte epuizează şi

polul opus părând să aibe o sursă de energie comună, aşa după cum de altfel o şi afirmă sursele documentare în domeniu.

Având o sursă comună de energie, energia sexuală este extrasă din aceea a tuturor celulelor noastre, inclusiv nervoase. Derivă de aici şi epuizarea fizică şi psihică după consumul excesiv. Ambelor tipuri de energii li se atribuie o natură informațională constituind sursa vieții, a gândirii, a cunoaşterii şi a creației. Consumul excesiv al energiei sexuale, spun sursele în domeniu, are ca rezultat epuizarea şi a resurselor cognitive şi creatoare. De aici preocuparea pentru consumul rațional al acestei energii ***(uz dar nu abuz)*** ca şi pentru conservarea acesteia în scopul amplificării energiei mentale şi a vitalității biologice.

Antichitatea orientală avea cu totul altă viziune, decât noi cei de astăzi, asupra sexualității. Ei situau sediul energiei sexuale la baza coloanei vertebrale, văzând-o ca pe o forță latentă, numită Kundalini, de care depinde vitalitatea, forța de exprimare şi funcția ereditară. Cele două tipuri de energie ar comunica prin canale situate de o parte şi de alta a coloanei vertebrale. Energia sexuală este înțeleasă ca fiind un capital fix, programat ereditar şi prin care trăim până la epuizarea sa. O putem consuma, cheltui mai repede sau mai lent, după cum dorim, dar nu o putem adăuga ci doar conserva.

Se înțelege acum de ce consumul excesiv al energiei sexuale conduce la epuizarea potențialului mental, vital şi de unde s-a născut necesitatea conservării acestei energii. Este uşor de înțeles că această concepție este complet opusă mentalității consumiste, susținută chiar de voci care vor să pară a avea o motivare ştiințifică (?!), în realitate fiind doar un ecou (dezinteresat ?) al societății de consum.

Şcolile orientale tradiționale au eleborat tehnici de sublimare, superizare sau de transformare a unei părți din energia sexuală în energie mentală prin ascensionarea acesteia de la baza coloanei vertebrale de-a lungul celor două canale enunțate, spre polul cerebral. Este tehnica de ascensionare sau de trezire a lui Kundalini. Aceasta este experiența despre care Cristian Mureşanu ne scrie în cartea sa.

Dacă un om de lângă noi îşi asumă responsabilitatea unui demers pe cât de util, tot pe atât de interesant ca performanță, cu atât mai bine pentru sine. Este oricum un reper deosebit de interesant din biologia noastră asupra căruia cândva fiziologia viitorului se va opri cu certitudine.

Gen. Prof. Dr. Constantin Dumitru Dulcan

INTERVIU CU NEUROLOGUL GEN. PROF. DR. CONSTANTIN DUMITRU DULCAN

Î: *Cum se încadrează kundalini în fenomenele biologice şi psihice ?*

Constantin Dumitru Dulcan: Eu aş pleca de la ideea că există o energie esențială a Universului, care este energia Viului şi ea este polarizată. După opinia mea, întregul Univers este polarizat în felul următor: un pol îl constituie algoritmul de creație al tuturor lucrurilor, care implică obligatoriu o inteligență, iar celălalt este polul autoperpetuării.

Îndrăznesc să spun că una dintre cele mai puternice energii din Univers este kundalini şi aceasta are o forță sau magnitudine mai mare decât cea a gândirii (sau a rațiunii), deoarece deseori instinctele depăşesc rațiunea. Analiza pe care am făcut-o înainte de a scrie cartea „Inteligența Materiei" a avut la bază tot ceea ce am citit şi experimentat în întreaga mea viață pentru a afla dacă Universul funcționează în virtutea a ceea ce au descoperit toate ştiințele.

În acest fel am ajuns la existența unei inteligențe observând că de fapt nimic nu poate funcționa doar înşiruind lucrurile şi legându-le unul de altul, aşa după cum pretinde fizica newtoniană materialistă. Toate acele teorii nu pot explica funcționarea reală a Universului decât dacă se introduce o nouă necunoscută, care este viața de dincolo de noi. De aici a pornit ideea cărții mele „Inteligența Materiei". În timp ce am realizat aceste studii am înțeles că ordinul suprem al Universului este autoperpetuarea.

***Î:** Dar omul este o ființă care poate să se situeze mai sus decât o simplă perpetuare şi el poate beneficia de numeroase alte avantaje. Cum transpunem toate acestea la om ?*

Constantin Dumitru Dulcan: Energia kundalini concentrează un potențial imens tocmai datorită faptului că Universul a „dorit" să își asigure această reproducere. Nu ştiu cui îi foloseşte această înmulțire la infinit. Probabil există o rațiune mai profundă, pe care eu nu o pot pătrunde, dar ştiu că kundalini ascunde un potențial excepțional.

Omul comun îşi foloseşte resursele biologice, ale acestui potențial, într-o activitate sexuală exagerată, dar omul inițiat şi omul cunoaşterii de sine, care a avut acces la acea cunoaştere despre tradițiile orientale, face altceva cu aceste bioresurse şi energia care e asociată acestora. El o conservă.

Acest potențial imens care izvoreşte din zona situată la baza coloanei vertebrale poate fi consumată la modul banal cu cheltuiala unei energii extrem de prețioase *(prin expulzarea exterioară potențialului ei material netransformat – n.r.)*, esențială vieții sau ea poate fi sublimată şi transformată în forme superioare de energie. Trebuie să spun faptul că ea se uneşte cu energia creierului care susține inteligența şi intuiția, dinamizându-le foarte mult. Şi atunci, ai două alternative: ori te consumi banal într-o activitate sexuală excesivă şi prostească, ori sublimezi acest potențial material în energie kundalini şi o transformi în energii mentale superioare.

Marii creatori şi cercetători au fost în acelaşi timp oameni care au ştiut să facă acest lucru. Eu nu contest faptul că reproducerea este o necesitate la nivelul speciei şi este chiar un element sacru, nu aş vrea ca să se înțeleagă greşit, dar consumul inutil, excesiv şi dincolo de orice logică, numai pentru că este moda să facă toți la fel, este foarte dăunător, în timp ce sublimarea ei are o mulțime de avantaje.

Poți să creezi opere de artă şi să străluceşti în domeniul tău iar acensionarea şi sublimarea acestei energii spre polii superiori ai ființei umane oferă proprietăți noi şi excepționale.

***Î:** Cum ar putea ştiința medicală să se apropie de aceste aspecte ?*

Constantin Dumitru Dulcan: Nu o să reuşiți uşor. Dacă o să citiți ce am scris eu, afirm că nu sunt de acord cu ceea ce se întâmplă la ora actuală şi le mulțumesc profesorilor mei care mi-au dat să citesc cărți despre spiritualitatea tantrică la vârsta de 14 ani … şi vă mărturisesc că la vremea aceea, imediat după război, nu existau asemenea cărți, deoarece am înțeles exact ceea ce discutăm acum şi ce rost are această energie şi că este mult prea importantă pentru vitalitatea noastră pentru a o utiliza banal.

În cariera mea medicală am lucrat cu tineri care îşi epuizau resursele, uneori de 5-6 ori pe zi, iar la aceştia apăreau procese de îmbătrânire accelerată, vulnerabilitate în fața bolii, slăbiciune fizică şi psihică, … pot să vă spun că am cunoscut o pacientă care se confrunta cu o activitate sexuală excesivă şi căreia i-am spus că la vârsta de 20 ani va arăta de 30 şi nu m-a crezut, după care s-a întors la cabinetul meu şi mi-a spus: „m-am întors tocmai pentru ca să vă mărturisesc că ați avut dreptate".

Din păcate, aici e un paradox, Universul …, ca să folosesc acest termen în calitate de eufemism, ne-a „dat" două fenomene de care ne putem folosi într-un fel sau altul. Ne-a dat cursa plăcerii sexuale, în care putem fi atraşi şi să cădem într-o capcană, cu un scop foarte bine „gândit", tocmai pentru a nu se înceta reproducerea speciei, deoarece este în esența naturii ca ea să se autoperpetueze, … Deci Universul a dat omului cea mai mare plăcere dintre toate plăcerile vieții, dar dacă omul nu are cunoaşterea necesară atunci această plăcere duce la o epuizare excesivă a acestei energii, dar în toată această poveste trebuie să fim moderați … şi cel de-al doilea fenomen foarte important care ne-a fost dat este liberul arbitru pe care Universul l-a „îngăduit" omului. Noi dispunem de o libertate practic nelimitată, decât, probabil, de propria minte.

Putem să creem, să ajutăm, sau să distrugem tot. La modul general omul este liber să facă orice, dar cu această libertate el şi-a creat o civilizație şi s-a desprins de natură, de grotă, de haina pieii de animale şi a ajuns la confortul de civilizație din prezent care, indiscutabil, este un progres imens. Dar în acelaşi timp, libertatea aceasta ne-a permis să facem şi lucruri rele. Sexualitatea are un scop clar şi benefic dar aceasta depinde de modul în care e utilizată.

Vedeți, acelaşi instrument, precum un cuțit, pus în mâna unui chirurg salvează vieți şi în cea a unui criminal le ia.

Î: *Dar de ce ştiința medicală nu vrea să accepte aceste realități, deoarece există diferențe clare între oamenii care folosesc eficient aceste resurse şi cei care le cheltuie fără nici o rațiune ?*

Constantin Dumitru Dulcan: În primul rând ar trebui să existe o cale de mijloc în toate lucrurile, dar lumea modernă se conduce după modă. Modele sunt rezultatul unui popor pasiv. Noi niciodată nu am avut propriile inițiative, ceea ce înseamnă că fie am copiat şi am imitat Estul, fie Vestul. Estul ştim bine ce „modă" a avut până în 1989, iar Vestul se schimbă cu „moda" de la o zi la alta. Deci moda actuală a Vestului este *sex, droguri şi rock'n'roll* dar nimeni nu pomeneşte nimic despre învățătură. Pe urmă să nu uităm faptul că medicii sunt în primul rând oameni.

Degeaba spunem acest lucruri pe față. Risc să-mi supăr toți confrații deoarece eu mă refer la cu totul altceva şi ei nu înțeleg. Aici nu se vorbeşte despre abstinență sau interdicție, ci doar moderație. Sexualitatea e o funcție normală fiecări ființe umane,… ar fi absurd să pretinzi un regim de mănăstire. În momentul în care ai reuşit să sublimezi această energie, organismul primeşte cu totul alte proprietăți şi caracteristici. Kundalini este forța care dublează energia tuturor celulelor noastre.

Dar aici nu ajung mulți oameni. Asta ar putea fi o problemă… dar poate că le-am putea sugera o înțelegere asupra faptului că excesul şi abuzul în vederea autosatisfacției personale nu este calea potrivită de a avea o relație sexuală. Indiscutabil, încurajarea sexualității exacerbate, pe numeroase canale TV specializate, atrage după sine consecințe nedorite. Copiii de liceu care privesc aceste filme îşi încep viața sexuală, chiar fără ştirea părinților, la vârste de 11-12 ani, iar la 30 ajung să fie complet epuizați.

Î: *Cum explicați faptul că la vârstă adultă, educarea bioalchimiei este mult mai dificilă decât în tinerețe ?*

Constantin Dumitru Dulcan: Orice performanță se obține în tinerețe. În primul rând trebuie înțeles că fiecare lucru se poate face la timpul potrivit. Însă începerea vieții sexuale la 11 ani este însoțită de consecințe. Medicina nu împărtăşeşte ideile acestea despre sublimare şi transformare. Dumneavoastră ați vorbit întâmplător cu mine, care m-am informat de la vârsta adolescenței şi am citit ceva mai mult, dar ceilalți citesc exclusiv numai ştiința clasică, care spune fă asta, fă aialaltă,… fiecare vârstă are nevoie de o anumită metodă de prezentare a unei educații sexuale.

Înainte de 1989 nu se vorbea deloc, era jenant poate chiar imoral să vorbeşti despre sexualitate, dar acum totul este excesiv de mult şi mediatizăm subiectul prin toate mijloacele. Este inadmisibil. Noi nu cunoaştem calea de mijloc. Originile noastre latine ne spun o mulțime de lucruri despre calea de mijloc. Moderația înseamnă totul. Dar noi facem pe dos.

Practica mea medicală mi-a arătat că oamenii care fac abuz de sexualitate sunt devitalizați, se confruntă cu boli şi obsesii şi vor ajunge la dificultăți în exercitarea actului sexual mai târziu, astfel că vor fi cuprinşi de complexe de inferioritate, depresii, trăiri nevrotice.

Dumneavoastră ați scăpat de migrene numai după ce ați reuşit să faceți această biotransformare deoarece abia atunci celulele corpului au primit o altă vitalitate. Ați stat întâmplător de vorbă cu mine, care vreau să subliniez că nu sunt un habotnic, nu m-am dus la mănăstire, dar eu vorbesc aici despre tot ceea ce se numeşte moderație în biologie.

Avem o societate complet demagogică, deoarece dacă Mass Media promovează atâta reclamă despre sexualitate încât, atunci când apar victimele, ea acuză şcoala, părinții, rudele şi nu faptul că se prezintă filme care ilustrează toate detaliile în fața minorilor. Victimele sunt rezultatul imitării acestui model din media.

Televiziunea oferă modele şi nu educație. Şi dacă asta doreşte societatea, desigur, televiziunea este obligată să le ofere, dar atunci ar trebui să se simtă la fel de obligată să ofere şi modele pozitive, cel puțin pentru a-i permite acelui om, sau adolescent să aleagă între una şi alta. Măcar atât ar putea să facă media, dar dacă nu se oferă altceva decât exclusiv modelul rău, atunci unde vom ajunge ?

NOTĂ:

Dl. Constantin Dumitru Dulcan este profesor de neurologie la Universitatea de Medicină şi Farmacie, Bucureşti, a activat ca Şef Clinică Neurologie la Spitalul Militar Central Bucureşti şi este Preşedintele Asociației Române de Acupunctură şi al Revistei Române de Acupunctură. În perioada

1992-2003 i s-a decernat Premiul Academiei Române „Vasile Conta" pentru lucrarea „Inteligența Materiei", Premiul „George Florin Cozma" pentru lucrarea „Somnul rațiunii" şi Premiul „Maurice Careme" pentru lucrarea „La métaphisyque dans l`oeuvre de Maurice Careme". A mai fost nominalizat pentru: „World Medal of Honor", „Man of the year 2003" de către Institutul Biografic American.

Este specialist în neurologie, psihiatrie, electroencefalografie, electromiografie, potențiale evocate, terapia durerii, şi este membru al următoarelor societăți academice şi ştiințifice: Societatea Română de Neurologie, Societatea Română de Psihiatrie, Organizația Internațională de Cercetare a Creierului, Societatea Română de Ştiință, Academia Americană de Neurologie, Societatea Română de Acupunctură, Societatea Internațională de Medicină Computerizată şi Inginerie Clinică, Liga Română pentru Sănătate Mentală, Liga Internațională contra Epilepsiei, Societatea Română de Neuropsihoendocrinologie. A scris numeroase lucrări de specialitate, eseuri de filosofia ştiinței şi este autor şi/sau co-autor a peste 190 de articole ştiințifice.

Are mai multe brevete de invenții care au ca obiect aparate şi metode de explorare electrofiziologică şi de terapie a durerii. A întreprins o serie de studii de laborator despre electrofiziologia tegumentului şi a descoperit o serie de fundamente ştiințifice pentru terapia prin acupunctură. A descris noi corelații între configurația electrică a tegumentului şi starea fizică şi psihică a organismului.

A descris importanța sistemului nervos autonom în medierea efectelor obținute prin acupunctură. A definit conceptul de electroreglare, de homeostazie electrică şi informațională. A creat noi metode pentru terapia durerii. Este interesat de conexiunile între modul de funcționare a creierului şi legile Universului, între medicină, filozofie şi ştiințe. Este interesat de literatură, artă şi medicină orientală.

PROF. DR. DAFIN FIOR MURESANU, MEDIC NEUROLOG, PRODECAN FACULTATEA DE MEDICINĂ, UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ŞI FARMACIE DIN CLUJ-NAPOCA

Ne aflăm în fața unei cărți incitante, care deşi face parte dintr-un curent, structurat predominant în ultimii 15 ani, îl depăşeşte în cel puțin două privințe: caracterul hipercomplex, abordând simultan multe domenii, de la teoria generală a formării şi evoluției unversului până la biologia modernă neconvențională, pe de o parte, şi prezentarea unor experiențe personale deosebite, coroborate cu rezultate terapeutice spectaculoase, obținute de persoane cu capacități speciale, pe de altă parte.

Astăzi se ştie, cel puțin la nivelul grupurilor de cercetare avansată, că cele mai multe dintre fenomenele enunțate sau descrise sunt reale. Faptul că nu există o preocupare deosebită pentru mediatizarea acestora, sau că încă suntem departe de a avea o explicație, conformă cu modelele educaționale, „politic corecte", este cu totul altă problemă. Este o lucrare provocatoare care reflectă personalitatea complexă a autorului.

Format în Şcoala Politehnică Clujeană, autorul a urmat diferite programe de pregătire post-universitară în domenii cum ar fi radioul, televiziunea, muzica, care împreună cu o oarecare experiență filozofico-ezoterică, şi-au pus amprenta asupra lucrării. Fără pretenția unei lucrări ştiințifice, cartea este redactată într-un stil şi limbaj accesibil unui public instruit, cu o remarcabilă ținută jurnalistică, având meritul de a deschide la nivelul conştiintei comune, o fereastră spre o abordare mai corectă şi consistentă a biologiei contemporane, biologia cuantică. La începutul secolului al XX-lea, fizica încerca şi reuşea soluționarea marilor dileme, prin abordarea cuantică. La începutul secolului al XXI-lea, biologia, în special neurobiologia face eforturi considerabile de a rezolva o criză similară celei cu care fizica se confrunta acum mai bine de un secol.

Unul dintre părinții neurobiologiei cuantice, Jeffrey M. Schwartz, spunea că: „Pana de curând, toate încercările de a înțelege activitatea funcțională a creierului s-au bazat, cel puțin implicit, pe aceleaşi principii ale fizicii clasice, care acum sunt cunoscute ca fiind fundamental false, deja de trei sferturi de secol."

Astăzi există suficiente date obiective, care atestă şi deschid seria de dovezi asupra relației particulare, conştiință-creier. Această relație, nu poate fi înțeleasă, demonstrată şi folosită altfel decât prin instrumentele mecanicii cuantice.

PROF. DR. DANIEL DAVID, FACULTATEA DE PSIHOLOGIE, UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI

Lucrarea autorului Cristian Mureşanu este un amestec original şi provocator de informații științifice verificate cu supoziții şi/sau ipoteze încă netestate (dar cele mai multe testabile în principiu) asupra unei teme interesante.

Prin modul de formulare şi argumentare, autorul are grijă să evite formulări/informații care fac parte din pseudoştiință şi/sau nonştiință, lucrurile incerte fiind prezentate ca atare, cu provocarea de a fi investigate științific.

Notă: domnul prof. Dr. Daniel David, este şeful Catedrei de Psihologie Clinică şi Psihoterapie din cadrul Universității Babeş-Bolyai, preşedintele Institutului Internațional pentru Studii Avansate de Psihoterapie şi Aplicații în Domeniul Sănătății Mentale, al Colegiului Psihologilor din România, preşedinte al Asociației de Psihoterapii Cognitive şi Comportamentale din România, profesor adjunct la Şcoala de Medicină Mount Sinai din New York.

DR. INGINER-FIZICIAN EMANOIL SURDUCAN, I.N.C.D.T.I.M. CLUJ

Cu un titlu provocator, autorul Cristian Mureşanu, prezintă de fapt un jurnal personal al căutărilor sale pentru a răspunde la întrebările fundamentale ale existenței: cine sunt, ce este realitatea pe care o percep, ce rol am eu în această realitate...? Subiectele sunt interesante iar acest fapt e incontestabil.

Este greu să enunț o părere; am impresia că sunt în fața a 4 cărți începute şi puse împreună fără a fi terminate fiecare; sau mai degrabă mă simt ca în fața unui puzzle de 1000 de piese pe a cărui cutie scrie *„descoperirea marelui secret”* iar pe masă sunt aşezate cam 100 de piese din care este greu să înțelegi ansamblul dacă nu ai cumpărat şi tu, privitorul, o cutie similară din care să fi început să pui piesele tale. În cazul acesta, pe ici pe colo, există piese şi jocul începe să-şi dezvăluie o parte din secrete; în acest ultim caz eşti fericitul câştigător al unei soluții ... şi cartea ta are sens ...

Ne naştem într-o lume în care suntem obligați să învățăm definiții, concepte şi modele prin simplul fapt că aparținem ei, iar aceste informații par la un moment dat singurul adevăr şi uneori se numesc impozant *ştiință*. Totuşi, fiecare popor are o colecție de povestiri, basme sau legende care nu pot fi explicate de modelele vieții curente şi nici de ştiință. Aceste elemente de mister deschid porți, pentru cei curioşi, către un tărâm neexplorat sau uitat, iar dorința de a înțelege îi transformă în cercetători ai inimaginabilului.

Este şocant să descoperi că fiecare dintre noi are un duh, ca Alladin din poveste, care-i îndeplineşte toate dorințele, chiar şi dacă nu este *conştient* de ele, sau mai ales atunci, că ne creem realitatea la fiecare pas. Concluzia este una foarte simplă: dacă vrem să ne creem lumea pe care o dorim atunci trebuie *să fim conştienți*, *prezenți* şi *responsabili* în fiecare moment al existenței noastre. Simplu, dar nu uşor în lumea omului modern copleşit de zgomotul gândirii *a ceea ce trebuie să facă,* impus de modelele societății în care trăieşte. *„Conştiința observatorului modifică realitatea observată”* - această concluzie a mecanicii cuantice este poate una dintre cele mai importante rezultate ştiințifice moderne. O alta ar fi aceea că *„timpul şi spațiul nu au sens în lumea atomului”* analoagă, la limită, cu afirmația că tot ce avem este *prezentul,* iar timpul este o iluzie a unui model, un parametru într-un program prin care ne simulăm realitatea, ca într-un joc pe calculator.

Promisiunile cunoaşterii *în afara modelelor*, sunt limitele umanului, de nedescris în cuvinte pentru că acele cuvinte nu au fost încă inventate, sau poate pentru că, de la un anumit nivel de cunoaştere, nu mai este nevoie de cuvinte.

Autorul şi-a ales cu grijă experimentală faptele pe care le prezintă şi le analizează, pe cât posibil neutru, pentru a le situa în limita dovezilor ştiințifice, *în manieră clasică* şi a le face mai uşor acceptabile unui cititor neavizat. Cartea sa se înscrie într-un curent de cercetare modern în care telepatia, telekinezia, generarea materiei prin puterea gândului, rolul conştiinței în structurarea informației genetice, paranormalul, sunt subiecte de cercetare ale unor domenii interdisciplinare cu rezultate publicate în reviste de specialitate, în China, Japonia, Rusia sau S.U.A.

Problemele aduse în prim plan au capacitatea de a trezi interesul unui auditoriu larg, iar exemplul implicării personale este o invitație la o lecție de cunoaştere fără sfârşit.

GEANINA ŞI IULIAN BUJOREANU MEDICI REZIDENȚI

Cartea de față reprezintă o incursiune în adâncul ființei, o disecție cuantică a adevăratei noastre naturi şi anume cea de creatori. Ea este o fascinantă călătorie în mecanica fină a corpurilor noastre, cu dezvăluiri tulburătoare şi controversate la prima vedere, ce devin premizele unei revoluții în gândirea şi percepția ştiințifică; o carte ce demolează granițele interdisciplinare a ştiințelor moderne, reprezentând o viziune globală asupra originii „proiectate” a ființei umane.

Autorul evocă tradiția orientală, una dintre puținele, ce şi-a păstrat, nealterate, principiile şi secretele, o nestemată în ceea ce priveşte puterea de observație şi sinteză a fenomenelor firii. Chiar şi „giganții” fizicii cuantice (Albert Einstein, Niels Bohr, etc) au apelat la aceasta (tradiția orientală) pentru a-şi înțelege şi descrie propriile rezultate.

Cristian Mureşanu aduce o documentație impresionantă referitor la bioalchimie, acea scânteie divină ce induce mutipotențialitatea autodezvoltării omului. Aceasta este cheia, perpetuum mobile, care ne permite să dizolvăm spațiul şi timpul şi în final ne ajută să ajungem la Sursa-Originală.

Nu este de neglijat nici bibliografia acestei cărți care conține materiale audio şi video profund reformatante a ființei umane, inclusiv la nivel subconştient.

Capitolul princeps al lucrării date este acela în care sunt abordate calitățile fenomenului de observare. A observa înseamnă a participa şi modifica fenomenul observat, un paradox la prima vedere, însă experiențele în domeniul ştiințelor de vârf, în special în fizică cuantică, ne confirmă acest lucru. Odată ce observăm un experiment suntem participanți la acesta şi astfel suntem creatori ai realității înconjurătoare, bunăstării şi sănătății colective.

Iată cum ştiința devine mult mai morală şi descrie existența umanității ca pe un organism uriaş; interdependenți şi părtaşi la suferință sau fericirea celui apropiat.

Setările native ale ființei umane reprezintă piedici greu de trecut pentru o minte neliniştită, cum de altfel este mintea omului modern. Funcția instinctuală de reproducere este adânc „inscripționată” în subconştientul uman. Din păcate vulgarizarea unui fenomen atât de sacru a dus la un declin al umanității prin epuizarea potențialului creator şi al suflului vital. Misiunea acestei lucrări este aceea de a înțelege importanța şi valorificarea forței creatoare prin puterea observației. Înțelepții chinezi afirmau „Acolo unde îți este atenția, acolo este şi energia (Qi)”.

Cartea în sine reprezintă o oportunitate de trezire a conştiinței prin reaxarea percepției, gândirii şi integrării umane de la nivel de individ la cel de grup - o lecție de altruism. Informația pezentată, odată asimilată, este un „furnal” conceptual ce remodelează tiparele clasice ale gândirii umane cu o pregătire adevărată a acesteia pentru intrarea în noul mileniu.

„*Vom fi mai conştienți sau nu vom mai fi !*”- acesta este mesajul noului mileniu în care nu mai există loc pentru erori. Provocator şi incitant!

PROF. DR. VASILE COSMA, FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ, U.S.A.M.V.

Cartea „Biotransformări Sub Influența Psihicului”, scrisă de Cristian Mureşanu, are subtitlul „Bioalchimia Umană” şi noi am apreciat-o ca o lucrare extrem de frumoasă, inedită, dar în acelaşi timp, provocatoare. Ea reflectă personalitatea deosebit de complexă a autorului format în şcoala politehnică clujeană cu stagii mai scurte sau mai lungi, în domenii de pregătire diversificată precum, radio, televiziune, muzică şi altele, dl. Cristian Mureşanu, a atacat subiecte de o importanță deosebită pentru umanitate.

A simțit prioritățile momentului, şi în acelaşi timp are un simț extraordinar pentru întrebările şi necunoscutele vieții moderne. Această carte, spuneam că este o mare provocare, în primul rând pentru cititor. Acesta poate fi oricine, un om foarte simplu, sau un om cu o cultură vastă, pregătit pentru diferitele domenii ştiințifice. Eu mă transpun aici în condiția de biolog şi dintre toate capitolele relevate de autor, aş vrea să subliniez aici, cele legate de transmutația biologică la plante, animale şi om.

În primul rând, autorul vine şi ne informează la zi, despre existența acestui fenomen biologic. Face o scurtă istorie, şi aş vrea să adaug faptul că pentru mine a fost şocantă informația referitoare la transmutația biologică de la animale, deoarece sunt un biolog preocupat de aspectele legate de regnul animal. Autorul descrie informațiile date de chimiştii canadieni, Heru şi Peter, care arată că o dietă carențată în Mg la şobolan, inferioară celei secretate, (în magneziu), face ca totuşi să existe o homeostazie, respectiv, cantitatea de magneziu per şobolan, să fie constantă, respectiv magneziemia să fie constantă, la 82 mg.

Prin aceasta, deducem că în mod firesc şi matematic ar trebui să se ajungă la o stare de carențare gravă. Însă nu se întâmplă acest fenomen. Sunt semnalate aceleaşi aspecte şi la om, care în condiții deşertice, cu temperatură înaltă, cu un aport subliminal de magneziu, elimină constant magneziu, dar magneziemia rămâne constantă. Ce dovedeşte aceasta ? Aceasta dovedeşte faptul că există mecanisme care permit transformarea unui element chimic din sistemul periodic al elementelor, diferit de magneziu, în magneziu.

Apoi, autorul indică descoperiri clasice reluate în perioada contemporană, şi anume, cele legate de posibilitatea vieții în laborator, a unor celule. El ne prezintă cazul unor celule ale muşchiului cardiac de la un embrion de găină, care pot supraviețui în laborator o perioadă indefinită. Un cercetător a avut perseverența să le monitorizeze peste 30 ani. Aceasta este o idee extraordinară care poate să încurajeze cercetările legate de studiile *in vitro* pe celule şi țesuturi de la plante, animale şi om.

Un alt cercetător, Quinton, arată că înlocuirea sângelui (a patului vascular) de la câine, cu apă de mare, respectiv ser fiziologic, permite refacerea cantităților de hematii, în aproximativ 4 zile. Aceasta este o hematopoeză extrem de rapidă, ceea ce a permis supraviețuirea animalului în experimentul respectiv, încă 5 ani de zile şi acest aspect relevă rapiditatea de adaptare a organismului în ceea ce priveşte hematopoeza.

În concluzie, transmutațiile biologice există, ele situându-se la esența vieții, dar, mecanismele de producere, sunt încă necunoscute. Ce face autorul ? El trage un semnal de atenționare a cititorului, a omului de ştiință, sau al omului preocupat de ceea ce se întâmplă în jurul lui, pentru a-i adânci cunoaşterea. Cartea sa este un îndemn la studiu, un îndemn la a cunoaşte viața, un îndemn la a ne cunoaşte pe noi înşine, pentru ca această cunoaştere să aducă progres şi în cele din urmă să aducă un confort psihic pentru fiecare dintre noi.

PROF. DR. CARMEN SOCACIU, U.S.A.M.V. CLUJ-NAPOCA

Societatea actuală (ştiințifică, civilă, socială, etc.), reprezentată prin nivele şi planuri intelectuale extrem de divergente este tot mai sensibilă (şi susceptibilă) adesea neîncrezatoare, față de informatiile ştiințifice „pure" şi greu de înțeles, dar deopotrivă la literatura excesiv ezoterică pe care cititorul neavizat şi ne-inițiat nu o înțelege şi nu o aplică.

Cartea autorului Cristian Mureşanu este foarte bine documentată. Conținutul acesteia se înscrie pe cel puțin trei planuri existențiale, ce pornesc fie de la date ştiințifice indubitabil recunoscute în istorie, fie de la observații actuale „invalidate" dar recunoscute de personalități din biochimie şi medicină si cu referire la fenomene biofizice, adesea considerate (din necunoaştere sau limite de cunoaştere) fie paranormale, fie imposibile.

Componenta bioenergetică a proceselor metabolice este binecunoscută şi recunoscută, procesele biofizice asociate însă sunt mai puțin palpabile datorită limitelor noastre de cunoaştere, dar evident sunt prezente şi mai presus de înțelegerea noastră.

Capitolul 3 include considerațiile teoretice şi explicațiile generale privind mecanismele „clasice" de tip biochimic care explică relația materie-energie şi transformările implicite la nivel metabolic.

Aceste date se bazează mai mult pe energetica metabolică, pe formule „clasice" simplificate care arată, într-un mod simplu, care este conversia materiei în energie, în organismele vii, şi care este bilanțul energetic al „hranei"(alimente) atunci când comparăm mecanismul biochimic cu mecanismul „bioalchimic".

Cuvântul „bioalchimie" ne poate împinge, instinctual, într-o zonă obscură de „alchimie" (percepută din evul mediu ca fiind de natură pur ezoterică), dar autorul ne convinge că avem în ecuație parametri specifici materiei şi energiei, care converg şi explică integrativ bilanțul bioenergetic în organismele vii.

Pentru biochimişti, obişnuiți cu formulele „moştenite din cărți" mecanismul de tip (1) este cel normal. Pentru autor şi cei care au încredere în imaginea complexă a bioalchimiei, mecanismele (2) şi (3) sunt mai realiste şi valide, bazate pe un bilanț energetic unde reîntâlnim înțelegerile intelectuale, care pot explica de ce „mintea" sau „trăirile interioare" pot influența mecanismele biochimice, bioenergetica celulară şi metabolismul.

În această carte complexă, interdisciplinară şi bine documentată, fiecare din noi, om de ştiință (chimist-biochimist-medic-psiholog-inginer), cititor instruit, sau om cu percepții biosenzoriale normale sau supranormale, avem multe date de înțeles şi conştientizat prin înțelegeri personale. Dacă reuşim aceasta, atunci vom putea combina aceste percepții cu înțelepciunea şi cunoştințele teoretice ale autorului. Deloc întâmplător, ideile şi experiențele sale sunt, nu numai împărtaşite, ci chiar apreciate de mari erudiți ai zilelor noastre precum savantul Bruce Lipton.

E greu de citit şi de „metabolizat" această carte dar o recomand cu mare entuziasm, deoarece citind-o, secvență cu secvență, puteți înțelege cât de armonios este integrată cunoaşterea ştiințifică şi „para-ştiințifică"! Este vizibilă formația de inginer a autorului, pe care îl felicit pentru condiția intelectuală, efortul şi modul sistematic de a prezenta „date şi fapte" atât de complexe şi pe care citind-o, simțim că sunt pline de adevăr.

DR. OVIDIU POP, MEDIC HOMEOPAT

Cartea reprezintă un început foarte bun. Oamenii nu îşi imaginează că există această posibilitate. Este evident faptul că fiecare om <u>foloseşte</u>, într-o foarte mică măsură, potențialul şi resursele despre care ne relatează autorul. În momentul în care această utilizare se realizează cu maximul de eficiență posibilă, atunci energia, de care va dispune subiectul respectiv, va fi mult mai mare. În acea situație apar anumite transformări care nu sunt accesibile celorlalți.

Medicina de azi are nevoie de oameni curajoşi care să manifeste o anumită îngăduință spre acest domeniu. Deocamdată, ea nu va prelua cu uşurință aceste experiențe şi de aceea are nevoie de câțiva avantgardişti şi nonconformişti care să se sacrifice, … sau să <u>îşi</u> sacrifice poziția universitară în favoarea unei cercetări, deoarece ideile sunt noi şi chiar dacă există o minoritate, care le acceptă şi le cunoaşte, va fi destul de greu ca medicina să le preia şi să le aplice.

În societatea noastră, singurul tratament oficial acceptat este cel alopat, fără a se propune şi alte posibilități precum cele pe care le putem descoperi tocmai în intimitatea ființei umane. Capitolul cel mai important al cărții, după părerea mea, este cel legat de utilizarea şi transformarea conştientă a bioresurselor seminale.

Îmi exprim convingerea că fiecare om, bărbat sau femeie, este capabil de a ajunge la aceste realizări şi chiar să le depăşească. Există mijloace şi atitudini prin intermediul cărora oricine poate obține aceste rezultate, o parte din ele fiind prezentate şi explicate de către autor, pe baza experienței personale. Pentru aceasta, cei interesați trebuie să înțeleagă mai întâi beneficiile acestor procese bioalchimice, pentru a fi capabili să caute alte aspecte din viața lor intimă, personală, care să-i conducă treptat spre o eficientizare completă şi permanentă a acestora.

Majoritatea indivizilor prezintă un ataşament extrem de puternic față de anumite senzații şi experiențe ce sunt căutate şi repetate până la epuizarea completă fizică, biologică şi mentală, proces care continuă practic toată viața. Ei nu îşi pot imagina şi nu pot concepe faptul că o relație intimă le-ar putea oferi şi alte experiențe, trăiri şi emoții cu avantaje superioare celor unanim acceptate şi recunoscute.

O persoană care dobândeşte sau manifestă, conştient sau nu, aceste aptitudini bioalchimice amplificate este caracterizată de o mare putere de muncă, concentrare mentală, charismă şi voință care o evidențiază în fața celorlalți şi resimte în permanență o stare de bucurie şi linişte asemenea unui fundal. Se poate observa faptul că astfel de indivizi au uneori o inteligență peste medie, chiar genială şi îi pot ajuta foarte mult pe cei apropiați.

Cred că viitorul ne rezervă multe surprize. Sunt convins că vom asista cu toții la acestea chiar foarte curând.

CAMELIA NEAMȚU, FIZICIAN I.N.C.D.T.I.M. CLUJ

Este oare ştiința altfel decât o cunoaştem? Este oare omul mai mult decât vrem să acceptăm? Se pare că este nevoie de curaj chiar şi numai pentru a începe căutarea de răspunsuri la astfel de întrebări.

„Biotransformări sub Influența Psihicului” ne propune această excursie incitantă, pentru care autorul a integrat şi distilat, într-o logică, purtând foarte clar amprenta sa personală, şi cu meticulozitate deosebită, o cantitate mare de informație, foarte bine documentată şi exemplificată.

Rezultatul este o carte ce poate fi citita în multe feluri. Te poate captiva sau poate să-ți trezească indignarea. Poate fi savurată îndelung sau poate fi citita printre rânduri. Poate fi privita cu scepticism, chiar condescență, sau poate fi descoperirea uimitoare a propriei imagini în oglinda experienței personale a autorului, descrisă cu deosebită acuitate.

Este o carte ce îşi asumă cu tărie misiunea de a aduce un plus de informație în mintea cititorului. Şi, mai ales, este o carte menită să ne deschidă „ochii” sufletului, minții şi corpului spre acea lume nouă ce există în noi şi pentru noi încă de la începuturi.

DR. CLAUDIUS FORGACIU, MEDIC, COMPETENȚE ACUPUNCTURĂ ŞI OSTEOPATIE

Apreciez această carte ca un demers îndrăzneț în afirmarea unui punct de vedere privit cu rezerve de către cei mai puțin obişnuiți cu schimbări neaşteptate în ceea ce priveşte sinele interior. Cristian Mureşanu a avut curiozitatea să se privească cu atenție pe sine însuşi, să se observe cu spirit analitic în direcția fluxului fiziologic al propriului echilibru biologic, rezultând în final o aşezare simplă a datelor care compun o nouă teorie ce revoluționează, aş putea zice, optica manualelor, fie ele şcolare sau universitare.

Ca medic, aş putea afirma, fără rezerve, că noul îşi face apariția în fiecare moment al existenței umanității, mai greu fiind însă surprinderea acestuia. Transformările observate de-a lungul unor ani de experiență personală, se concretizează în cazul autorului acestei cărți, într-o publicație ce poate fi considerată ghid de autoanaliză a biologicului uman. În plus, cartea oferă un punct de plecare pentru trăiri cu totul şi cu totul noi pe care, chiar dacă nu le-am conştientizat până acum, poate că le-am experimentat într-un moment sau altul al vieții.

Îl felicit pe autorul lucrării de față pentru acuratețea observațiilor în acord cu legile universale ale viului, iar mai apoi pentru curajul publicării acestora.

Îi invit pe cei care parcurg acest manual să lase la o parte prejudecățile preluate din învățătura şcolară şi să accepte că transformarile pe care le pot ei înşişi experimenta le-ar putea fi de folos în gestionarea propriei lor vieți.

CONF. DR. LIANA MĂRGINEAN, MEDIC PRIMAR NEUROLOG

Aceasta e o carte de-a dreptul uimitoare. Multe din intuițiile mele se validează în acest caz prin ceea ce autorul reuşeşte într-o manieră, trebuie să repet cuvântul, uimitoare, pentru că ceea ce este

frapant la Cristian Mureşanu este pragmatismul său şi are un adevărat cult al amănuntului şi detaliului din nevoia de a crea un spațiu-timp, necesar cititorului, cât mai riguros şi aceasta este de fapt o mare calitate, ceea ce face uneori ca autorul să fie prea prudent în prezentările sale.

Părerea mea este că merită să te exprimi cu mai multă îndrăzneală, deoarece avem nevoie de cei care îndrăznesc. Cartea este îndrăzneață în sensul unei argumentări foarte logice care urmează modelul de narațiune al unui cercetător ştiințific.

Această argumentație excepțională se construieşte pas cu pas şi pe baza ei, termenul „biotransformare", care este asimilat cu bioalchimie, devine transformat într-o noțiune acceptată, pe baza unei demonstrații fără cusur. Această observație se bazează pe experiența mea profesională, în calitate de medic neurolog, care ştiu ce înseamnă rigurozitatea unui discurs ştiințific, şi în acelaşi timp ştiu ce înseamnă respingerea faptelor reale de către omul de ştiință.

Dincolo de această dimensiune spațio-temporală a lucrării, am observat excelenta sinteză de cunoştințe interdisciplinare ale autorului, realizată parcă din dorința de a ne regăsi cu toții într-un limbaj universal, deoarece alunecarea noastră în metalimbaj, produce o fragmentare a realității exprimate sau o limitare a ariei sale de adresabilitate.

Aşadar, omul de ştiință nu-mi va asculta povestea dacă aceasta nu respectă cele mai severe rigori ale exprimării ştiințifice, omul religios nu va fi interesat de o experiență prin intermediul căreia nu îşi poate regăsi propriile credințe iar misticul sau practicantul din şcolile ezoterice nu va fi interesat de o poveste, (care tocmai în esența ei se regăseşte în idealurile cele mai importante ale acesteia), din simplul motiv că nu îmbracă acea formă de limbaj care să le permită adepților să o studieze.

Culmea e că această carte de excepție, prin modul în care e redactată, aduce o unificare a celor 3 tabere adverse, iar în acest caz, demonstrația şi limbajul ştiințific sunt necesare deoarece se simte această nevoie de unificare, iar aceasta se împlineşte cu ajutorul celor îndrăzneți, a căutătorilor şi exploratorilor capabili să creeze punți de legătură între disciplinele ştiințifice, religii şi practicile ezoterice.

Un alt lucru inedit al acestei cărți este faptul că puțini oameni au curajul să îşi expună direct viața şi trăirile sale. Aceasta e o dovadă de curaj şi transparență, deoarece numai oamenii de calitate pot să facă aceasta. Cristian Mureşanu a scris o carte inedită, deoarece atât el cât şi dl. Academician Constantin Dumitru Dulcan au avut curajul de a oferi cititorilor acele crâmpeie din viața şi experiența lor de viață.

Cred că descoperirea cheii cunoaşterii de Sine este un deziderat al nostru al tuturor, asemenea descoperirii pietrei filosofale de către vechii alchimişti. Ceea ce noi uităm uneori, este faptul că orice descoperire mai întâi se produce în profunzimile ființei noastre, deci ea ar trebui căutată în primul rând acolo. Faptul că avem pe masă un „manual", un ghid care ne conduce de la materia amorfă la materia cristalină spiritualizată, sau cu alte cuvinte un ghid care sugerează o posibilă evoluție interioară, prezentată şi demonstrată strategic, (în sensul cunoaşterii etapelor necesare, a pregătirilor şi atitudinilor ce trebuie cultivate), reprezintă o contribuție fantastică a acestei cărți.

Cel mai mult m-am regăsit, prin prisma preocupărilor mele în domeniul vindecării, în capitolul 6 şi am înțeles originea şi cauza anumitor trăiri prin intermediul celor explicate în carte şi acum ştiu că ele sunt, cel puțin, asociate unor fenomene de bioalchimie şi biotransformare, cu precizarea că, în cazul meu, fiind femeie, există anumite diferențe ale acestor trăiri şi percepții.

În calitate de medic neurolog, subliniez încă o dată prezentarea într-o manieră extrem de interesantă şi captivantă a neurofiziologiei, declanşarea fenomenului bioalchimic pornind de la cunoştințe temeinice de neurobiologie, după care autorul ne prezintă, în premieră, acele înțelegeri, şi mecanisme biologice care pun în evidență bioalchimia.

Fiecare cititor, cu siguranță, îşi va putea forma propria sa opinie despre mecanismul bioalchimic interior şi va înțelege cât este de activ şi ce ar putea face pentru a-i mări eficiența.

Alte capitole importante ale cărții sunt cele despre Noua Biologie şi supraviețuiri miraculoase care prin experiența lor dovedesc prezența sau declanşarea cu violență a acestui fenomen care le-a salvat viața. Dacă un fenomen există, atunci el există în fiecare dintre noi, dar faptul că nu întotdeauna putem cuprinde elementele sale în zona raționalului nu dovedeşte altceva decât că limbajul şi rațiunea sunt încă inadecvate şi insuficiente.

Dincolo de toate acestea, faptul că am citit în cartea autorului Cristian Mureşanu despre iubirea superioară necondiţionată, transformarea minţii, experienţele misticilor, reprezintă un impuls adresat cititorilor în căutarea răspunsului la întrebările existenţiale: cine sunt eu ?, ce caut aici şi care este sensul vieţii ?. Sensul vieţii este însăşi Viaţa, trăind şi experimentând în acel Prezent, pentru a ne descoperi pe Sine, păstrând cumva acea puritate a copilăriei necesară restartării procesului bioalchimic. Fără această stare interioară, de puritate şi seninătate bioalchimia nu se susţine.

Dincolo de tot ceea ce cartea ne oferă ca material informativ, bază bibliografică, argumentări şi exemplificări, dezvoltări ale unor teme, eu văd efectiv în autor această candoare a primei părţi din viaţa lui, probabil o existenţă a unui copil etern, care se bucură în faţa fenomenelor vieţii, la care se adaugă pe de altă parte pragmatismul unei persoane foarte serioase, conştiincioasă şi tenace care adună şi arhivează diverse aspecte ale realităţii.

După părerea mea, această combinaţie, foarte specială şi rar întâlnită, nu este posibilă decât prin intermediul unei bioalchimii, deoarece aceste două contraste nu se pot reuni decât dacă există acel element de coeziune care determină o integrare.

DR. MIHAELA LAZĂR, MEDIC PRIMAR EPIDEMIOLOG ŞI HOMEOPAT

Lucrare de interdisciplinaritate şi totodată de vizionarism, cartea lui Cristian Mureşanu aduce cu îndrăzneală în atenţia cititorului atât „cele văzute” adica aspectele cuantificate sau cuantificabile, cât şi „cele nevăzute” adică aspectele intuite, în convingerea sa că natura, în speţă omul, este mai mult decât acceptă medicina zilelor noastre. Este un gest de îndrăzneală care poate deschide porţi; oricum cunoaşterea unor domenii noi este rezervată celor îndrăzneţi.

În calitate de medic homeopat pledez pentru ideea că sănătatea omului depinde de menţinerea unui echilibru care permite fiinţei umane să-şi îndeplinească menirea, cu ajutorul forţei vitale interioare şi că în om exista TOTUL, Creatorul neomiţând nimic, nici o informaţie, care poate restabili şi menţine sănătatea şi armonia.

Pentru un medic homeopat, această carte este o prelungire şi o completare a propriei formaţii, pentru medicii alopaţi, sperăm, o punere pe gânduri, iar pentru oamenii obişnuiţi ea oferă lărgirea unor domenii uimitoare de cunoaştere.

PROF. DR. ING. RADU MUNTEANU, RECTOR, UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA

De-a lungul istoriei, ştiinţa ne apare ca un mare efort de adaptare, de înţelegere şi sinteză, de pătrundere prin spirit a realităţii exterioare, constituind o trăsătură de unire între om şi natură, având ca rezultat o imagine a adevărului.

Ea este mai mult decât o cunoaştere, este dorinţa de a te pune de acord cu Universul ale cărui legi le presimţi, proces prin care separăm ce ştim de ceea ce nu ştim. În acest sens, cartea „Biotransformări sub influenţa psihicului” a cunoscutului om de presă Cristian Mureşanu, reprezintă o lucrare inedită făcând ca întrebările ce ne asediază să sune prelung şi parcă devin propriile lor răspunsuri.

În tradiţia publicistică există momente când fenomenele umane depăşesc destinul unui adevăr şi se manifestă prin apreciere, ca şi în acest caz, deoarece lucrarea defineşte marca gândirii autorului, ca un semn al ideii.

Este o lucrare cu adevărat inedită. Ceea ce impune gândirea autorului este explorarea topografiei propriei culturi din domenii surprinzătoare, prin intermediul competenţei.

Cartea depăşeşte modelul efemer al unui om obişnuit, iar în domeniul psihomental cedează locul căutării adevărului ştiinţific argumentat cu înţelepciune. Poate vor apărea şi voci critice la adresa acestei lucrări, dar probabil ele vor fi mai mult o raţiune a pasiunii, decât o pasiune a raţiunii, fiindcă cel care critică este un om ce diluează cerneala până şi cu lacrimile noastre, aşa după cum Nicolae Iorga ne avertiza că el este uneori un grădinar care se îngrijeşte ca arborii săi să nu crească prea sus.

MOTTO:

• Cercetarea asupra fenomenului transmutației biologice continuă în obscuritate, fiind practic necunoscută majorității oamenilor de ştiință. Este de dorit să ne manifestăm speranța că, în cele din urmă, subiectul va fi acceptat ca şi domeniu de cercetare oferind cele mai bogate şi înfloritoare cunoştințe.

(Dr. Robert A. Nelson)

• Este prematur să reducem cunoaşterea proceselor vitale la simple concepții, insuficient dezvoltate, din domeniul fizicii şi chimiei secolelor 19 şi 20.

(Dr. Louis de Broglie, 1892-1987, laureat Premiul Nobel)

• Timpul … Nu-l poți vedea, nu-l poți auzi, nu-l poți cântări, nu-l putem măsura într-un laborator. E un simț subiectiv al devenirii, a ceea ce suntem. E o comparație între ceea ce eram în urmă cu o nanosecundă, cu ceea ce vom fi peste o nanosecundă. Indienii Hopi înțeleg timpul ca pe un peisaj, existând înaintea şi în urma noastră, iar noi... ne mişcăm prin el, felie cu felie. Ceasurile nu măsoară timpul. Obiectul de referință al unui ceas e un doar un alt (fel de) ceas.

(dialog din filmul artistic The Man From Earth)

• „Ştiți care e diferența dintre mine şi dumneavoastră, care aveți pregătire universitară? Diferența este aceea că eu mi-am asumat riscurile vorbind despre acest subiect iar dumneavoastră nu. Eu am ales să fac un lucru mai interesant decât să îmi asigur o carieră universitară garantată din toate punctele de vedere.”

(Dean Radin cercetător ştiințific la Institutul de Ştiințe Noetice şi profesor la Universitatea de Stat Sonoma, autorul cărții „Universul Conştient”)

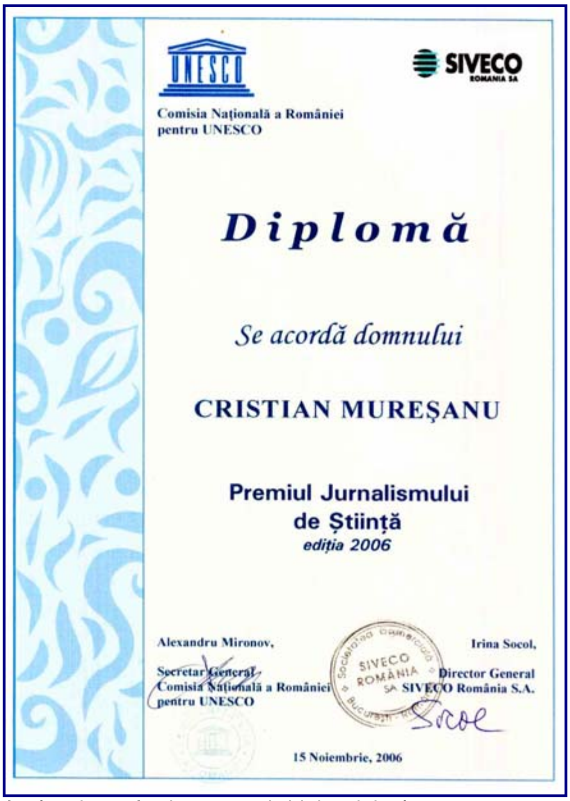
PARTEA ÎNTÎI

BIOALCHIMIA UMANĂ

Despre autor:

Cristian Mureşanu născut la 10 mai 1964, municipiul Cluj-Napoca, a urmat Liceul de Artă, profil muzică (cl.1-7; 1971-1977) apoi Liceul „Gh. Barițiu” profil electric (cl.7-12; 1977-1982), după care şi-a continuat studiile la Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de electrotehnică, secția electronică (1982-1988), devenind inginer electronist.

Preocupările şi interesele sale au cuprins diferite domenii: biologie, muzică electronică, meloterapie şi aplicații acustico-medicale, ilustrație de televiziune, psihologie cognitivă şi clinică, parapsihologie, electroacustică, optimizarea schemelor electronice de redare a muzicii etc.

A colaborat cu posturi de radio locale, cu Universitatea Tehnică Cluj-Napoca în calitate de cadru didactic asociat la Facultatea de Electrotehnică. În perioada anilor 1990-1995, a editat primele 8 numere ale revistei „Galaxia Fenomenelor Paranormale” (Ed. „Agenția 1), a publicat cartea „Elemente de Parapsihologie” (Ed. Dacia, 2000), precum şi articole în presa locală şi centrală.

Începând cu anul 2004, preocupările sale s-au îndreptat cu precădere asupra schimbărilor climatice la nivel global. Autorul, bun vorbitor de limbă engleză, este redactor la TVR Cluj şi realizează emisiuni în domeniul ştiinței şi învățământului universitar.

Pe data de 15 noiembrie 2006 participă la concursul Jurnalismului de Ştiință ediția 2006, în urma căruia obține Diploma de Jurnalist de Ştiință, oferită de Comisia Națională a U.N.E.S.C.O., alcătuită din personalități marcante ale Academiei Române şi reprezentanți ai Ministerului Educației, Ştiinței şi Învățământului. Diploma şi premiul în bani, i-au fost acordate autorului, pentru editarea a două cărți de ştiință în domeniul climatic şi promovarea învățământului superior în programele Televiziunii Române prin intermediul serialului „Alma Mater”. În 2007 este preocupat de optimizarea consumului termic şi electric în locuințe, în baza unei idei originale, care va sta la baza unui proiect privind asigurarea microclimatului în locuințe de bloc în sezonul rece.

INTRODUCERE

2.1 MOTIVAȚIE

Transmutația biologică, fotosinteza, obținerea energiei necesare susținerii proceselor vitale vitale prin metabolizarea nutrienților nu sunt noutăți pentru specialistul în biologie sau fiziologie. Dar aceste procese ascund încă multe mistere. Conform ştiinței convenționale, nu putem separa carbonul din CO_2 decât la temperaturi foarte ridicate. Anumite specii de animale intră în perioade lungi de hibernare, timp în care organismul lor nu mai primeşte hrană şi apă, dar vitalitatea şi funcționalitatea acestuia este menținută în condiții foarte bune. Ființa umană nu poate trăi indefinit în lipsa hranei şi apei. Acestea sunt doar cîteva enigme.

Am devenit interesat de problematica fenomenelor aşa-zise paranormale încă din anul 1990, marcat de entuziasmul acelei perioade. La acea vreme, interesul meu era unul mai degrabă teoretic decît practic, alimentat inițial de latura senzațională mediatică, prin intermediul căreia aveam acces la aceste informații (filme documentare şi SF, literatură ezoterică şi altele). Cu trecerea timpului, am înțeles că, în realitate, în spatele senzaționalului se ascunde un mister mult mai profund. Am urmărit să aflu cheia acestui mister, prin aprofundarea studiilor teoretice şi extinderea lor spre toate laturile fenomenologiei paranormale. Dar studiile teoretice nu au fost suficiente pentru a înțelege aceste aspecte în profunzime, ele fiind ulterior completate prin 14 ani de practică şi experimente. La începutul anului 2006, am reuşit să depăşesc o barieră importantă, fapt care m-a determinat să scriu această carte, deşi în aceeaşi perioadă m-am pregătit pentru finalizarea unei alte lucrări de aproximativ 600 pagini, dedicată schimbărilor climatice.

Această carte îşi propune realizarea unei apropieri între ştiințele medicale şi aspectele biochimice şi biofizice oarecum „enigmatice” ale ființei umane. Până în prezent, ele au fost prezentate, nepermis de mult, dintr-o perspectivă mistico-religioasă, care are prea multe lacune.

Literatura esoterică abundă în sfaturi şi îndemnuri, utile sau mai puțin utile, deseori fiind utilizate dialoguri mediumice cu pretinse spirite dezîncarnate, extratereştri, entități evoluate sau mai puțin evoluate etc. (care, în opinia mea şi nu numai, reprezintă doar construcții mentale subconştiente). Aceste dialoguri conțin, de cele mai multe ori, mesaje stupide amestecate cu idei interesante. Autorii nu sunt interesați să se aplece cu discernămînt asupra celor „recepționate” şi nu urmăresc să le înțeleagă în profunzime. Astfel, ideile sunt oferite cititorilor ca şi cînd acestea ar fi „adevăruri incontestabile”. De obicei, totul este descris aproape exclusiv din punct de vedere mistic şi ritualic, unde e „mai bine” să crezi şi să practici, decât să înțelegi.

Nimeni contestă faptul că, în situații cu totul excepționale, oameni deosebit de inteligenți, cu un foarte bun echilibru psihic şi emoțional, pot „accesa” idei pe baza cărora se produce un real progres în ştiință şi tehnologie, dar acestea sunt cazuri speciale care trezesc şi astăzi admirație şi respect. Dacă ne amintim de Einstein, Nicola Tesla sau de contemporanul nostru Stephen Hawking, de mari artişti, muzicieni, pictori, sculptori, aflăm faptul că, de multe ori, accesul către informația sau inspirația artistică a fost favorizată de stări modificate ale conştiinței. Einstein era prezent zeci de ore sau zile întregi în laborator, meditând asupra unor idei, fără să îl intereseze cât de mult timp a trecut. Cu siguranță influența minții asupra materiei poate fi cel mai bine ilustrată prin proiectul Conştiinței Globale prezentat în capitolul 10.

Grupările sectare dezvoltate în jurul unor indivizi dubioşi, care adună grupuri de entuziaşti, cărora le debitează poveşti mistico-religioase, lasă mult de dorit în ceea ce priveşte calitatea şi autenticitatea informațiilor „elaborate” de mintea lor.

În afara experienței personale, descrisă în amănunt, sunt prezentate succint un set de relatări oferite de practicanți care doresc să rămînă anonimi.

O anexă destul de extinsă, pe care am dorit să o prezint cititorilor, se bazează pe declarația interesantă a lui Miceal Ledwith, unul dintre cei mai importanți consilieri ai Papei Ioan Paul al II-lea, care în urma a peste 50 ani dedicați studiilor teologice, a descoperit fațeta iluzorie şi amăgitoare a aşa-zisei realități spirituale impuse de Biserică de-a lungul timpului. De asemenea, Ledwith a descoperit aspecte conexe cu bioalchimia, despre care pomeneşte foarte puțin în discursul său, dar suficient pentru a ne atrage atenția. Capitolul „Supraviețuiri miraculoase” evidențiază potențialele uriaşe ale creierului, calitatea sa holografică de a prelua şi restaura funcții, în situații extreme.

În această lucrare sunt abordate studii şi metodologii împreună cu detalii ale experiențelor autorului, rezultalele unor analize clinice de laborator, comentarii de specialitate şi extrase din notițe de jurnal, păstrate de autor pe măsura derulării evenimentelor. Din nefericire, unele detalii destul de importante nu sunt incluse, datorită mentalităților sociale cultivate generație de generație. Acele detalii nu se regăsesc nici în literatura ezoterică, probabil din aceleaşi motive, sau se regăsesc în forme de exprimare simbolice. Autorul are însă convingerea că ele nu sunt indispensabile pentru înțelegerea corectă a bioalchimiei, condițiilor de manifestare, declanşării şi consecințelor sale.

NOTĂ IMPORTANTĂ

Informațiile prezentate în capitolele următoare reprezintă rezultatul unei experiențe personale, corelate cu unele cercetări ştiințifice. Ele nu pot fi considerate sfaturi sau metode prin care oricine poate obține aceleaşi rezultate. Autorul (practicant) este convins că fiecare îşi poate descoperi singur calea necesară iar aceasta este unică şi personală. Metoda nu este definibilă sau reproductibilă, ceea ce este totodată şi un argument în favoarea ideii *„fiecare ființă umană este unică şi are o cale proprie de urmat”.*

Lucrarea de față pune accentul, aproape exclusiv, pe aşa numita bioalchimie la bărbat, în acord cu experiența personală a autorului. Aceleaşi fenomene se pot manifesta într-o formă asemănătoare şi la femei. În capitolul 7, sunt prezentate câteva relatări succinte în acest sens iar capitolul 5 prezintă bioalchimia feminină, dar numai la nivel teoretic, neavînd mijloace concrete de studiu.

Lucrarea de față îşi propune să demonstreze faptul că mintea are un rol esențial asupra biotransfomărilor din corpul uman (în sens benefic sau distructiv) şi că bioalchimia umană este un proces biologic şi fiziologic natural (potențial prezent în orice ființă umană) şi nu unul de natură mistico-religioasă, accesibil eventual adepților şi inaccesibil celorlalți.

2.2 TERMINOLOGIE

Termenul de alchimie are două semnificații binecunoscute: una este aceea de transmutație-sublimare a elementelor, în principal al metalelor în aur (culminând cu obținerea Pietrei Filosofale) iar cealaltă se referă la o transformare de ordin spiritual a subiectului. Pornind de la aceste două aspecte, am propus o extindere a acestui termen prin:

• ***Bioalchimie*** care, pe de o parte, ar însemna o transsublimare a unui anumit grup de substanțe într-o formă superioară de energie, iar pe de altă parte ar însemna şi o ameliorare a parametrilor şi performanțelor biologice ale organismului, fapt care poate fi asociat şi unei posibile transformări la nivelul conştienței de sine. Bioalchimia la bărbat cuprinde biotransformarea celulelor reproducătoare ale lichidului seminal şi recircularea celorlalte componente în circuitul sanguin. Bioalchimia la femeie cuprinde biotransformarea perechii de celule ovocit secundar-globul polar şi neeliminarea fluidelor menstruale (endometrul rămîne funcțional în permanență).

• Prin ***transsublimare*** am definit o sublimare a materiei care porneşte de la o stare de agregare a unei suspensii (o dispersie solid în lichid) către o stare necunoscută, care a fost asociată formal cu cea bioplasmatică. Energia rezultată din această transformare specială este de aceeaşi natură cu cea pe care corpul şi-o obține în urma reacțiilor biochimice din prelucrarea hranei, deoarece asigură derularea proceselor vitale din organism. Altfel spus, această energie e obținută printr-o altă modalitate de transformare a materiei. Transsublimarea oferă un supliment important cu caracter vital ce se însumează energiei obținute în urma reacțiilor biochimice.

• Termenul **„*bioplasmă*”** este asociat fenomenului bioalchimic, fiind notat între ghilimele deoarece nu se poate preciza dacă aceasta este de aceeaşi natură cu cea la care fac referire unii cercetători.

• **Transmutația biologică** este procesul de transmutare neradioactivă a elementelor uşoare din interiorul organismelor vii (plante, animale, om), prin reacții bionucleare. Această clasă de reacții are o mare importanță în aprofundarea cunoaşterii ştiințifice în domenii esențiale, precum fizică, geologie, biologie, medicină, farmacie, nutriție şi agricultură. Mecanismul precis al transmutației biologice este necunoscut, dar au fost elaborate mai multe teorii. Prima dintre ele afirmă că transmutațiile biologice există şi nu pot fi negate, fiind indispensabile vieții.

• **Biotransformări celulare** reprezintă un ansamblu de procese speciale prin intermediul cărora organismul are posibilitatea de a recupera cantități semnificative de energie, necesară menținerii proceselor vitale din organism, folosind un material biologic celular care are proprietatea de a transmuta şi transsublima într-o stare de agregare de tip bioplasmatic. Aceste biotransformări se produc atît la modul automat cît şi sub influența aspectelor emoționale şi mentale. Biotransformările pot fi în ambele sensuri: de la materie spre energie cît şi de la energie spre materie. Biotransformările de la energie la materie determină apariția unor materii străine (tumori) atunci cînd energiile emoționale sunt preponderent negative, ani sau zeci de ani la rînd.

• **Energie vitală** este un termen pe care îl vom atribui formal acelor resurse de tip energo-caloric şi altele, obținute prin metabolizarea hranei şi/sau alte metode, pe care corpul le foloseşte pentru a susține ansamblul de procese fiziologice necesare vieții. Termenul indică o formă de energie încă necunoscută, susceptibilă a exista într-un corp biologic pe întreaga durată a vieții. Nu există mijloace de măsurare, investigare sau caracterizare a acestei manifestări. Nu suntem siguri dacă ea poate fi încadrată la categoria „energii” deoarece nu manifestă vizibil caracteristici similare ale unor energii binecunoscute.

2.15 INTERVIU CU BIOLOGUL BRUCE LIPTON

2.15.1 INTRODUCERE

Voi prezenta traducerea şi adaptarea integrală a interviului recepţionat pe e-mail la 24 octombrie 2008, în format audio, împreună cu textul scris din prezentarea mesajului. Expunerea sa având durata de 73 minute, va fi inclusă şi pe un DVD anexat acestei cărţi, alături de alte materiale interesante [2].

EXTRAS DIN CORESPONDENŢĂ E-MAIL

Dragă Cristian,

Îmi pare rău pentru întârzierea foarte mare cu care îţi răspund. Nu mi-am dat seama cât de mult timp îmi ocupă chestiunile din viaţa profesională. Pe măsură ce omenirea se îndreaptă spre dezordine, au apărut tot mai multe cereri legate de noile perspective de evoluţie personală. Acest fapt m-a legat de numeroase angajamente şi articole pe care a trebuit să le finalizez. Mult timp am fost plecat în călătorii de ordin profesional şi în plus a trebuit să îmi transcriu cartea mea „Evoluţia Spontană", editată doar în format audio. Ţi-am expediat o copie într-un colet.

Ţi-am pregătit şi mult aşteptatul interviu, tot în format audio. Sper că această prezentare de 73 minute va răspunde cerinţelor tale. Este foarte dificil să promovezi aceste idei către public, dar omenirea se află în cursul unei schimbări importante şi multe din *ideile tale vor sta la baza gândirii (ştiinţifice n.t.) din viitorul apropiat*. Citez din textul original: *and many of your ideas will become mainstream thinking in the near future*.

Cu prietenie, Bruce Lipton

2.15.2 FIZICA CUANTICĂ ŞI CREAŢIA

Înainte de a trece la întrebările propriu-zise, am nevoie să îţi spun câteva lucruri despre modul în care mintea şi conştiinţa interferează şi se conectează cu lumea în care trăim. Noi ştim deja faptul că mintea are influenţă asupra corpului şi aş putea să-ţi vorbesc despre chimie, molecule şi mecanismele prin care mintea modifică funcţiile creierului şi cum anume acestea se transferă corpului fizic, neuronilor, glandelor şi productivităţii hormonale, pentru a-ţi face o idee asupra modului în care mintea poate modifica biologia prin intermediul mecanismelor din creier.

Dar există o idee fundamentală, mult mai importantă decât natura originii minţii, iar aceasta ne este oferită de fizica cuantică. În vechea fizică, cea newtoniană, totul se credea a fi un experiment pur obiectiv. Asta însemna că pot măsura parametrul „A" şi parametrul „B" şi pot preciza interacţiunea dintre ele, de fiecare dată rezultatul fiind acelaşi. Fizica newtoniană este supranumită deterministă, deoarece poţi determina rezultatul unui anumit eveniment, dacă cunoşti suficient de bine etapele şi reacţiile care au loc.

Dar în acele etape şi reacţii nu s-a introdus efectul *observatorului* sau al *experimentatorului* care le influenţează. Atunci când a apărut fizica cuantică prin anii 1920 şi fizicienii au acceptat-o ca pe un mod de viaţă, ei au avut nevoie de o nouă înţelegere a rolului vieţii. Ei au înţeles faptul că *experimentatorul*, care creează experimentul, influenţează rezultatul experimentului. De exemplu, atunci când se studiază particulele, ele au un comportament atât material (prin prezenţa masei) cât şi energetic. Acest comportament are la bază *credinţa* în prezenţa observatorului, deoarece atunci când el îşi manifestă dorinţa (şi credinţa) să creeze un experiment prin care să evidenţieze prezenţa particulei ca şi undă, atunci rezultatul este un spectru de difracţie, iar dacă observatorul îşi manifestă dorinţa (şi credinţa) să demonstreze că e o particulă, atunci rezultatul este prezenţa factorilor care indică o particulă materială.

Ideea era că *observatorul* observă şi mai ales creează realitatea. Această idee este foarte profundă, deoarece se spune că „viaţa e un experiment" iar tu eşti experimentatorul şi prin urmare tu eşti în acelaşi timp şi observatorul acestuia. Conform fizicii cuantice, tu eşti cel care influenţezi şi modifici viaţa din mediul care te înconjoară (nu doar corpul tău, ci şi ceea ce este în exterior). Astfel, gândurile tale nu sunt captive în mintea ta ca într-un container, ci ele influenţează tot ceea ce ne înconjoară. Aceasta este natura fizicii cuantice. Desigur, sună frumos faptul că gândurile sunt implicate în crearea realităţii, dar ele nu sunt proprietatea noastră directă. Iar dacă acest lucru e adevărat, atunci gândurile, atitudinile şi credinţele noastre influenţează tot ceea ce ne înconjoară.

Ei bine, fizica cuantică prezenta toate acestea în 1920, dar problema era că oamenii de ştiinţă aveau dificultate în a le aplica în propria lor viaţă, aşa că s-a luat o decizie arbitrară şi (fizicienii) au spus: *„fizica cuantică funcţionează numai la nivel atomic"*. În felul acesta ei îşi puteau vedea „liniştiţi" mai departe de viaţa lor, deoarece fizica cuantică se aplică particulelor şi nu oamenilor. Iar asta le făcea viaţa mult mai … „uşoară". Problema este că pur şi simplu nu e adevărat!

Mecanica cuantică (fizica cuantică) se aplică la toate nivelele Universului. Marele cosmolog Stephen Hawking a publicat un articol în anul 2006, împreună cu dr. Herzog, despre fizica superstringurilor şi cosmologie. În acel articol a formulat, fără nicio ezitare, faptul că desfăşurarea cosmosului este influenţată de conştiinţa umană. Deci, avem o nouă înţelegere de la fizica cuantică şi anume: gândurile influenţează lucrurile care se manifestă în Câmp.

David Bohm, un fizician renumit a postulat ideea că Universul există ca stare energetică. Totul nu e altceva decât energie şi potenţial. El anumit aceasta Ordinea Implicită, afirmând faptul că atunci când oamenii folosesc conştiinţa şi mintea, ei produc o perturbare în câmp şi energia pură se transformă sau colapsează în particule. Deci ceea ce spunea el, este că lumea fizică, este guvernată de Ordinea Explicită, o lume care *devine reală* atunci când potenţialele de energie *(sau Ordinea Implicită – n.t.)* colapsează în particule sub influenţa gândurilor şi a conştiinţei.

Dacă ne apropiem acum de principiile care stau la baza legilor fizicii cuantice, dumneavoastră sunteţi o parte a unui experiment numit Viaţă. Sunteţi în acelaşi timp un observator, dar şi un creator. Marea întrebare este cât de mult din aceste principii le deţineţi în viaţă? Ei bine, în 1920, fizicienii nu deţineau nici unul din ele. Aşa că au dat vina pe atomi,

fugind de ei înşişi prin afirmația: *toate acestea se aplică numai atomilor.* Aceasta e cea mai convenabilă afirmație pentru foarte mulți oameni în prezent.

În articolul ataşat în e-mail, denumit „Universul mental„, biofizicienii au afirmat: *fizica Universului se bazează pe conştiință. Acesta e un Univers mental pe care noi îl creăm*. Şi cum spuneam, mulți oameni nu pot să ajungă atât de departe, dar asta nu înseamnă că nu e real. Dacă tu îți focalizezi viața şi intențiile asupra manifestărilor, atunci *poți* controla legile Universului şi cu siguranță vei putea face asta.

2.15.3 SISTEMUL FALSELOR CREDINȚE

Sunt mulți oameni, precum yoghinii, care pot crea materie din nimic, dar sunt multe situații în care alterăm structura materiei din lumea în care trăim. Mulți vor gândi ceva de genul: *asta nu poate fi real*. Ei nu vor să creadă aşa ceva iar motivul este acela că, pentru a accepta aşa ceva, e nevoie să schimbi modul în care trăieşti. Ar trebui să recunoşti faptul că dacă tu eşti creator al unei realități pe care o deții, atunci eşti şi *responsabil* de lucrurile pe care le aduci la realitate.

Foarte mulți oameni nu au şi nici nu vor să aibe vreo responsabilitate. Aşa că atunci când încerci să le povesteşti celor din jur, chiar oamenilor de ştiință, faptul că noi creem această realitate prin intermediul conştiinței, ei vor spune din start NU. Acesta e răspunsul unor oameni comozi care vor să îşi trăiască viața fără să fie responsabili de faptul că ei contribuie la crearea realității în care trăiesc.

Aceasta a fost o scurtă introducere pentru a te preveni asupra unor aspecte înainte de a trece la întrebările propriu-zise. Aşadar, cititorul trebuie să răspundă la întrebarea: de cât de mult adevăr doreşte el să aibe parte în viață? Cel mai teribil adevăr este acela că dumneavoastră creați realitatea în care trăiți.

Dar dacă dumneavoastră veți spune că nu creați decât lucruri foarte mărunte, pe care le prindeți cu mâna şi le mutați dintr-o parte în alta, este doar o afirmație,… şi într-un anumit context este adevărată, dar alți oameni au o cu totul altă capacitate de experimentare şi creație. În momentul în care **ştii** că ai această capacitate tu devii foarte puternic, deoarece devii conştient de modul în care o poți influența. Dacă pretindeți că nu sunteți implicați în niciun act de creație, atunci înseamnă că trebuie să acceptați faptul că sunteți o victimă, deoarece *altcineva* a creat un anumit lucru. Dar fizica cuantică ne spune că nu există victime. Noi toți participăm la crearea realității şi a lumii.

Chestiunea e următoarea: dacă puteți crea lumea atunci de ce nu puteți face miracole? Aici apare problema, şi anume dumneavoastră nu sunteți singurul care creează ceva în acest moment, ci mulți alți oameni îşi creează realitatea în acelaşi timp. Dacă toți ceilalți, marea majoritate, cred în exact acelaşi lucru, atunci ei creează mai întîi un Câmp de energie pe care se va susține viitoarea formă de realitate, ce va deveni realitate.

Dacă tu încerci să crezi că eşti capabil de cu totul altceva decât restul lumii, atunci apar probleme, deoarece câmpul tău de energie nu e la fel de puternic şi intens ca al celorlalți. Aşa că ceea ce mi-ai povestit despre lucrul pe care l-ai aplicat asupra ta şi ai în localitatea ta o mulțime de oameni care nu cred în aşa ceva, atunci ai avut nevoie de o energie *(n.r. mentală)* colosală, mai mare decât cea a tuturor celorlalți la un loc, pentru a aduce o anumită formă de realitate în ființa ta.

Toate aceste manifestări se produc în funcție de energiile vehiculate, deoarece vorbim aici de intensități şi magnitudini, nu doar de simple teorii. Intensitățile credințelor fiecăruia sunt cuantificabile prin intermediul energiei câmpului creat. Prin urmare, cu cât sunt mai mulți oameni care cred în acelaşi lucru (oricare ar fi el), cu atât mai puternic va fi şi câmpul. Dar dacă sunt puțini oameni care cred sau doresc să îşi aducă în viața lor o asemenea experiență, cu atât mai slab va fi şi câmpul de manifestare. Cu alte cuvinte, dacă o minoritate poate afirma şi arăta celorlalți că îşi pot crea propria lor realitate, dar restul lumii nu crede în aşa ceva, atunci acea minoritate are dificultăți foarte mari în a-şi atinge scopul.

Deşi eu nu am fost crescut în religia creştină, aş vrea să abordez puțin chestiunea miracolelor manifestate de Isus. El a creat pur şi simplu toate acele lucruri despre care se spune că le-a creat. El a făcut acele miracole prin creație. Dar întrebarea este: cum a fost posibil? Ei bine, în acele vremuri, când oamenii credeau în El ca fiind un Creator, atunci toți credeau în unul şi acelaşi lucru. Aşa că ei ofereau puterea lor lui Isus şi spuneau creează tu pentru ca noi să putem crede şi să fim de acord.

Aşa că toți erau în aceeaşi linie, toți credeau în faptul că El putea face miracole şi bineînțeles El le făcea. Dar lucrul interesant pe care îl mai prezintă Biblia este acela că exista un singur loc în care Isus nu putea face miracole. Este vorba de oraşul său natal. Atunci când s-a întors acolo, a încercat să realizeze un miracol, dar localnicii îl cunoşteau, în mintea lor el fiind doar fiul unui dulgher, şi nu puteau crede că ar putea face miracole. Problema este că atunci când o mulțime de oameni într-un oraş NU CRED că cineva anume poate face miracole, atunci s-a aflat că Isus nu a putut face niciun miracol în oraşul său natal.

Tu, într-un anume fel, vrei sa aduci un miracol la realitate, aşa că tu **poți** crea miracole, dar problema este că, atunci când eşti înconjurat de oameni care nu pot crede în ceea ce faci tu, este foarte greu să realizezi ceva. Şi ce a făcut Isus? A mers prin locurile unde majoritatea oamenilor CREDEAU că El poate face miracole. NOI CREEM LUMEA ÎN CARE TRĂIM.

Problema cu manifestarea unei anumite realități este cât de mulți oameni sunt de acord cu ceea ce faci. Iar următoarea chestiune este legată de gândurile pe care le foloseşti la baza tuturor credințelor pe care le manifeşti: credințele tale te pot vindeca, te pot reînnoi, şi poți face toate miracolele pe care le-a făcut Isus şi chiar mai mult de atât. Aşa că aici intervine aspectul spiritual al problemei. Fizica cuantică a venit cu această problemă şi a spus că observatorul, experimentatorul, cel care manifestă experimentul, îl creează în acea lume.

Deci practic, ceea ce faci tu Cristian este că vrei să demonstrezi că aceste lucruri sunt cu adevărat posibile, dar în acelaşi timp trebuie să recunoşti faptul că restul oamenilor au mari dificultăți în a fi de acord şi a crede în ceea ce faci, deoarece ataci sistemul lor de credințe. Drept răspuns din partea lor, va fi o respingere a sistemului tău de credințe şi de aceea a fost extrem de greu pentru tine să atingi această manifestare, aşa după cum mi-ai spus într-unul din e-mail-uri: *„am avut nevoie de 14 ani doar ca să ajung acolo”.* Motivul a fost că tu ai acumulat multă energie, asemenea unui maestru de Qi-Gong, pentru a ajunge la un nivel critic, unde acea energie putea fi folosită pentru a realiza manifestarea a ceea ce ți-ai propus şi chiar ai reuşit aceasta.

Dar acum te întreb: ai avea suficientă energie să îi aduci şi pe cei din apropierea ta la nivelul la care ai ajuns tu? Ei bine, asta e mult mai greu. Ca şi concluzie, la cele afirmate până acum aş dori ca tu şi cititorii tăi să înțeleagă următorul lucru foarte important: *Dumneavoastră creați realitatea şi lumea înconjurătoare precum şi biologia din organismul propriu*.

Răspunsurile pe care ți le voi oferi la întrebările propriu-zise se bazează foarte mult pe această idee, deoarece primul nivel de creație este mintea şi conştiința. Rolul nostru este de a-i aduce pe toți oamenii la aceleaşi valori spirituale şi de credințe, deoarece numai dacă vom acționa colectiv vom putea crea orice.

Notă: Reiterez faptul că fizica cuantică nu a afirmat sub nici o formă că noi creem o realitate foarte concretă şi perceptibilă. În cel mai bun caz, ne-am putea gândi la faptul că gândurile şi acțiunile noastre modifică structura şi funcționarea biologiei, dar nu datorită fizicii cuantice ci a unor interacțiuni de altă natură care au la bază principiul observatorului folosit şi în fizica cuantică.

2.15.4 SUBIECTUL 1 – TRANSMUTAȚIA BIOLOGICĂ

Kervran a studiat transmutațiile biologice la plante, animale şi om afirmând că sunt fenomene naturale. Sunt oare celulele capabile să transmute elemente? Dacă da, credeți că mintea umană poate ajuta sau împiedica acest proces prin gânduri armonioase sau dizarmonioase? Poate ea să modifice, altereze, distruge sau chiar reface celulele vii?

Dr. Bruce Lipton: Louis Kervran a realizat experimente fascinante, prin intermediul cărora a dovedit că celulele sunt capabile să transmute elementele. Plantele au cele mai uimitoare capacități de transmutare iar noi suntem încă incapabili să le înțelegem. Aici avem un paradox: atunci când studiem omul, spunem că este un organism extrem de complex şi inteligent iar pe măsură ce ne îndreptăm atenția spre organisme tot mai mici precum cele uni- sau multicelulare, avem tendința să spunem că nu pot fi inteligente.

Dar asta nu e adevărat, deoarece corpul uman la rândul său e creat de către şi din celule. Desigur, corpul uman conține o tehnologie situată undeva în afara celulelor, tehnologie care este capabilă să influențeze mediul pentru a-şi obține şi menține toate substanțele de care are nevoie prin intermediul reacțiilor chimice care au loc în fiecare moment.

De ce este atât de important să ştim că celulele ne creează pe noi? Celulele sunt capabile să folosească acea tehnologie pentru a construi un corp uman iar acest mecanism este dincolo de înțelegerea noastră. Celulele sunt cele mai capabile în folosirea şi utilizarea energiei şi a substanțelor din mediu. Noi spunem că celulele nu sunt inteligente, dar ele se află aici de peste 2 miliarde de ani şi au dezvoltat o abilitate excepțională de a se adapta şi modifica mediul, de a schimba un câmp (morfic – n.t.), *…(înregistrarea audio are întreruperi)…*, plantele au o tehnologie situată dincolo de capacitatea noastră de înțelegere şi realizare practică.

Atunci când putem identifica aceasta, după părerea mea, ea trebuie să fie atribuită unei anumite forme de inteligență şi, atunci când celulele sunt capabile să facă ceva ce noi nu putem realiza, este aproape jenant să acceptăm faptul că celulele au o putere mai mare decât o are ființa umană privită ca întreg. Dar este real ! Cea mai importantă idee care se desprinde din aceste cercetări este că *celulele pot modifica mediul, elementele şi interacțiunile dintre acestea*.

Chestiunea care l-a interesat pe Kervran a fost reluată de câțiva cercetători japonezi şi au ajuns la aceleaşi rezultate. Dar problema cea mai mare este că ştiința convențională nu doreşte să se ajungă la asemenea lucruri, deoarece nu vor să creadă în inteligența şi puterea unor celule, aşa că analizează totul fragmentat şi izolat, pentru a afla cum se produc toate acele transformări. Dar cu cât fragmentează celula în părți şi analizează părțile, cu atât mai greu le este să îşi dea seama cum anume se produc transmutațiile sau cât de uimitoare poate fi inteligența unei celule.

De exemplu, celulele (plantelor) pot capta lumina Soarelui, CO_2 şi fabrică glucoză. Descoperirea şi înțelegerea unui astfel de mecanism ar rezolva problema alimentară a omenirii pentru totdeauna. Oamenii nu pot înțelege natura energiei electrice, chimice şi biologice pe care celulele o folosesc pentru a converti lumina solară în hrană folosind CO_2 iar partea semnificativă este aceea că e vorba de o tehnologie pe care oamenii nu o pot pătrunde.

Şi atunci, tot ceea ce noi nu înțelegem îl numim … mister. Astfel, cercetările lui Kervran par mai degrabă „misterioase” decât ştiințifice, pur şi simplu pentru că nu le înțelegem. Oare ştiința convențională le va studia vreodată? Foarte puțin probabil ! Ştiința convențională, dar mai ales biologia convențională, nu se va implica în acest domeniu, deoarece ele nu înțeleg natura fizicii cuantice şi rolul acesteia în celule, în biologie celulară şi biologie umană. Deci, este foarte puțin probabil ca ştiința convențională să facă vreun comentariu asupra acestei chestiuni, deoarece este ceva atât

de îndepărtat de sistemul ei de credințe, încât va considera că este vorba mai mult de magie decât de ştiință. Este foarte dificil să găseşti oameni de ştiință care să studieze ceva în care nu pot crede.

2.15.5 SUBIECTUL 2 – QI ~ ENERGIA VIEȚII

Experiența personală, care m-a îndreptat spre aceste cercetări (despre care v-am rugat să-mi vorbiți), s-a bazat pe anumite tehnici orientale, unde principiul transmutării este aplicat ca o transsublimare a materiei seminale, într-o formă de energie asemănătoare celei plasmatice. Acesta a fost cel mai dificil proces pe care l-am realizat în viață şi a necesitat 14 ani de încercări. Ați putea explica de ce medicina şi biologia resping aceste fapte şi spun „este imposibil" ? Nu este un fenomen religios şi nici ocult. Am convingerea că există explicații de natură fiziologică. De ce ştiința nu e pregătită să accepte existența unor asemenea transformări?

Dr. Bruce Lipton: *Tu eşti o ființă energetică într-un corp fizic*. Pornind de la această idee, energia din corpul tău poate fi dirijată şi focalizată pentru a deveni atât de puternică încât ai putea genera foc direct din mîini. Poți urmări o asemenea demonstrație pe site-ul YouTube, care arată un om făcând acest lucru. Acea persoană îşi foloseşte energia din bioresursele sale pentru a aprinde o foaie de hîrtie. Cel care demonstrează această experiență fascinantă este originar din insula Java. *(din păcate, filmarea nu mai este prezentă pe site – n.t.)*

Asta demonstrează faptul că acum tu ai şi controlezi o energie care circulă prin corpul tău biologic şi este un fel de Qi. Acest Qi poate fi pus în mişcare folosind tehnici de yoga, Qi-Gong sau Arte Marțiale, prin intermediul cărora se poate învăța cum să dirijezi Qi-ul în corp şi pe măsură ce realizezi anumite exerciții, el devine atât de puternic încât poți aprinde o foaie de hârtie doar ținând mîinile deasupra ei. Şi de ce ar fi relevant acest lucru?

Ei bine, tu ai această aptitudine activă, alți oameni o pot pune în evidență … dar principala întrebare este: de ce e atât de greu să o demonstrezi unei audiențe generale? De ce este atât de greu pentru ştiința convențională să observe acest lucru? Dar întrebarea ar trebui formulată astfel: Ştiința studiază lumea ca un întreg ? Ştiința studiază lucrurile despre care mi-ai scris ? Răspunsul este NU.

Ştiința studiază lucruri care se pot măsura, experimenta şi atunci când se află în fața a ceva ce nu se poate măsura şi experimenta (*în condiții stricte de laborator – n.t.*), atunci acele lucruri nu prezintă interes pentru ştiință. Şi nu se poate face nimic în această privință. Acest fapt e interesant, deoarece ştiința studiază, prin definiție, lumea înconjurătoare prin *metode ştiințifice* adică asta înseamnă că observi evenimente, măsori parametri, creezi ipoteze, apoi faci experimente, după care testezi ipotezele pentru a vedea dacă sunt adevărate. Aceasta înseamnă *metodă ştiințifică*.

Ei bine, prima parte spune că *observi şi măsori*, dar se ajunge într-un punct în care dacă nu ai maşini specializate să măsoare energia Qi, sau energia vitală care este vehiculată în corp, atunci problema este că nu există nimic care să poată fi măsurat şi prin urmare, ştiința nu poate privi asupra acestui fenomen. Unii oameni cred că ştiința studiază Universul, dar răspunsul este NU. Ştiința studiază Universul numai în măsura în care ea poate utiliza metodologia ştiințifică, ceea ce este cu totul altceva. Asta înseamnă că există o parte substanțială din Univers pe care ştiința nu o poate cuprinde, atinge sau studia şi atunci se propune ignorarea şi chiar negarea acesteia.

Dumneavoastră veți spune că această atitudine nu e deloc ştiințifică, dar deoarece ştiința a creat o restricție asupra a ceea ce este considerat *ştiințific*, atunci ea poate studia lumea înconjurătoare numai din perspectiva din care *ea vede lumea* adică prin experimentare ştiințifică, instrumente care pot face măsurători ale unor parametri, … deci asta e calea prin care oamenii de ştiință studiază lumea înconjurătoare.

Dacă nu poți măsura Qi-ul, atunci nu poți măsura energia vitală. Prin urmare, ştiința nu are nicio cale de a ajunge acolo şi nici nu poate recunoaşte acest fapt, iar din acest motiv o numeşte *metafizică* în loc de fizică. Ştiința afirmă că *noi studiem fizica şi nu metafizica.*

Metafizica este tot ceea ce cuprinde forțele invizibile ale minții, energii cuantice care influențează viața şi dacă nu le pot măsura ei nu le pot poseda. Deci, chiar dacă vei demonstra acest lucru, ştiința va privi deasupra şi va spune *e un truc, e o magie* şi va încerca să demonstreze că e o iluzie, chiar dacă nu e o iluzie. Atunci când ştiința ajunge în fața a ceva ce alții spun *paranormal*, atunci ea va afirma că este un truc de magie ieftină şi prin urmare nu o va lua în serios.

Asta devine o problemă, deoarece dacă tu eşti capabil să controlezi Qi-ul, în timp ce mulți alții nu pot face acest lucru, este foarte greu să convingi o audiență generală, deoarece oamenii obişnuiți au fost programați să nu creadă în aşa ceva. Atunci când nu crezi şi nu poți observa aceasta, singurul lucru pe care mintea ți-l spune este: *cu siguranță e un truc sau o iluzie.* Ştiinței nu îi place să lucreze cu iluzii, aşa că le va ignora şi cea mai grea sarcină din lume e aceea de a face un om de ştiință să se apropie şi să studieze cu seriozitate fenomene paranormale, deoarece ele se situează în afara limitelor de studiere prin metode ştiințifice.

2.15.6 SUBIECTUL 3 – COMUNICAREA CELULARĂ

Specialiştii ruşi au descoperit faptul că celulele pot comunica între ele prin intermediul unui câmp asemănător celui electromagnetic. Ei au pus câte o jumătate dintr-un țesut de cultură în două containere sigilate, prevăzute cu o fereastră de sticlă. Dacă fereastra era construită din sticlă obişnuită, atunci orice acțiune asupra țesutului dintr-un recipient nu avea niciun efect asupra celuilalt, dar daca fereastra era confecționată din sticlă de cuarț (despre care se ştie că permite trecerea radiațiilor UV şi peste UV) atunci, în numeroase experimente, s-a observat că orice acțiune (de exemplu infectare) realizată asupra unuia din țesuturi crea un efect asupra celui sănătos în numai câteva ore. Vă rog să faceți un scurt comentariu asupra acestui fenomen.

Dr. Bruce Lipton: Aceste experimente au fost repetate de foarte multe ori şi verificate şi de alți cercetători. Deoarece informația chimică nu poate traversa sticla obişnuită, oamenii de ştiință care lucrează cu ştiința convențională nu au vrut să studieze acest fenomen pentru că în lumea biologiei convenționale regula spune că semnalele sunt transmise prin intermediul substanțelor care intră în reacție sau a ionilor, aşa că în biologia convențională, atunci când ea se referă la semnale, acestea impun cu necesitate o origine chimică.

Din moment ce sticla obişnuită opreşte transferul de semnale oamenii de ştiință au fost uimiți … ei au observat că există un efect, dar asta nu avea nicio logică, deoarece în lumea lor toate semnalele, fără excepție, sunt vehiculate pe cale chimică iar în acest caz particular era clar că ele nu puteau fi transmise între două recipiente izolate unul față de celălalt. *…(înregistrarea audio are întreruperi)…*

Noii oameni de ştiință studiază fizica cuantică iar în prezent există numeroase cercetări care indică faptul că celulele comunică mai degrabă prin unde *(n.t. capabile să traverseze mediul atmosferic şi nu numai* – înregistrarea audio are întreruperi*)* decât prin semnale chimice. Ele pot comunica prin intermediul luminii *(sau a unei radiații care se comportă asemănător cu cea luminoasă, sau din spectrul UV şi dincolo de UV – n.t.)* iar în acest sens medicul german Fritz Popp a fost liderul unui colectiv de cercetare care s-a ocupat cu transmisiile de semnale ale celulelor printr-un ecran de sticlă de cuarț. Dr. Popp a introdus denumirea de fotoni de lumină, care aveau rol de semnale de comunicare, … celulele pot citi informația purtată de undele luminoase, pot genera şi absorbi unde luminoase.

Unul din comportamentele celulei este faptul că ea citeşte informația fotonică. Noi nu suntem capabili să vedem acei fotoni, dar celulele pot fi activate de unul singur. Aşadar undele luminoase de frecvențe diferite sunt asemenea unor comutatoare care controlează celulele. Acestea sunt concluziile cercetărilor doctorului Fritz Popp în domeniul biofotonicii.

Ceea ce e important de ştiut este faptul că celulele pot comunica şi prin alte mijloace decât reacțiile chimice. Ele pot comunica prin câmpuri *(asemănătoare – n.t.)* cu cele electromagnetice, prin lumină, sunete etc. Deci biologia convențională a restrâns acest studiu la credința că semnalele sunt transmise prin intermediul substanțelor chimice *(sau ioni – n.t.).*

Motivul principal pentru care ştiința ține cu dinții de această credință este datorat influenței corporațiilor farmaceutice multinaționale iar semnificația acestui fapt poate fi înțeleasă astfel: fundamentul corporațiilor farmaceutice multinaționale este că celulele comunică prin intermediul chimiei iar sarcina companiilor este de a crea substanțe care alterează comunicarea celulară şi astfel poți controla comportamentul acesteia.

Trebuie să înțelegi că întreaga lume este la cheremul corporațiilor farmaceutice multinaționale, care dețin cea mai mare industrie de pe planetă. Atunci când apar oameni care vin să demonstreze că celulele pot comunica prin alte căi decât cele chimice, corporațiile consideră că au o problemă care le încurcă afacerile.

Dacă noi am reuşi să învățăm cum putem vindeca şi preveni o serie de afecțiuni prin terapii alternative, inclusiv *(bio – n.t.)*energetice, consumul de medicamente s-ar reduce semnificativ. Marea criză la care asistăm se datorează şi faptului că restricționăm vindecarea celulară la cea chimică şi ignorăm rolul conştiinței *(observatorului – n.t.)*, minții, energiei, luminii şi sunetelor în experiențele noastre de vindecare. Corporațiile farmaceutice multinaționale sunt conştiente de acest aspect. Ele controlează publicitatea în reviste, ziare, emisiuni de radio şi TV investind mult pentru promovare în media.

Notă: Trebuie menționat că marea afacere a industriei farmaceutice se datorează şi faptului că societatea actuală impune ca vindecarea şi recuperarea pacienților să fie cât mai rapidă, în pofida unor posibile efecte secundare ale terapiilor alopate, pentru a nu plăti prea mult timp cetățeni aflați în concediu medical.

2.15.7 SUBIECTUL 4 – UNIVERSUL HOLOGRAFIC

O teorie numită realitatea holografică, arată că Universul şi mintea se comportă holografic. Cum se poate aplica aceasta în biologie? Se poate susține ipoteza conform căreia celulele pot fi parte a unui corp asemenea unei holograme, astfel că orice modificare la un anumit nivel poate afecta întregul şi invers?

Dr. Bruce Lipton: Iată care e ideea: toate celulele sunt asemănătoare din punct de vedere genetic. Cu toate acestea, în diferite părți ale corpului ele formează oase, altele formează muşchi, nervi, ligamente etc., însă decizia asupra ce anume va urma să formeze o anumită celulă se bazează pe o matrice de informație care face parte din câmpul *(morfic – n.t.)*. Importanța acestui fapt este că celulele extrag informația din câmp, care este foarte precis corelată cu poziția în spațiu ocupată de un anumit țesut sau organ şi astfel o anumită celulă va prelua acea funcție specifică unei anumite arii sau volum din spațiul respectiv.

Este precum un avion foloseşte metoda triangulației prin care computerul de la bord interpretează semnalul radio emis de o stație, dintr-un anumit punct, apoi interpretează semnalul unei alte stații, situată în alt punct (la sol), şi cunoscându-se distanța şi poziția celor 2 surse radio computerul poate spune pilotului unde anume se află în spațiul aerian. Celulele realizează ceva asemănător în corpul uman.

Ele au potențialul de a citi mediul unde se află şi astfel le controlează evoluția. Am dovedit aceasta prin experimente de laborator, când am luat o anumită celulă dintr-o anumită parte a unui embrion care, să zicem, ar fi trebuit să formeze vertebre şi am mutat-o într-o altă parte, unde ea ar trebui să contribuie la formarea unui intestin sau un miocard.

Am observat că atunci când am mutat celule, în cadrul unui embrion, dintr-o zonă în alta, ele se adaptau imediat la instrucțiunile matricii formatoare specifice acelei porțiuni din spațiul embrionar, adică celulele sunt oarecum suspendate în câmpul *(morfic – n.t.)* şi, în funcție de locul precis pe care îl ocupă în matricea câmpului, aceasta le determină rolul pe care îl vor avea în viitorul organism.

Aşadar, celulele citesc un câmp de informație şi îşi stabilesc propria evoluție în cadrul comunității. Iar în esență, da, se poate spune că aceasta este asociată unei înțelegeri holografice, de fapt, chiar mai mult decât atât, deoarece dacă se ia un embrion tânăr, care nu are prea multe celule, şi se taie în două jumătăți, atunci cele două părți vor forma fiecare un nou embrion. Aşdar, dacă veți tăia un embrion în grupuri de celule, ele sunt încă capabile să se adapteze instrucțiunilor matricii formatoare emanată din câmp, chiar dacă reprezintă doar un grup de celule ale unui embrion.

Toate celulele sunt identice din punct de vedere genetic, dar atunci când interacționează cu matricea formatoare a unui câmp *(morfic – n.t.)* se poate spune că poziția unui punct din spațiul matricii reprezintă o informație holografică care transmite, unei anumite celule, instrucțiunile necesare îndeplinirii unei funcții. Deci celulele unui embrion pot fi mutate dintr-un câmp în altul şi sunt totodată capabile să citească un tipar de instrucțiuni de tip holografic. Aşadar, celulele cresc şi formează țesuturi şi programe pe baza citirilor unor instrucțiuni din mediul proximal şi nu a unui program intern.

Tiparul se află în mediu sub forma unui câmp iar celulele se adaptează acelui tipar particular, fapt care le ajută să formeze țesuturi specifice şi organe, aşa că celulele transmit informație spre celelalte celule *(„suspendate” n.t.)* în câmp, dar în acelaşi timp ele pot recepționa informație. Prin urmare, corpul uman formează o comunitate. Prin definiție, comuniune înseamnă în primul rând comunicare şi toate celulele sunt integrate unei matrici mai mari care exprimă caracteristicile câmpului.

Folosind o metaforă biblică transpusă în limbaj ştiințific, noi suntem creați în imaginea fizică a unui complement matriceal care se află în afara noastră şi astfel corpul fizic devine, în esență, o copie a câmpului morfic de energie. Dacă revenim la fizica cuantică, care se aplică la toate nivelele de manifestare, Albert Einstein spunea: „*câmpul este singura agenție guvernatoare a particulei materiale*”. Aceasta se poate explica astfel: câmpul invizibil de energii reprezintă elementul responsabil care generează lumea materială. Dar această idee se regăseşte şi în concepțiile orientale care afirmă că „spiritul” modelează materia.

În prezent, fizica cuantică a precizat ceea ce se ştia demult. Aşadar, există un câmp de informație care generează formele materiale *(din acest motiv a mai fost supranumit şi câmp morfogenetic – n.t.)* iar dacă revenim la embriologie putem recunoaşte faptul că organismele au un câmp de energie, folosit pentru a *informa* celulele cum să se asocieze între ele pentru a forma organismul întreg. Deci, celulele „citesc” câmpul. Depinzând de poziția ocupată de ele în spațiul de manifestare al câmpului *(morfic – n.t.)*, ele primesc o anumită „sarcină” pe care o vor avea de îndeplinit.

Aşadar, câmpul invizibil de energie este prima formă de manifestare iar materia este manifestarea secundară rezultantă. Dar biologia convențională spune că este exact invers şi ea nu recunoaşte puterea câmpului de energie asupra materiei. Biologia convențională ignoră rolul câmpului *(morfic – n.t.)*, care i-ar permite o mai bună înțelegere a formării organismelor şi vindecarea bolilor.

Dacă luăm un exemplu, atunci când un medic afirmă că studiază un țesut infectat, adică un țesut care nu se află în structura perfectă a câmpului, el dă vina pe celule, teoretizând faptul că celulele sunt responsabile cu destabilizarea structurii anatomice, dar ele nu pot face altceva decât să răspundă oscilațiilor şi semnalelor din câmp. Mediul oferă celulelor o mulțime de atitudini, credințe, percepții, stări emoționale şi toate acestea **modulează** câmpul.

Dacă avem un „defect” în structura câmpului, aceasta va determina apariția ulterioară a unui defect similar în corpul fizic. Oamenii de ştiință vor să explice defectele exclusiv prin studiul celulelor, când de fapt defectele nu sunt localizate acolo, Einstein afirmând că defectul este în câmp, deoarece câmpul este cel care le generează şi le formează ca atare. Acesta este un câmp morfogenerator. Până ce biologia nu va recunoaşte prezența câmpului, doctorii şi cercetătorii vor căuta la nesfârşit cauzele bolilor în tiparele interne ale celulei şi nu vor ajunge la niciun rezultat deoarece **tiparul este câmpul**.

Fizica cuantică ne va repeta mereu faptul că, dacă vrei să realizezi schimbări în mediu, trebuie să schimbi aspectele esențiale pe care se bazează viața fizică, aşa că nu ai nevoie să te orientezi spre părțile fizice, ci este suficient să controlezi energiile, deoarece dacă poți modifica câmpul, atunci materia sau corpul se va adapta noului câmp.

Este mai important să se opereze la nivel de câmpuri *(morfogenetice – n.t.)*, adică ceea ce faci tu Cristian în acest moment, decât să îți focalizezi eforturile şi gândurile asupra celulelor în raport cu lumea mecanicistă, deoarece câmpul este principalul generator de forme în acea lume mecanicistă. Asta mă conduce la o concluzie interesantă asupra naturii holografice a celulelor, câmpului *(morfogenetic – n.t.)* şi modului în care acesta le determină rolul şi funcțiile.

2.15.8 SUBIECTUL 5 – ACTIVAREA BIOPOTENȚIALELOR

Vă rugăm să ne povestiți dacă ați avut vreo exprientă practică concretă de trezire şi activare a biopotențialelor interne?

Dr. Bruce Lipton: Da, am trăit aşa ceva. Experiența mea se bazează pe biologia credințelor şi atitudinilor. În continuare, îți voi prezenta cum funcționează în cazul meu. Biologia credințelor afirmă următoarele: o celulă, un om sau orice alt organism viu interacționează cu mediul, îl observă iar apoi răspunde acestor observații, ajustând mereu corpul

material, aşa că întotdeauna corpul se adaptează mediului. În cazul oamenilor, celulele corpului au rolul precis stabilit de a *citi* mediul, de a interpreta informația şi apoi de a transmite informația spre celelalte celule iar acel grup de celule a fost denumit neuroni.

Creierul este un mecanism fizic construit din celule. Funcția creierului este de a *citi* mediul, a interpreta ce se întâmplă acolo şi apoi trimite semnale spre restul corpului pentru a-şi coordona comportamentul şi de a-şi ajusta *(adapta – n.t.)* biologia la mediu în modul optim posibil. Deci creierul se regăseşte între mediu şi corp.

Interpretarea *(automată – n.t.)* a creierului nu este altceva decât rezultatul acțiunii minții asupra sa. Mintea este un super-interpretor, aşa că atunci când vă folosiți mintea, dumneavoastră interpretați interacțiunile din mediul în care vă aflați, elaborați credințe şi atitudini bazate pe cunoaştere şi rațiune, iar adevărul poate fi perceput astfel: funcția minții este de a crea coerență între programele şi credințele proprii şi viața pe care o conducem. Rolul minții este de a aduce aplicabilitate credințelor şi tiparelor acesteia în viața reală.

Dacă credințele noastre sunt în armonie cu sănătatea şi principiile vieții atunci ne putem bucura de o viață fericită într-un corp sănătos. Dar dacă ele sunt incorecte, dizarmonioase, incomplete sau nu înțelegem lucrurile, atunci nu ne putem bucura de o viață fericită şi de un corp sănătos pentru că nu avem cum să facem aceasta. Viața noastră va deveni o reflexie fidelă a tuturor acestor credințe şi atitudini pe care le programăm.

În psihologie şi psihiatrie se vorbeşte de *mintea conştientă* şi *subconştientul (numit uneori eronat şi inconştient - n.t.),* cele două formând totuşi un întreg. Prin intermediul părții conştiente ne conectăm la *spirit, identitate de sine, (structurile bioinformaționale – n.t.)*. Toate dorințele, ataşamentele şi emoțiile sunt declanşate de fluctuațiile minții conştiente. Atunci când eu te întreb: *Cristian, ce anume îți doreşti de la viață?*, răspunsul tău va veni din mintea conştientă. Subconştientul este de milioane de ori mai puternic decât conştientul, dar subconştientul se comportă asemenea unui magnetofon care imprimă şi redă ceva de pe o bandă, el învață, creează obişnuințe, setează ritmuri etc.

Aşadar, lucrurile esențiale se creează în conştient iar prin repetare subconştientul le memorează şi apoi le reproduce automat. *(Acest fapt e de mare ajutor. Dacă vrem de exemplu să modificăm ritmul respirator, atunci nu trebuie să realizăm decât exercițiile necesare până când subconştientul va şterge vechiul ritm şi îl va introduce pe cel nou. – n.t.)*

Mulți oameni au impresia că viața lor se desfăşoară pe baza conştientului. Dar cercetătorii în neuroştiințe au descoperit faptul că această impresie e cât se poate de falsă. Principala funcție neurologică a creierului NU este controlată de conştient (de mintea conştientă) ci de subconştient, care este, repet acest lucru, de milioane de ori mai puternic decât conştientul în procesarea informațiilor. Conform studiilor acreditate, 95% din viața noastră este dirijată de subconştient.

Iată de unde vine problema: tot ceea ce dumneavoastră doriți de la viață sau să realizați în viață este o credință *(şi un ideal – n.t.)* a minții *(şi conştientului – n.t.)*. Principalul program din subconştient se „încarcă" în ființa noastră prin observarea părinților, fraților şi surorilor, apoi pe cele ale comunității şi poporului din care facem parte. Diferența este că în timp ce conştientul doreşte un anumit lucru de la viață, subconştientul rulează un program automat despre ceea ce alți oameni doresc de la viață sau de la tine.

Subconştientul este limitat de tipare şi reguli, credințe false sau lipsite de efect, deoarece ți se spune că eşti un om slab, incapabil sau vulnerabil. Acestea sunt credințele majorității celorlalți, care interacționează cu tine. Şi deoarece 95% din acest spectacol al vieții este „rulat" de subconştient, asta înseamnă că suma credințelor altor oameni, cele mai des întâlnite (comune marii majorități), *dictează* mersul vieții noastre.

Deci ceea ce credem că facem cu mintea conştientă nu are o pondere mai mare de 5% în viața noastră. Tot ceea ce noi creem în viață nu reprezintă altceva decât rularea unor programe *(foarte vechi – n.t.)* ale altor oameni, generație de generație, care mențin active toate aceste credințe şi idealuri. Dacă alți oameni îți spun că poți face un anumit lucru (deoarece mulți alții deja l-au mai făcut înaintea ta) atunci îl poți face, dar dacă ei îți spun că *nu îl poți face* atunci, cel mai probabil, nu îl vei putea face.

Cristian, tu vorbeşti despre trezirea biopotențialelor umane latente, dar primul lucru pe care trebuie să-l recunoşti este o operațiune care se realizează prin forța minții *(a conştientului – n.t.).* Deci oricine vrea să realizeze aşa ceva, are mai întâi nevoie să şteargă din subconştient toate programele deficitare *imprimate pe bandă* încă din perioada copilăriei, deoarece tot ceea ce se află în subconştient operează 95% din viața noastră.

Marea majoritate a oamenilor se simt sau sunt slabi, incapabili şi bolnavi deoarece îşi extrag informația şi programul acestui comportament din subconştient. Am fost preprogramați să fim slabi, incapabili şi bolnavi. Există chiar şi un motiv pentru asta. Un guvern nu poate controla oameni puternici, stabili şi siguri pe ei înşişi. Numai oamenii foarte puternici au posibilitate să îşi transmită această aptitudine urmaşilor şi familiei. Dar, de multe ori, oamenii puternici nu sunt neapărat orientați benefic. Ei au o putere dar nu o vor transmite altora ci o vor folosi pentru interese personale.

Această situație este o caracteristică indestructibilă în specia umană, de la apariția ei până în prezent. Şi atunci, anumiți oameni, care au observat acest aspect, au propus soluții care constau în stabilirea unei alte frecvențe cerebrale de lucru, frecvență dată de stările specifice de meditație şi concentrare, în care se pot descărca şi instala alte tipuri de programe.

Acestea provin dintr-o colectivitate restrânsă, aşadar trebuie aplicate multă vreme până când subconştientul va fi capabil să dezinstaleze vechile programe *(obiceiuri, credințe, atitudini – n.t.)* şi să le instaleze pe cele noi. Acestea vor fi

programele care îți dau putere şi vitalitate. Pe website-ul meu am publicat o mulțime de teorii într-un paragraf intitulat „Psihologie energetică„. Psihologia energetică este o tehnică excelentă de rescriere a programelor minții subconştiente *(a subconştientului n.t.).*

Notă: *În continuare, Bruce Lipton afirmă că acele tehnici ar putea şterge un program din subconştient în numai 15 minute, dar mi-aş permite să comentez faptul că această afirmație este mult exagerată, deoarece la baza oricărei intervenții asupra corpului şi/sau minții este energia vitală. Din păcate, mai întâi trebuie să dispui la voință de această energie şi atunci poți face modificări aproape peste noapte. Dar dacă nu ai această voință, atunci aşteptările pot dura ani de zile cu eforturi mari şi, chiar şi aşa, majoritatea nu reuşesc.*

Se cunosc situații limită, în care biopotențialele pot deveni temporar sau definitiv active, multe asemenea cazuri fiind mediatizate pe canalul de televiziune Reality TV, sub formă de mistere neelucidate, supraviețuiri miraculoase, supraoameni etc. Ceea ce dovedesc aceste filme şi poatet fi util tuturor este prezența şi activarea unor forțe interioare excepționale care, în cazuri cu totul izolate, salvează vieți şi vindecă suferințe inimaginabile. Două dintre asemenea cazuri în care oameni obişnuiți au trecut prin situații neobişnuite sunt prezentate şi în această carte, deoarece ilustrează posibilitățile latente ale ființei umane şi caracteristicile holografice ale creierului.

2.15.9 SUBIECTUL 6 – ALGELE ŞI TERMOREGULATORUL CLIMATIC

Biologul Bill Hamilton a dovedit că anumite alge recepționează informație din mediul înconjurător, pe care îl pot transforma, prin controlarea cantității de nori care se formează la condesarea apei pe algele ajunse în atmosferă. Ele fac aceasta nu în beneficiul lor, ci în beneficiul tuturor celorlalte specii. Cum se poate explica acest comportament bizar? Specialiştii au luat mostre de aer de la suprafața oceanului şi apoi de la nivelul norilor şi au observat că există alge. Ele sunt suficient de mici pentru a permite condensarea apei.

Dr. Bruce Lipton: Pe măsură ce se desfăşoară evoluția formelor de viață, organismele apar în mediu. Ceea ce trebuie înțeles este faptul că organismele **au nevoie** de interacțiunea cu mediul pentru a supraviețui. Au nevoie să îşi obțină nutrienții şi să excrete materie reziduală. În acest fel, ele modifică mediul. Dacă am avea la dispoziție un mediu perfect steril şi apoi aş adăuga un organism în acel mediu atunci, după o anumită perioadă de timp, acel organism va începe să modifice mediul, deoarece el trebuie să îşi obțină hrana. În acelaşi timp, el va adăuga mediului alte produse pe care le excretă în urma proceselor fiziologice proprii.

Cu cât organismele sunt mai mari şi mai multe, cu atât mai mult mediul este modificat de către acestea. Pentru a menține un echilibru, Natura vine şi adaugă un al doilea organism care, de exemplu, se va hrăni cu materia reziduală a primului organism, va obține nutrienții necesari, dar la rândul său va elibera în mediu altă materie reziduală, pe care o va folosi un al treilea posibil organism şi tot aşa mai departe.

Plantele supraviețuiesc folosind dioxidul de carbon, lumina şi apa pentru a crea zaharuri. Plantele creează şi ele produse de excreție, printre care oxigenul este cel mai important. Ce s-ar întâmpla dacă am avea o lume alcătuită exclusiv numai din plante? La un moment dat, întreaga atmosferă s-ar umple de oxigen şi ar dispărea dioxidul de carbon. Desigur, o asemenea situație ar putea degenera într-o catastrofă, deoarece orice descărcare electrică, care s-ar produce într-un anumit loc, ar crea un incendiu de proporții. Pentru a preveni această situație, Natura a adăugat mereu noi specii, în special animale, care sunt consumatoare de oxigen şi expiră dioxid de carbon. Aceasta este deja o relație de simbioză între plante şi animale.

Pe măsură ce au apărut noi organisme în biosferă, ele au alterat-o şi modificat-o, însă de fiecare dată a fost nevoie să apară alte organisme pentru a restabili echilibrul. Aşadar, biosfera planetei noastre nu este o colecție de specii de plante şi viețuitoare, ci este o comunitate foarte bine închegată şi unită, unde fiecare plantă şi fiecare animal sunt responsabile în a se ajuta unul pe celălalt. După ce au apărut oamenii, ei au început să distrugă anumite părți ale mediului, fără a ține cont de rolul lor în menținerea unui echilibru.

Calea Naturii şi evoluției naturale este aceea că toate organismele formează o unitate de interacțiune, un întreg sau o comunitate. Principiul Gaia, elaborat de biologul James Lovelock, laureat al premiului Nobel, precizează faptul că **Pământul este un organism viu**, cu toate caracteristicile specifice unui organism viu pe care le cunoaştem din biologie. Plantele şi animalele sunt asemenea celulelor şi țesuturilor iar ele creează corpul vital al Gaiei noi fiind o parte sa.

Notă: *Bruce Lipton afirmă în continuare că acest comportament uman este atât de distructiv, încât pune în pericol existența noastră ca specie. Şi aici aş avea un comentariu, folosind propriile sale afirmații: Natura are o putere de adaptare excepțională. Dacă aceasta e adevărat şi dacă omul nu e rupt de natură (şi nu are cum să fie, chiar dacă s-a izolat într-un mediu artificial) atunci, în situațiile unor schimbări ale climatului şi mediului, va exista întotdeauna un număr minim, dar suficient, de indivizi care să perpetueze specia mai departe.*

Pentru evitarea confuziei, trebuie făcută diferența clară între supraviețuirea speciei şi supraviețuirea unui individ. Cu siguranță, au existat şi vor exista întodeauna, un număr suficient de mare de oameni, capabili să supraviețuiască unor condiții de mediu alterate, inclusiv perioade glaciare, dacă nu intervin alte forțe perturbatoare de foarte mare magnitudine din exteriorul sau interiorul planetei. Momentan nu există indicii care să ne determine să fim îngrijorați.

2.15.10 SUBIECTUL 7 – MEDIA ŞI DECEPȚIA INDUSĂ

Ce ar trebui să facă media pentru a opri minciunile legate de faptul că genele ne controlează viața şi cum ar putea o experiență practică precum a mea sau a dumneavoastră să contribuie la promovarea adevărului?

Dr. Bruce Lipton: Asta e o chestiune de maximă importanță. Este foarte greu să creem schimbări în media, ca indivizi izolați, iar motivul constă în răspunsul la întrebarea: de ce media nu ne spune nimic despre existența puterilor latente ale ființei umane *(i.e. biopotențiale)*? Singurul motiv este acela că *(fie conştient sau inconştient n.t.)* guvernul nu doreşte ca oamenii să aibe putere. Legea de bază *(nescrisă n.t.)* a unui guvern este că o populație numeroasă, bolnavă şi idioată este mai uşor de condus decât una sănătoasă şi inteligentă *(în majoritatea cazurilor se pare că acesta este un tipar permanent n.t.)*. Societatea noastră este împărțită pe o ierarhie a puterii iar aceasta necesită un control. Cei puternici îi stăpânesc pe cei slabi.

Notă: *Cu toate acestea, dacă activarea biopotențialelor ar fi atât de uşor de atins, atunci toate cărțile de spiritualitate şi practici ezoterice ar fi fost demult interzise de către oamenii care dețin puterea. Acest lucru nu numai că nu se întâmplă, ci, dimpotrivă, literatura, muzica şi filmele care abordează această tematică se răspândesc acum mai mult ca oricând în trecutul omenirii, dar rezultatele întârzie să apară şi ei ştiu aceasta. De fapt, toată lumea ştie că e dificil de atins acea stare specială iar această credință a imposibilității activării biopotențialelor este cea mai puternică credință ancestrală a omului, transmisă conştient sau inconştient generație de generație. Dar, în acest caz, dumneavoastră vă veți întreba de unde au obținut oamenii puternici puterea pe care o au, dacă nu din bioresursele proprii?*

Bruce Lipton ne dă răspunsul: O obțin de la mine, de la tine şi de la toți ceilalți *(care cred în ideile lor, care refuză rațiunea, intuiția şi cunoaşterea de sine – n.t.),* aşa că, deşi noi avem puterea, ca şi potențial, ei au reuşit să programeze un set de credințe prin intermediul cărora să fim convinşi că nu suntem şi nu putem fi puternici. Odată ce ajungem să credem asta atunci faptul în sine devine realitate crudă. Media ne ține dezinformați şi vă reamintesc de corporațiile farmaceutice multinaționale.

2.15.11 SUBIECTUL 8 – DOGMĂ ŞI ŞTIINȚĂ

Cercetătorul Dean Radin de la Institutul de Ştiințe Noetice a afirmat faptul că ştiința este centrată pe dogme în jurul cărora anumite subiecte tabu nu pot fi discutate public. În caz contrar, cel care o face îşi poate pierde slujba. Din acest punct de vedere, apreciez foarte mult curajul şi hotărârea dumneavoastră de a vorbi împotriva dogmei ştiințifice, tocmai prin răspunsul la acest interviu. Alți profesori pe care îi cunoaşteți vă urmează exemplul? Este media în favoarea a ceea ce faceți sau ea caută doar senzaționalul ? După tot ceea ce ați făcut, mai sunteți încă membru în colectivul profesoral şi de cercetare?

Dr. Bruce Lipton: Cel mai bun exemplu pe care ți-l pot oferi este perioada Inchiziției, când Biserica considera că deține cunoaşterea indiscutabilă asupra tot ce există iar aceasta ar fi fost corectă şi perfectă. Problema cu această credință forțată este că atunci când un singur individ descoperă un singur lucru fals în ceea ce susține Biserica, atunci totul cade la pământ. În acest caz, pentru a se proteja, Biserica trebuia să prevină apariția oricărei noi descoperiri care ar putea revela oamenilor falsul din spatele ei, deoarece dacă se descoperea că Biserica greşea, atunci puterea ei dispărea brusc. Biserica se baza pe dictonul *noi deținem cunoaşterea absolută* iar, în cele din urmă, cunoaştere înseamnă putere, deci cunoaştere absolută ar însemna putere absolută.

Un exemplu în acest sens este legat de faptul că Bisericii nu i-a convenit ca oamenii să studieze corpul uman, numindu-l *„misterul lui Dumnezeu"*. Şi atunci, cu această denumire, Biserica putea acuza că este un păcat pentru oricine încearcă să descopere cum funcționează corpul, deoarece acesta e *„misterul lui Dumnezeu"* şi nimeni altcineva nu are voie să privească acolo.

Multă vreme, în perioada Inchiziției, oamenii nu puteau deveni medici, deoarece asta ar însemna să faci sacrilegiul de a ponegri *„misterul lui Dumnezeu"*. În perioada Inchiziției, creştinii nu puteau fi medici, aşa că numai musulmanii şi evreii aveau permisiunea acestei cunoaşteri deoarece, în religia lor, nu era considerată un păcat. Deci aceasta a fost una dintre cele mai directe şi productive metode de a controla puterea. Control prin credință *(dogmă – n.t.)* şi religie.

Exact acelaşi lucru se întâmplă în prezent. Atunci când un profesor universitar completează o aplicație pentru un grant de cercetare, pentru a demonstra, de exemplu, că se poate obține vindecare cu ajutorul energiilor, atunci nu i se vor aproba fonduri. Banii care vin la un grant de cercetare sunt eliberați de reprezentanții autorităților care dețin puterea în stat.

Dacă cercetarea ta este o amenințare la adresa autorității, atunci ei nu o vor finanța. În domeniul sănătății, corporațiile farmaceutice multinaționale reprezintă acea autoritate, care nu admite şi nu va admite niciodată faptul că energiile pot vindeca boli iar acestea au o influență atât de mare încât nicio cercetare în acest domeniu nu este admisă şi finanțată. Există foarte mulți bani investiți în sistem şi nu vor să îi piardă.

Dar, spre nefericirea lor, tot mai mulți oameni se îndreaptă spre acest tip de cunoaştere şi o prezintă altora prin efort personal spunând: *eu vreau să văd altfel lucrurile!* Multe dintre subiectele *tabu* au început să fie studiate deoarece, încetul cu încetul, autoritățile şi-au pierdut din puterea lor de influență. Acest fapt va aduce o nouă deschidere în lume, asemenea unei noi revoluții în ştiință.

Publicul se află acum într-o stare de criză şi în cele din urmă va decide să caute răspunsuri în altă parte iar pentru mine este un moment emoționant, deoarece o mulțime de idei noi sparg dogmele vechi. Noi descoperiri şi noi domenii de cercetare se dezvoltă de la o zi la alta, deci acum e cel mai potrivit moment pentru a le face cunoscute.

2.15.12 SUBIECTUL 9 – PROIECTE DE VIITOR

Vă rugăm să ne spuneți ce proiecte, cărți, filme aveți în plan pentru viitorul apropiat?

Dr. Bruce Lipton: Această întrebare este practic legată de cea anterioară, prin faptul că eu cred că noi ne îndreptăm spre o evoluție a comunității de oameni, şi nu neapărat a individului. Fiecare om este precum o celulă a unui organism viu mult mai mare denumit *omenire*, aşa că ceea ce ar putea acum evolua cel mai bine este acest organism în ansamblul său. Eu cred că acest fapt este catalizat de numeroasele stări de criză care există în prezent.

Inclusiv criza încălzirii globale este parte a unui anumit comportament. Foametea, epidemiile, sistemul de credințe, lumea darwinistă etc. sunt şi ele părți ale comportamentului uman iar acestea ne spun că lumea în care trăim se bazează pe competiție, pe permanenta luptă pentru supraviețuire etc. Acestea sunt credințele pe care le-am împrumutat şi introdus în viața noastră de zi cu zi.

Am crezut în toate aceste lucruri neadevărate precum: evoluția e pur întâmplătoare, omul e un accident al naturii, bolile sunt rezultatul neşansei sau al hazardului şi multe altele. Toate credințele false au modelat acest organism al comunității umane şi vă spun că această situație a minciunii şi decepției se va încheia, deoarece *acum* avem o nouă înțelegere asupra evoluției: noi nu am ajuns aici prin intermediul întâmplării.

Evoluția este rezultatul cooperării tuturor organismelor (plante, animale şi om) iar aceasta nu se bazează pe o competiție, dar dacă noi *credem* că se bazează pe competiție, singurul lucru care ar putea favoriza evoluția sa ca întreg (specie) este înlăturat şi ignorat. Eu sunt optimist şi afirm că civilizația îşi schimbă expresia dela o civilizație animalică bazată pe competiție şi luptă pentru supraviețuire la una bazată pe o cooperare firesc înțeleasă, capabilă să dezvolte o nouă înțelegere asupra vieții şi mediului.

Am scris despre toate acestea în noua mea carte numită „Evoluție spontană”, apărută în anul 2009, dar ți-am trimis o copie audio într-un colet care va ajunge la tine. Cristian, sper că toate aceste prezentări îți vor fi utile lucrării tale şi îți mulțumesc.

Bruce Lipton

BIOTRANSFORMĂRILE ŞI MEDIUL DE AFACERI

20.1 INTRODUCERE

Poate părea neobişnuită sau bizară asocierea tuturor elementelor şi teoriilor exprimate în cartea mea „Biotransformări sub influența psihicului" cu mediul personal de afaceri pe care fiecare dintre noi şi-l doreşte. Motivul pentru care am scris această carte, este acelaşi cu cel din serialul de televiziune „Ştiință şi Cunoaştere" difuzat pe TVR Cluj (duminica ora 18.00): **ridicarea nivelului de calitate a vieții din toate punctele de vedere, prin folosirea eficientă a potențialelor noastre latente.** Am insistat cel mai mult pe avantajul vindecării unor maladii cronice dar sănătatea este doar una din componentele necesare vieții noastre cotidiene. Dezvoltarea mediului de afaceri este a doua componentă, cel puțin la fel de importantă ca şi sănătatea, deseori chiar mai importantă, deoarece mulți oameni ajung în situația de a-şi sacrifica sănătatea pentru un venit mai mare, de exemplu, dar care din păcate nu întotdeauna este echivalent cu un trai mai uşor.

Afirmația mea, „**ridicarea nivelului de calitate a vieții**" se referă la toate aspectele pe care le implică viața noastră cotidiană, inclusiv dezvoltarea unui mediu de afaceri intens optimizat. Din acest punct de vedere, cartea mea se adresează şi oamenilor sănătoşi care păşesc pe drumul afacerilor şi al locurilor de muncă.

Acest nou capitol, nepublicat în cartea originală vă oferă dovada aplicabilității principiilor de biotransformare pentru a deveni mult mai capabili în a ne asuma responsabilități, a ne ridica nivelul de creativitate, de atenție, pentru a fi mai rapizi şi eficienți în munca sau afacerea pe care ne-am propus-o şi nu numai.

20.2 AVANTAJELE DIRECTE ALE BIOTRANSFORMĂRILOR

20.2.1 STARE BUNĂ DE SĂNĂTATE PE TERMEN LUNG

Toate detaliile, experimentele şi efectele aplicării teoriei biotransformărilor în viața mea au fost publicate în capitolele 4 şi 6. După aproape 5 ani de cînd mențin, fără niciun alt efort, aceste reacții fiziologice naturale şi fireşti la nivelele optime posibile, întreaga mea stare de sănătate a revenit şi nu mai am dureri şi suferințe. Fără sănătate ne se poate rezista unui mediu de afaceri bazat pe o competiție accentuată precum cea din prezent.

20.2.2 STARE EXCELENTĂ DE CLARITATE ŞI FOCALIZARE A GÎNDIRII

Oricare ar fi îndatoririle pe care le aveți la locul de muncă sau oricare ar fi afacerea personală pe care o dezvoltați, succesul cel mai mare îl dobîndesc cei care sunt cei mai rapizi, care gîndesc clar şi focalizat pe ideile cu adevărat utile. Am arătat faptul că unul dintre cele mai importante motive pentru care mintea este excesiv de haotică şi defocalizată sau atrasă în permanență spre idei negative, pesimiste şi distructive este DIMINUAREA ENERGIEI ÎN CORP. Am descris aceste aspecte în capitolele 4,11,12, şi 13. Acolo am prezentat diferite teorii ale funcționării minții, relația dintre minte şi energia vitală.

Fiecare dintre noi caută să devină mai performant, mai bun şi mai competitiv la locul de muncă sau în afacerea personală. Competiția e foarte mare iar „secretele" învățării dezvoltării unui schelet de afacere, nu mai sunt demult timp secrete, ele fiind deja larg mediatizate. Prin diferite forme alternative de workshop-uri, seminarii, DVD-uri de tipul fast learning (învățare accelerată), cărți şi altele, oameni ce au atins succesul îşi povestesc ceea ce cred ei că le-a fost util pentru a ajunge la acest succes.

Dar atunci se pune întrebarea: de ce dumneavoastră nu puteți ajunge măcar la acel nivel de succes pe care vi l-ați propus sau pe care teoretic vi l-ați putea permite ? De ce acest fapt nu se întîmplă, cu toate că ați lecturat şi ați vizionat zeci de filme şi manuale despre succese în viață ?

Deoarece există o diferență esențială între modul, viteza şi focalizarea minții dumneavoastră pe ideile cu adevărat importante din afacerea sau îndatoririle pe care le aveți şi modul, viteza şi focalizarea minții acelor VIP-uri care au scris cărțile respective. În prezent este greu de crezut că ar mai exista vreun secret fenomenal despre care să nu

se fi vorbit încă niciodată şi care să reprezinte acea verigă lipsă a succesului deplin în viața şi afacerile dumneavoastră. Veriga „lipsă" a fost prezentată în cartea mea. Nu e ceva nou şi nemaiîntîlnit, ci doar o chestiune insuficient explicată.

Cartea mea vine să demonstreze că mai există un element esențial care merită să fie asociat tuturor acelor cursuri, DVD-uri, workshop-uri şi seminarii care vă explică detaliile concrete ale dezvoltării unui mediu de afaceri iar acest element este **ENERGIA CU CARE DUMNEAVOASTRĂ PARTICIPAȚI LA VIAȚĂ.**

Eu nu mi-am dezvoltat o afacere în sine deoarece nu mi-am dorit-o, dar viața mea a devenit plină de satisfacții, bucurii şi împliniri prin munca pe care o realizez ca şi jurnalist. Aceasta e o meserie în care impactul factorilor de stress poate fi decisiv asupra sănătății.

Biotransformările m-au ajutat să mă adaptez mai rapid şi mai eficient. Aceasta nu înseamnă că aş putea fi un expert în absolut orice tematică posibilă. Fiecare avem limitele şi domeniile clare pentru care ne-am pregătit ani de zile.

Problema se pune doar cu privire la măsura în care noi suntem eficienți în acele domenii. Am amintit în carte faptul că foarte mulți oameni s-au dezvoltat într-un mediu optim care i-a favorizat din punctul de vedere al reacțiilor de biotransformare şi corpul lor aduce în permanență un aport energetic suplimentar însemnat fără ca să ştie de aceste teorii sau să aibe vreo importanță pentru ei. Biotransformările există şi sunt naturale.

Dar, din nefericire, o majoritate de aproximativ 90% (estimarea s-ar putea să fie incorectă) trăiesc în traume emoționale (mai mult sau mai puțin severe) perioade lungi de timp. Aceste traume perturbă semnificativ reacțiile de biotransformare scăzîndu-le randamentul. În acest fel, ei reprezintă o masă de manevră care are nevoie să fie condusă, îndrumată şi ajutată să participe mai eficient la dezvoltarea societății.

Desigur, unii dintre noi suntem mai puțin influențabili şi dependenți, alții mai mult iar factorul financiar nu se află pe primul loc decît că ni se pare nouă că **<u>totul</u>** ar depinde doar de o anumită acumulare în conturi bancare.

Aş vrea să afirm că gradul nostru de funcționalitate biologică, fiziologică, psihică şi emoțională are o importanță mai mare în atingerea succesului în viață decît factorul financiar dar vă las pe dumneavoastră să exprimați „nivelul" de adevăr al acestei idei.

Am mai spus în cartea mea faptul că necesitățile zilnice de somn s-au redus la jumătate sau chiar mai puțin. Pentru un om de afaceri, care vrea să aibe maximă eficiență, timp suficient de lucru, nu e nimic neobişnuit în a-şi începe munca foarte devreme dimineața, ajutat de foloasele excepționale pe care le aduc biotransformările.

Dacă colegii lui de la firmele concurente au nevoie de cafele tari şi se trezesc mai tîrziu, dacă ei se concentrează mai greu pe problemele zilnice, dacă mintea le fuge deseori spre idei inutile, aceasta dovedeşte şi ilustrează diferența clară dintre cei care au eficientizat şi cei care nu au eficientizat aceste biotransformări.

Rezultatele lor vor fi mai slabe, rezonanțele necesare atragerii clientelei prin intermediul promovărilor vor fi bruiate de haosul energetic şi psihic al angajaților, mai ales al celor care lucrează direct cu clienții. În schimb, rezultate mult mai bune vor fi înregistrate, poate la firme cu capital financiar mai scăzut, dar care se bazează pe un colectiv **energic**, bine **antrenat**, bine **focalizat**, **unit** şi **eficient**.

Am mai prezentat în cartea mea, 5 atitudini care favorizează producerea sau cel puțin creşterea temporară a eficienței reacțiilor de biotransformare.

1.ALIMENTAȚIE NATURALĂ ECHILIBRATĂ

Nu se poate vorbi de sănătate şi vitalitate, de un tonus energic şi echilibrat dacă nu este educat un mod simplu de alimentație cu conținut minimal de toxine, grăsimi şi alcool. Nu e nevoie de niciun alt adaos teoretic, deoarece sutele de cărți pe tema nutriției, sutele de emisiuni TV, au explicat pe înțelesul tuturor principiile alimentației sănătoase.

2.PREGĂTIREA TEORETICĂ

Aceasta are rolul de a ne echilibra rațiunea cu intuiția, de a ne dezvolta tipare de gîndire, de a urmări să ne cunoaştem atît pe noi înşine, din cît mai multe puncte de vedere cît şi de a cunoaşte mediul şi cerințele vieții sociale pentru a fi mereu capabili de a ne adapta schimbărilor bruşte care ar putea să apară (atît în mediul natural cît şi în cel social).

O cunoaştere ştiințifică, îmbinată cu una filosofică şi de filosofie a ştiinței, precum cea propusă în cartea mea şi numai, e **extrem de necesară**.

3.RESPECTUL FAȚĂ DE ADEVĂR

Pentru un om e afaceri sau pentru o dominanță a succesului în cadrul unui colectiv de oameni care ocupă diverse locuri de muncă, sinceritatea, adevărul faptelor sale, identificarea şi observarea acestora sunt indispensabile. O societate sau un colectiv care nu îşi respectă proprii clienți, membri sau oameni de afaceri, nu poate supraviețui într-un mediu internațional de afaceri care devine din ce în ce mai competitiv.

Probabil că situația din România a ajuns deja la un nivel destul de îngrijorător în ceea ce priveşte instabilitatea în decizii, în legislație şi aplicarea legii, în învățămînt, sănătate, cercetare şi altele. Multe din aceste aspecte au legătură cu o anumită caracteristică comună majorității oamenilor şi anume: nerespectarea afirmațiilor, a responsabilităților şi a incorectitudinii față de semeni. În carte am explicat de ce acest aspect produce o scădere şi o diminuare a energiei vitale din corp, fapt care atrage cu sine scăderea şi perturbarea reacțiilor de biotransformare.

4.RITMAREA RESPIRAȚIEI

Aici nu e nimic nou sau necunoscut. Această atitudine e necesară, mai ales în societatea modernă, deoarece prezența exagerată a stress-ului şi a traumelor emoționale a accelerat peste măsură ritmul respirator, de care depind o mulțime de aspecte fiziologice, psihice şi biologice de funcționare a corpului.

O respirație alertă este superficială, determină apariția unor mecanisme defensive, micşorează rațiunea şi favorizează mecanismele automate subconştiente, determină apariția îngrijorării minții în baza unor motive, deseori lipsite de importanță. Legătura dintre funcționarea minții şi ritmul respirator a fost dovedită prin numeroase teste de laborator. Explicațiile sunt de prisos. Un om de afaceri sau un angajat la un loc de muncă stresant îşi poate menține o minte mai clară şi activă dacă are un ritm respirator mai scăzut şi profund decît cineva care respiră rapid şi superficial.

5.CONŞTIENȚA DE VIAȚĂ

Nu se poate dobîndi succes într-o afacere sau în indiferent ce situație, dacă acel lucru nu îl poți realiza cu suficientă bucurie, atracție şi mai ales entuziasm. Doar motivația financiară, în lipsa celei emoționale participative este insuficientă deoarece munca va fi realizată cu o anumită opoziție, plictiseală, greutate sau dificultate, fapt care determină consumuri foarte mari de energie vitală necesare soluționării conflictului permanent dintre starea de repulsie față de munca respectivă şi dorința de a avea o situație financiară excelentă.

În această prezentare scurtă am vorbit despre o legătură importantă care poate fi asociată dezvoltării mediului de afaceri personale cu foloasele şi avantajele biotransformărilor. Dar acestea se aplică cu succese şi realizări depline în toate celelalte zone ale vieții precum relații intime, familie, artă, cultură, ştiință şi cercetare. Vă las pe dumneavoastră să le descoperiți, în urma aplicării conştiente şi **adaptate** de către fiecare, a **reperelor** oferite de teoriile „Biotransformărilor sub influența psihicului”.

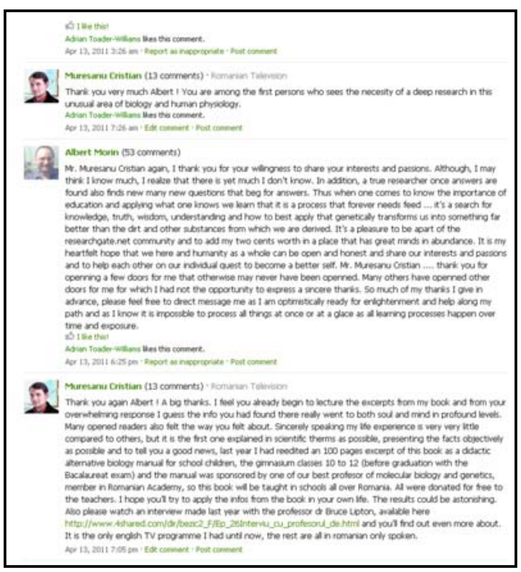
SCRISORI DE LA CITITORI ŞI APRECIERI

De la Elena X, Israel, pe messenger

Am primit cartea şi dvd-ul, şi ce pot să-ți spun este că atunci când am comandat-o am făcut una dintre cele mai bune alegeri ale mele. Cartea e superbă, am răsfoit-o. Are de toate.

De la Albert Morin, SUA, pe website

BIOTRANSFORMARI SUB INFLUENTA PSIHICULUI ~ VERSIUNEA IN LIMBA ENGLEZA

I like this!
Adrian Toader-Williams likes this comment.
Apr 13, 2011 3:26 am · Report as inappropriate · Post comment

Muresanu Cristian (13 comments) · Romanian Television
Thank you very much Albert ! You are among the first persons who sees the necesity of a deep research in this unusual area of biology and human physiology.
Adrian Toader-Williams likes this comment.
Apr 13, 2011 7:26 am · Edit comment · Post comment

Albert Morin (53 comments)
Mr. Muresanu Cristian again, I thank you for your willingness to share your interests and passions. Although, I may think I know much, I realize that there is yet much I don't know. In addition, a true researcher once answers are found also finds new many new questions that beg for answers. Thus when one comes to know the importance of education and applying what one knows we learn that it is a process that forever needs feed .... it's a search for knowledge, truth, wisdom, understanding and how to best apply that genetically transforms us into something far better than the dirt and other substances from which we are derived. It's a pleasure to be apart of the researchgate.net community and to add my two cents worth in a place that has great minds in abundance. It is my heartfelt hope that we here and humanity as a whole can be open and honest and share our interests and passions and to help each other on our individual quest to become a better self. Mr. Muresanu Cristian ..... thank you for openning a few doors for me that otherwise may never have been openned. Many others have openned other doors for me for which I had not the opportunity to express a sincere thanks. So much of my thanks I give in advance, please feel free to direct message me as I am optimistically ready for enlightenment and help along my path and as I know it is impossible to process all things at once or at a glace as all learning processes happen over time and exposure.
I like this!
Adrian Toader-Williams likes this comment.
Apr 13, 2011 6:25 pm · Report as inappropriate · Post comment

Muresanu Cristian (13 comments) · Romanian Television
Thank you again Albert ! A big thanks. I feel you already begin to lecture the excerpts from my book and from your overwhelming response I guess the info you had found there really went to both soul and mind in profound levels. Many opened readers also felt the way you felt about. Sincerely speaking my life experience is very very little compared to others, but it is the first one explained in scientific therms as possible, presenting the facts objectively as possible and to tell you a good news, last year I had reedited an 100 pages excerpt of this book as a didactic alternative biology manual for school children, the gimnasium classes 10 to 12 (before graduation with the Bacalaureat exam) and the manual was sponsored by one of our best profesor of molecular biology and genetics, member in Romanian Academy, so this book will be taught in schools all over Romania. All were donated for free to the teachers. I hope you'll try to apply the infos from the book in your own life. The results could be astonishing. Also please watch an interview made last year with the professor dr Bruce Lipton, available here http://www.4shared.com/dir/bezc2_F/Ep_26Interviu_cu_profesorul_de.html and you'll find out even more about. It is the only english TV programme I had until now, the rest are all in romanian only spoken.
Apr 13, 2011 7:05 pm · Edit comment · Post comment

Mureşanu Cristian din nou, îți mulțumesc pentru bunele intenții de a împărtăşi interesele şi pasiunile tale. Deşi la un moment dat credeam că ştiu multe, de fapt am înțeles că sunt încă multe lucruri pe care nu le ştiam. În plus, un cercetător adevărat, odată ce descoperă răspunsurile el deasemenea caută noi întrebări care imploră un răspuns.

Astfel, atunci cînd cineva ajunge să cunoască importanța educației şi aplicarea a ceea ce se ştie, noi ştim că e un proces care necesită să fie continuu alimentat prin cunoaştere… este o căutare a cunoaşterii, a adevărului, a înțelepciunii şi înțelegerii şi cum anume să fie optim aplicată astfel încît să ne transforme genetic în ceva mai bine decît ceea ce suntem din originile noastre.

E o bucurie pentru mine să faci parte din comunitatea noastră de la researchgate.net şi merită să adaug investiția mea într-un loc care adună minți evoluate din abundență. Trăiesc cu speranța sinceră că noi aici şi omenirea ca un întreg pot fi deschise şi sincere în a-şi împărtăşi interesele şi pasiunile pentru a-i ajuta pe ceilalți în căutarile noastre individuale de a ne perfecționa pe sine.

Mureşanu Cristian… încă o dată mulțumiri pentru faptul că mi-ai deschis noi uşi ale cunoaşterii care altfel ar fi rămas închise pentru totdeauna. Mulți alții au deschis alte uşi pentru mine şi nici nu am avut ocazia să îmi exprim sincerele mele mulțumiri. Aşa că îți mulțumesc foarte mult în avans şi scrie-mi liber şi direct, deoarece sunt un optimist pregătit pentru învățătură şi ajutor în calea pe care mi-am ales-o şi deşi ştiu că e imposibil să prelucrez toate lucrurile deodată, procesul de educare se întîmplă în timp şi prin experiență.

De la dr. Bruce Lipton, Noua Zeelandă

Margret şi cu mine îți dorim un an nou cu sănătate, bucurie şi prosperitate. Unul din lucrurile care îți vor îmbunătăți viața este faptul că nu mai iei statine pentru colesterol. Ele sunt toxice pentru sistemele biologice şi interferează cu funcțiile sale fireşti. Problema maladiilor cardiovasculare NU ESTE colesterolul, ci STRESS-ul.

Colesterolul prin el însuşi nu este periculos. Problemele vasculare precum arterioscleroza sunt rezultatul variațiilor haotice ale presiunii sanguine. Oamenii stresați au variații mari ale presiunii sanguine între valori foarte mari şi valori foarte mici. Aceste variații periodice determină înmulțirea accelerată a celulelor care compun pereții vaselor sanguine.

Cu toate acestea, ele nu sunt folosite în utilizarea, construcția sau menținerea pereților celulari. Atunci, ele atrag moleculele de colesterol care se acumulează în interiorul lor. Colesterolul este un indicator care apare numai după ce a avut loc o deteriorare. Concluzie: COLESTEROLUL NU ESTE CAUZA PROBLEMEI CI DOAR INDICATORUL ACESTEIA. Nu vă îngrijorați pentru colesterol, ci focalizați-vă atenția asupra stress-ului.

Margaret şi eu suntem acum în Noua Zeelandă unde eu predau imunologie la Colegiul de Chiropractică. Mi-am asumat această îndatorire deoarece îmi permite să petrec o vară caldă în Noua Zeelandă în timp ce în SUA e iarnă.

Ți-am pus în attachement şi o fotografie din zonă, pe care am făcut-o din fața casei pe care am închiriat-o în perioada şederii noastre aici. Cred că vei înțelege de ce îmi place atît de mult să vizitez aceste locuri. Nu primisem DVD-ul de la tine pînă înainte de plecare, aşa că o voi ruga pe Sally să mi-l expedieze aici.

Cu multă iubire şi Lumină pentru tine şi comunitatea din țara ta,

Bruce

NOTĂ:

Pe baza celor explicate de dr. Bruce Lipton în DVD-ul „Noua Biologie, acolo unde mintea şi materia se întîlnesc”, stress-ul determină apariția mecanismelor automate, subconştiente de apărare. La nivelul vaselor sanguine, aceste mecanisme (în mod paradoxal) nu inhibă înmulțirea şi creşterea celulelor (cum se întîmplă în alte sisteme) ci le accelerează, deoarece stress-ul se manifestă prin tensiune arterială ridicată iar organismul răspunde prin a se proteja încercînd să întărească pereții vaselor pentru a preveni ruperea lor.

Astfel, pereții celulari devin mai groşi, celulele acumulează colesterol şi acesta e folosit ca şi „materie primă”. Problema, atît în cazul meu, cît şi în general este aceea că avînd un mecansim care funcționează la nivel subconştient, îndepărtarea cauzei precum stress-ul sau abuzurile alimentare nu anulează mecanismul, odată ce acesta s-a declanşat. El funcționează din subconştient, prin urmare, sugestiile mentale nu sunt utile.

Singura soluție, experimentată de mine şi descrisă în carte, este de a aduce mai multă energie vitală în corp, folosind bioresursele. Totuşi, timp de 5 ani de cînd fac acest lucru, am redus de 14 ori doza de statine, pînă ce, în prezent am renunțat complet deoarece am vrut să ofer posibilitate corpului de a se readapta treptat de la o situație de dependență la una normală.

Răspunsul domnului Bruce Lipton mi-a adus un plus de încredere, dar vă sfătuiesc să nu săriți peste sfaturile medicale şi să opriți medicațiile prescrise la simpla inspirație de moment deoarece fără susținere energetică, prin bioalchimie sau alte procedee asemănătoare, aceste lucruri NU FUNCȚIONEAZĂ.

TEXTUL ORIGINAL ÎN ENGLEZĂ

Happy New Year's dear Chris!!!!!!

Margaret and I wish you a healthy, happy and prosperous New year's.

One of the things that will make your life better is that you have stopped using the statin drugs! These are actually toxic to the system and interfere with its normal functions. The problem in cardiovascular disease is NOT the cholesterol ... it is STRESS. Cholesterol by itself is not harmful. Vascular issues (arteriosclerosis) are the result of erratic blood pressure. Stressed people have radical shifts between high and low blood pressure. Repeated cycles of low and high pressure cause the blood vessel-lining cells to rapidly divide. However, these cells are not used in the construction and maintenance of the vessel wall, they just pile up. THEN they attract the cholesterol which accumulates in the cell. The cholesterol only shows up AFTER the damage has occurred. Point: cholesterol does not cause the problem, it only shows up after the damage is done! Conclusion: Don't worry about the cholesterol ... focus on reducing the stress.

Margaret and I are now in New Zealand where I teach a course in immunology at a College of Chiropractic. I love the assignment because it allows me to experience summer in NZ while the USA is in winter. Attached below is a picture from the porch of the house I rent while here in New Zealand, so you can see why I love coming here. However, i did not receive your DVD before I left. I will ask Sally in my office to forward it to me when she gets it.

With Love and Light for you and your beautiful community,

Bruce

POSTFAȚĂ: DIALOG CU PROF. DR. ADRIAN PĂTRUȚ

Î: *Cine poate lectura această carte şi în ce condiții ?*

R: Cartea este dedicată cititorului instruit, caracterizat de regulă printr-o educație şi pregătire intelectuală superioară, care se presupune că are un discernământ superior. El poate înțelege sensul corect al unor afirmații şi semnificația experimentului trăit, analizat şi propus de autor. Cititorul instruit este mai puțin predispus la concluzii eronate sau la realizarea unor experiențe proprii nerecomandate.

Î: *Care este ideea centrală a cărții ?*

R: Cartea prezintă şi susține posibilitatea ameliorării calității vieții unui subiect care urmează etapele experimentului prezentat de către autor. Ar fi vorba despre două aspecte, şi anume o ameliorare fiziologică (prin îmbunătățirea şi optimizarea unor parametri fiziologici) şi o ameliorare la nivel mental (prin îmbunătățirea capacității de concentrare şi focalizare a minții, capacității de memorare şi puterii de muncă, diminuarea efectelor stress-ului etc.).

În acest sens, autorul descrie şi prezintă propriul său experiment, care urmează o cale ce aparține, potrivit termenilor tradiționali, esoterismului de mână stângă, într-o versiune cu unele detalii personale. Autorul introduce termenul bioalchimie pentru fenomenele, procesele şi transformările declanşate în organism. Cartea prezintă în detaliu declanşarea proceselor bioalchimice care au determinat obținerea rezultatelor descrise şi analizate.

Î: *Este adecvată terminologia propusă ?*

R: Atunci când sunt prezentate şi descrise fenomene noi sau mai puțin cunoscute, insuficient teoretizate şi explicate, cercetătorii introduc fie termeni proprii, fie încearcă să adapteze termeni din domenii cunoscute şi familiare. Alegerea acestor termeni este mai mult o problemă de gust şi opțiune personală. Aceste observații sunt valabile şi pentru terminologia propusă în această carte.

Î: *Care este modul în care fizica cuantică şi clasică studiază lumea ?*

R: Fizica a traversat o criză majoră la sfârşitul secolului 19, datorită încercării de a explica lumea microfizică prin analogie cu lumea macrofizică, în termenii mecanicii clasice newtoniene. Criza s-a încheiat odată cu apariția mecanicii cuantice, care abordează realitatea microfizică într-o manieră nouă şi originală. Mecanica cuantică ne arată că lumea microfizică şi cea macrofizică formează două aspecte complemetare distincte ale unei realități unice, care necesită însă abordări diferite. Astfel, dacă lumea macrofizică este continuă, locală şi deterministă, lumea microfizică este discontinuă (discretă), nelocală şi probabilistică.

Pionierii fizicii cuantice, mă refer la Bohm, Heisenberg, Pauli şi Dirac, au avut cunoştințe de spiritualitate orientală şi chiar contacte directe cu reprezentanți marcanți ai acesteia, precum Rabindranath Tagore sau Mahatma Gandhi. Se afirmă că anumite elemente specifice filosofiilor orientale ar fi avut un rol notabil în fundamentarea unor principii mecanicii cuantice. De altfel, anumiți teoreticieni consideră că mecanica cuantică ar fi mai degrabă o metafizică decât o teorie ştiințifică propriu-zisă. Astfel, mecanica cuantică aparține mai degrabă unei cunoaşteri de tip apofatic, decât cunoaşterii ştiințifice obişnuite. Principiile sale asertiuni amintesc acel *neti, neti* (nu aceasta, nu aceasta) specific gândirii budiste. Mecanica cuantică arată că particula microfizică nu este *sau-sau* (corpuscul sau undă), nu este *şi-şi* (corpuscul şi undă), ci este mai degrabă *nici-nici* (nici corpuscul, nici undă). Aşadar, mecanica cuantică nu ne spune ce este particula microfizică, ci ce nu este ea de fapt.

Î: *Vă rog să prezentați pe scurt una dintre cele mai moderne şi importante teorii ale fizicii cuantice.*

R: Să presupunem că un electron (sau orice altă particulă microfizică) are un obstacol în drumul său prevăzut cu trei fante inegale (notate cu literele „a", „b" şi „c"). Probabilitatea ca electronul să străbată acest obstacol este formată din suma probabilităților ca electronul să străbată fiecare fantă în parte. Aceasta este situația la momentul t_0. După ce electronul a trecut de obstacol avem o nouă situație la momentul t_1.

Starea electronului va fi o superpoziție a celor 3 probabilități, adică o realitate nedeterminată (sau conform paradoxului numit *pisica lui Schrodinger*, ea este simultan în stare vie şi moartă). Aceasta se poate menține miliarde de ani, până în momentul în care apare un observator care priveşte în cutie. În acel moment, să-i zicem t_x, toate probabilitățile se prăbuşesc în afară de una singură. Acesta se numeşte colapsul vectorului de stare al funcției de undă. O singură probabilitate va rămâne valabilă iar celelalte două dispar.

În acel moment, realitatea nu mai este nedeterminată. În momentul observației nu mai există un pachet de unde care trece prin toate fantele, ci e o singură particulă care a trecut printr-o singură fantă. Teoria alternativă care e la mare modă în ultimii ani se numeşte „ipoteza lumilor multiple" (many worlds hypothesis) şi ea precizează faptul că după ce particula a trecut prin obstacolul respectiv (cu trei fante, de exemplu) lumea se împarte în 3 lumi. În lumea „A", particula a trecut prin fanta „a", în lumea „B" a trecut prin fanta „b" iar în lumea „C" a trecut prin fanta „c".

Noi privim dintr-o una din aceste lumi dar alți observatori pot privi din alte lumi şi atunci pentru fiecare eveniment care a avut loc de la formarea Universului şi până acum, el se scindează în toate probabilitățile posibile. În acest fel există

un număr de 10^{100} sau după alți autori 10^{1000} de Universuri paralele, şi la fiecare eveniment microfizic care are loc în spațiu, Universul se scindează în continuare iar acestea au existențe complet independente.

Anumite observații astrofizice cu implicații cosmologice se pretează mai bine la acest model decât la interpretarea de la Copenhaga. O altă teorie, destul de controversată, din anul 1993 a lui Alain Aspect spune că dacă se emit simultan în direcții opuse două particule gemene (twins), şi dacă uneia dintre ele i se modifică mişcarea de spin printr-un anumit fenomen sau interacțiune (de exemplu de natură electromagnetică), atunci în acel moment se modifică şi spinul particulei gemene. Iar această modificare are loc spontan deoarece se consideră că există un transport de informație, iar aceasta nu se supune restricțiilor cu privire la viteza luminii.

Astfel, cele două particule pot recepționa informație instantaneu. Şi astfel, în anul 1995 Gribbins a formulat paradoxul numit *pisicuțele lui Schrodinger*, care sunt fiicele gemene ale pisicii lui Schrodinger. Ele sunt lansate de pe Pământ în două nave spațiale prevăzute cu un comutator oxigen-cianură şi după miliarde de ani ele se află într-o stare de nedeterminare *vie-moartă*. După această perioadă de timp, una din nave aterizează pe o planetă unde există un observator şi acesta deschide cutia. În acel moment starea pisicii este definită şi simultan este definită şi starea pisicii gemene chiar dacă nu există nici un observator.

Î: *Care ar fi principalele neajunsuri ale abordării practicilor spirituale în cadrul şcolilor esoterice?*

R: Experimentul prezentat şi propus cititorului, care propune o ameliorare a calității vieții prin declanşarea unor fenomene de bioalchimie, are la bază continența sexuală, cu mențiunea că autorul a urmat sistematic, vreme de mai mulți ani, anumite tehnici yoga.

Doresc să subliniez faptul că este vorba despre un experiment în desfăşurare, care durează de peste 5 ani şi al cărui rezultat final nu este deocamdată cunoscut. Aici cred că cititorul trebuie avertizat în legătură cu un aspect important, pentru ca autorul să nu cadă în „păcatul" pe care îl reproşez multor şcoli spirituale. Acestea promit discipolilor că urmând calea propusă, ce include acceptarea dogmei şi urmarea practicilor recomandate, vor dobândi numeroase numeroase calități superioare suplimentare.

Cu alte cuvinte, discipolii ascultători vor deveni ceea ce sunt şi mult mai mult decât atât. Se omite însă un aspect important, şi anume faptul că urmarea practicilor recomandate determină, de regulă, o transformare profundă a discipolului practicant, în sensul schimbării modului de gândire, sistemului de valori, comportamentului şi relațiilor personale.

Poate că unii discipoli nu doresc acest lucru şi nu sunt dispuşi să plătească un astfel de preț, pentru a obține calitățile suplimentare promise de maestrul spiritual. De altfel, chiar Osho afirmă că majoritatea celor care caută spiritualitatea şi avantajele sale nu doresc şi nu acceptă, în adîncul ființei lor, această transformare (vezi Cap.20).

Discipolii nu sunt însă, de obicei, avertizați asupra acestor aspecte, adică nu li se face „protecția muncii" înainte de începerea cursurilor. De aceea, consider că şi autorul cărții trebuie să îşi avertizeze cititorii care doresc să urmeze experimentul propus că, în cele din urmă, se vor transforma şi ei mai mult sau mai puțin.

Î: *Care sunt cele mai noi cunoştințe legate de transmutația elementelor la energii joase şi în ce stadiu se află cercetările ?*

R: Fizica nucleară a identificat procesele nucleare, prin intermediul cărora au fost şi sunt generate progresiv elementele chimice (de fapt, nucleele acestora) în spațiul cosmic şi, mai ales, în interiorul stelelor. Practic, prin procese nucleare specifice, anumite (nuclee de) elemente se transformă în alte (nuclee de) elemente.

În reacțiile chimice obişnuite, au loc interacțiuni între electronii de valență ai reactanților, care determină desfaceri şi/sau formări de legături chimice iar speciile atomice implicate în reacție se conservă cu necesitate. Spre deosebire de acestea, procesele şi reacțiile nucleare se datorează, în principal, unor interacțiuni la nivel nuclear, care determină modificări ale structurii nucleului şi, implicit, transformarea speciilor atomice.

Aceasta poate fi considerată practic o „transmutație", prin care unele elemente se transformă în alte elemente. De regulă, procesele nucleare necesită o energie inițială considerabilă pentru a fi amorsate. În timpul reacției nucleare, se eliberează o energie şi mai mare, astfel încât bilanțul general este, de obicei, unul exoterm. Datorită necesarului energetic inițial mare, procesele nucleare de aşa-zisă transmutație se desfăşoară natural în interiorul stelelor sau în timpul exploziilor de supernovă, la temperaturi uriaşe.

Pe de altă parte, se cunosc procese nucleare care se desfăşoară spontan la energii joase, mă refer de exemplu la descompunerea radionuclizilor sau izotopilor radioactivi, care definesc radioactivitatea. În ceea ce priveşte transmutațiile la energie joasă, în prezent au fost elaborate calcule extrem de complexe, concepute încă din anii 1935 de către Bethe, obținându-se anumite scheme de reacții posibile sau imposibile.

Din nefericire, nimeni până în prezent nu s-a ocupat cu seriozitate de fenomenele de transmutare amintite de Kervran pentru a afla în ce măsură acele transmutații sunt posibile sau nu. În orice caz, chiar şi dacă nu sunt posibile, la modul în care le-a gândit Kervran, ele ar putea fi posibile în moduri asemănătoare.

Probabil ele mai trec prin ceva intermediar, dar toate aceste transmutări, într-un final pot fi considerate posibile, cu precizarea că încă nu se cunoaşte foarte procesul prin care ele au loc sau punctele de vedere exprimate în legătură cu aceste procese sunt incomplete sau eronate. Noi nu ştim cum anume sunt furnizate energiile implicate în aceste

transmutări. Întrebarea care se pune este dacă organismele vii dispun cu adevărat de acea energie pe care să o furnizeze pentru a declanşa procesul chiar dacă o recuperează cu un excedent ulterior.

Aici ar trebui realizate calcule dar până în prezent ele nu există. Validarea ştiințifică a acestor procese necesită existența unui breviar de calcul, a unor scheme de evoluție care să poată fi asociate observațiilor practice pentru a se putea preciza în ce măsură acele transformări respectă aceste scheme sau nu. Astfel, unele procese nucleare necesită energii inițiale mari, în timp ce altele au loc în condiții obişnuite.

Kervran a propus nişte reacții nucleare care pornesc de la nuclizi stabili şi ar presupune energii inițiale ridicate, inaccesibile în condiții obişnuite în mediul ambiant sau în interiorul organismelor. Cu toate acestea, în ultimele decenii, au fost descoperite unele procese nucleare speciale la energie joasă care implică „transmutație", urmând anumite scheme de reacție avantajoase energetic. Rămâne de văzut dacă schemele de reacție propuse de Kervran pot fi compatibilizate în vreun fel cu aceste noi rezultate.

Î: *Vă rog să clarificați confuziile şi erorile cu privire la înțelegerea fenomenului de continență sexuală.*

R: Cartea menționează afirmațiile medicului chinez Chang, care face anumite precizări cu privire la echivalentul cantității de sânge necesare obținerii unei picături de lichid seminal. Asemenea calcule sunt mai degrabă scoase din buzunar, nefiind rezultatul unor calcule ştiințifice complexe de chimie computațională.

Procesul de aşa-zisă devitalizare datorită pierderii seminale prin ejaculare există de multe milioane de ani în regnul animal şi la specia umană. Nu avem însă niciun fel de indicație că o aşa-zisă devitalizare prin pierdere seminală ar fi influențat sau amenințat existența speciilor respective.

Faptul că la om s-a observat că, prin tehnici de continență, s-ar obține anumite avantaje este cu totul altceva. Există însă numeroşi oameni, mă refer aici la bărbați, pentru care pierderea de lichid seminal nu are consecințe negative evidente. Mai mult chiar, ea pare benefică pentru unii bărbați.

Autorul s-a numărat, până la urmarea experimentului descris în carte, printre cei la care pierderea de lichid seminal a fost însoțită de un proces semnificativ de devitalizare, care necesită un consum energetic mai mare pentru recuperare.

Aici trebuie menționat faptul că răspunsul diferitelor persoane la diferite evenimente şi stimuli este foarte diferențiat. Dacă unii pot alerga fără probleme câțiva kilometri, alții obosesc după doar câțiva zeci de metri.

Pe de o parte, vitalitatea scade rapid peste un anumit prag de vârstă iar recuperarea se face tot mai lent. Pe de altă pare, nu cred că discuția trebuie să se canalizeze prea mult pe devitalizarea pe care o implică sau nu o implică ejacularea normală.

Acest aspect pare mai degrabă unul secundar. Tehnicile de continență sexuală de sorginte tantrică insistă asupra faptului că această continență ar reprezenta punctul de plecare al unei căi de evoluție spirituală. În carte, autorul recomandă practicarea continenței ca fiind calea cea mai simplă pentru inițierea proceselor bioalchimice. Această tehnică poate fi aplicată atât de cei pentru care pierderea de lichid seminal implică o devitalizare evidentă, cât şi de cei care nu sunt afectați de acest proces.

Î: *Care categorie de cititori ar avea cea mai mare nevoie de înțelegerea şi aplicarea practică a informațiilor prezentate ?*

R: În carte, sunt descrise anumite proceduri şi atitudini recomandate persoanelor la care pierderea seminală este însoțită de devitalizare semnificativă şi recuperare lentă. Repet însă faptul că experimentul descris poate fi urmat de către oricine. Autorul arată că subiectul care alege să aplice experimentul, în vederea inițierii bioalchimiei, poate reveni ulterior, dacă doreşte, la viața anterioară cu comportament sexual cu ejaculare.

El beneficiază în continuare de caracteristicile fiziologice şi mentale optimizate, fără a fi necesare transformări spirituale ireversibile. Autorul insistă asupra faptului că metoda nu este însoțită de o transformare semnificativă a vieții cotidiene a subiectului, dacă acesta nu şi-o doreşte. El poate să îşi urmeze în continuare viața cotidiană obişnuită, dar optimizată din punct de vedere fizic, mental şi emoțional sau poate urma o cale de evoluție spirituală.

Consider că viitorul este cel care va putea confirma total sau infirma parțial aceste afirmații. Este important de menționat faptul că mulți dintre cititorii potențiali ai cărții sunt probabil adepți sau simpatizanți ai căilor de evoluție spirituală sau au cel puțin cunoştințe teoretice în acest domeniu.

Î: *Care este conflictul major dintre ştiință şi spiritualitate ?*

R: Cartea aduce în discuție conflictul dintre modul de gândire ştiințific şi principalele aserțiuni ale spiritualității din toate timpurile. Astfel, ştiința descrie stări, evenimente şi fenomene specifice materiei şi realității fizice, pe care le consideră obiective, în timp ce spiritualitatea descrie mai ales la stări şi nivele de conştiință subiective.

Pe de altă parte, spiritualitatea consideră că realitatea primordială profundă este cea accesată şi descrisă de subiecți aflați în stări modificate ale conştiinței. Această realitate primordială ar reprezenta Sursa creației (fie că îi acordăm atribute divine sau nu), cea care a generat, din capriciu sau cu un anumit scop, realitatea fizică. Ştiința neagă cu vehemență existența unei realități inteligente primordiale, care ar fi sursa adevărată lumii şi a vieții.

Ceea ce mă deranjează mai mult nu este atât discursul spiritual tradițional, pe alocuri obsesiv şi plictisitor, cât mai ales afirmațiile şi interpretările realiste naive de tip *prima faciae* (la prima vedere) ale unor experiențe spirituale, făcute de către lideri ai noii gândiri spirituale cu pregătire ştiințifică notabilă, precum Stanislav Grof, Charles Tart sau Ken Wilber.

Aceştia consideră că toate regiunile explorate de către mistici, discipoli sau maeştri spirituali, clarvăzători, mediumi, canale sau alți subiecți aflați în stări modificate ale conştiinței ar fi într-adevăr ceea ce par iar entitățile întâlnite ar fi într-adevăr ceea ce ele declară că sunt, adică îngeri, demoni, maeştri spirituali, spirite dezîncarnate, extratereştri etc.

Din acest punct de vedere, spiritualitatea face aceeaşi greşeală ca şi spiritismul. Nu trebuie însă că trebuie criticate stările, trăirile şi relatările acestor subiecți, aşa cum face adesea ştiința actuală, ci interpretările simpliste şi naive ale acestora.

Eu am mari îndoieli asupra faptului că multe dintre relatările acestor subiecți corespund unui adevăr profund şi exprimă o realitate obiectivă, care ar exista independent de noi. Asemenea experiențe reprezintă mai degrabă incursiuni interioare sau exterioare într-un domeniu care poate fi asociat cu nivelele subiective ale conştiinței, dar nu şi cu stările obiective ale materiei. Subiectul, aflat într-o stare modificată a conştiinței, nu vede, nu aude şi nu percepe de fapt nimic concret în timpul experiențelor spirituale.

El recepționează doar informații codificate cu caracter simbolic pronunțat, pe care le traduce şi transformă în impresii senzoriale, de obicei sub formă de imagini, care sunt în acord cu concepțiile, credințele, tradițiile, cunoştințele, dorințele, traumele, sperantele sau chipurile existente în mintea sa. Misticii descriu reprezentări corespondente, care reprezintă decodificări şi explicitări ale informațiilor recepționate în timpul experiențelor spirituale, sub forma unor impresii cvasisenzoriale cu valențe culturale.

Confundarea acestor reprezentări corespondente, cu un caracter simbolic şi cultural pronunțat, cu pretinse elemente şi evenimente concrete, ce ar exista undeva ca atare şi independent de mințile noastre, se află la baza interpretării realiste naive a experiențelor spirituale. Modelul realităților este, după părerea mea, singurul care compatibilizează oarecum modelul ştiințific modern şi asertiunile filosofiei perene, ce exprimă tradiția spirituală şi religioasă a omenirii. Potrivit acestui model, ştiința cercetează şi descrie realitatea fizică.

Realitatea fizică este singura obiectivă, care are o existență spațio-temporală continuă şi permanentă, fiind accesibilă tuturor persoanelor aflate în starea comună a conştiinței. O „persoană normală”, aflată în stare de veghe, recepționează doar impresii senzoriale din realitatea fizică, pe baza cărora îşi construieşte un model al realității formate din obiecte distincte, răspândite în spațiu şi care se succed în timp într-o relație cauzală, aflat în bun acord cu modelul ştiințific fizicalist.

Pe de altă parte, cercetările moderne asupra conştiinței, în acord cu multe dintre asertiunile spiritualității tradiționale, sugerează existența unor alte realități distincte de cea fizică, care pot fi experimentate. Potrivit modelului realităților, acestea ar fi realități virtuale. Realitățile virtuale, care nu au o existență continuă şi permanentă şi nici o localizare în cadrul spațio-temporal, sunt situate mai degrabă în nivele ale conştiinței decât în stări ale materiei.

Ele pot fi contactate, accesate şi experimentate temporar, mai ales de către „subiecți dotați”, aflați în anumite stări modificate ale conştiinței. Realitățile virtuale au doar o existență relativă. Ele există ca atare pentru subiecții dotați, în intervalele de timp în care sunt contactate sau accesate. Pentru aceşti subiecți, realitățile virtuale par la fel de reale ca şi realitatea fizică. În schimb, persoanele obişnuite nu au acces la realități virtuale, îndeosebi la cele cu elemente spirituale şi religioase. Pentru ei, realitățile virtuale nu există practic niciodată.

Astfel, realitățile virtuale există şi totodată nu există. Ele au un fel de existență potențială, pretutindeni şi nicăieri în acelaşi timp, oriunde şi nicicînd deopotrivă, putînd fi chemate la manifestare temporară de către anumiți subiecți, aflați în stări modificate ale conştiinței, care reprezintă cheia de contact şi de acces.

Un alt aspect este acela că foarte multe persoane cu educație spirituală consideră că scopul şi sensul suprem al existenței este explorarea (aventura) spirituală care are două aspecte:

a) identificarea sursei creatoare şi

b) uniunea cu sursa creatoare din care ne-am fi desprins la origini şi din care provine o părticică profundă (atman, jivatma, suflet, etc.).

Se consideră că aceasta e calea supremă a evoluției şi că există mari învățători şi gânditori care sunt eliberați. Această explorare spirituală cu „punct final” este o cale **strict** individuală cu un sfârşit cunoscut şi aproape plictisitor. Ea nu poate să contribuie la progresul omenirii ci eventual la progresul unui singur individ.

Ea este o cale de evoluție a acelor indivizi care caută fiecare să găsească în interiorul lor întregul Univers. Este încercarea de a regăsi în parte acel Întreg din care s-ar fi desprins. Dar, potrivit teoriei holografice, într-un fragment prea mic, imaginea Întregului este puternic distorsionată şi 308 profund afectată cel puțin la nivelul unor detalii.

Calea exterioară oferită de ştiință este nelimitată, colectivă şi sumativă furnizând societății acel progres care ne-a adus astăzi acolo unde suntem. Aici apare antagonismul dintre calea omului de ştiință şi calea spirituală.

Care din ele conduce cel mai bine la progresul omenirii ? Autorul doreşte să sugereze că omenirea are nevoie de ştiință pentru a progresa ca egregor colectiv dar fiecare individ ar mai avea nevoie de o cale individuală pentru a progresa ca ființă separată ca şi când ar fi ruptă de acest colectiv. Există o discuție interesantă referitoare la scopul existenței.

Pentru toți cei care promovează un discurs spiritual sau religios, oamenii urmăresc să fie mai fericiți, mai împliniți şi li se promite povestea religioasă cu starea de fericire paradisiacă, viața de apoi în care se trăieşte în Rai, etc., care e o poveste simplistă şi naivă.

Î: *Care este poziția omului de ştiință în raport cu sine şi cu partea spirituală a vieții, considerată din punctul de vedere al spiritualității?*

R: Omul de ştiință este un specimen „ciudat”, care are drept scop principal căutarea şi aflarea adevărului despre lume cu orice preț. El nu este un credincios dispus să accepte ceea ce i se spune, ci un neliniştit curios, care doreşte să cerceteze şi să afle el însuşi adevărul. Pentru omul de ştiință propriu-zis, fericirea nu reprezintă un scop semnificativ în viață. Scopul său principal este să cunoască, să afle şi să cerceteze.

Fireşte, el nu doreşte nici să fie nefericit, fiindcă aceasta l-ar putea împiedica să caute şi să cunoască. De aceea, pentru majoritatea oamenilor de ştiință, promisiunile spirituale şi religioase despre stări de fericire intensă, trăiri deosebite cu episoade extatice, aventuri spirituale, mântuire, rai, posibila identificare cu Sursa creției, fie ea Divină sau nu, şi multe altele sunt neinteresante, uneori naive şi chiar hilare.

Există şi anumite excepții notabile, care au cauze complexe. Omul de ştiință nu se simte singur şi abandonat în absența unei Divinități personale şi paternaliste, aşa cum nu se simte nici mic şi neînsemnat, datorită faptului că Universul rămîne mereu acelaşi, cu sau fără prezența noastră. Dimpotrivă, el este mîndru fiindcă, prin intermediul ştiinței, a ajuns să cunoască în detaliu evenimente şi fenomene din Univers, care sunt deopotrivă distanțate în spațiu şi îndepărtate în timp.

Problema vieții şi a ființei umane nu reprezintă o preocupare majoră pentru cei care lucrează în domeniul ştiințelor naturii. Aceste aspecte nu mai sunt considerate o culme a creației, la fel ca în spiritualitate şi religie, ci doar secvențe poate tranzitorii ale unui Univers în evoluție continuă.

Fac excepție cei care se preocupă explicit de ştiințele vieții. În acest context, autorul nu neagă doctrina spirituală ci accentuează necesitatea de a se promova suplimentar o cunoaştere la nivelul unor mecanisme de natură biologică, insistând mult mai puțin asupra celor de natură transcendentă, prin aceasta el încercând să readucă în atenție, atât omului de ştiință cât şi căutătorului spiritual, faptul că în corpul biologic există resurse şi potențiale (fizice concrete) care pot fi accesate prin educație, iar acestea pot să îi cointereseze reciproc, din punct de vedere ştiințific şi esoteric.

Autorul, care nu este un om de ştiință, descrie cititorilor o experiență personală prin intermediul căreia reuşeşte să folosească cu succes resurse suplimentare care devin disponibile şi utilizabile în sensul dorit de el. Unul dintre scopuri a fost acela de a vindeca sau ameliora semnificativ anumite maladii şi afecțiuni cronice.

Î: *Cum vede omul de ştiință calea evoluției spirituale, urmată de exemplu de marii inițiați?*

R: Majoritatea curentelor spirituale, inclusiv marile religii, au dezvoltat tehnici inițiatice spirituale (psihofizice, psihosomatice), care au la bază un model integrativ cu punct final. Modelul integrativ urmăreşte, prin tehnici speciale, abandonarea (temporară) a condiției umane comune, prin pierderea treptată a identității individuale, căutarea Sursei cosmice creatoare, aflarea acesteia şi identificarea cu ea.

Este practic o căutare de către parte a întregului din care s-a desprins, o revenire la Sursa cosmică eternă, atotputernică şi omniscientă. Această căutare, găsire şi integrare a principiului nepieritor din noi cu Sursa creatoare este considerată calea supremă a evoluției spirituale şi calea supremă a cunoaşterii şi înțelegerii realității şi existenței în aspectele cele mai înalte. Tehnicile integrative cu punct final sunt numeroase (de ex. yoga în multiplele variante, zen, isihasm, tehnici contemplative, tehnici meditative, tehnici extatice, tehnici sufiste etc.) şi pot conține practici foarte deosebite (meditație şi/sau rugăciune şi/sau practici somatice, inclusiv respiratorii şi/sau asceză etc.).

În esență, tehnicile integrative cu punct final presupun două aspecte:

a) conştientizarea existenței Sursei creatoare şi identificarea acesteia;

b) uniunea temporară, dar repetabilă, cu Sursa creatoare, încă din timpul vieții fizice.

Evoluția principiului nepieritor al ființei umane are un punct terminus absolut, care este revenirea în şi identificarea cu Principiul Suprem, de această dată definitiv.

Dincolo de acest punct nu mai există şi nu mai poate exista nimic. Astfel, calea de evoluție spirituală are două mari dezavantaje, şi anume faptul că este strict individuală şi are un punct terminus.

Cercetările moderne au demonstrat faptul că experiențele spirituale conduc la stări cu grad înalt de ordine (entropie scăzută) la nivel mental, ceea ce determină un control remarcabil al proceselor mentale, respectiv la un grad de ordine ridicat la nivel somatic, care permite un control aproape incredibil al funcțiilor, proceselor şi parametrilor fiziologici.

Iată că regăsim o paralelă frapantă, dar nu întîmplătoare, între efecte fiziologice şi mentale ale evoluției spirituale şi ale experienței bioalchimice propuse în această carte, care nu este nici ea străină de tradiția spirituală. Nu cred că aventura spirituală trebuie interpretată în sensul unei evoluții cosmice finale şi nici în sensul accesului la o cunoaştere supremă iluzorie şi aflării unui pretins Adevăr absolut.

Menționez în treacăt faptul că aceste aspecte au condus la cunoscutul elitism al discipolilor diferitelor mişcări spirituale şi la acuzațiile la adresa ştiinței şi oamenilor de ştiință, ce s-ar zbate în nivelurile grosiere ale existenței, fiind incapabili să se înalțe în sferele înalte subtile, accesibile doar elitelor spiritualității.

Cred că experiența şi evoluția spirituală trebuie considerate mai degrabă performanțe înalte ale ființei umane. Aceste performanțe spirituale pot fi discutate alături de performanțele artistice, performanțele intelectuale sau performanțele fizice, inclusiv cele sportive.

Calea cunoaşterii ştiințifice este însă cea care a creat şi cea care transformă în permanență lumea modernă. Ea are avantajul de a fi colectivă, cumulativă şi practic nelimitată, fără un punct final definit. Dezvoltarea cunoaşterii ştiințifice se înscrie printre performanțele intelectuale remarcabile ale omului.

Î: *Media ne informează tot mai des despre influența stress-ului asupra sistemului imunitar şi mai nou inclusiv asupra capacității de reproducere. Este specia umană amenințată şi în ce fel ?*

R: Există două probleme distincte. Prima este legată de faptul că medicina alopată a progresat foarte mult asigurând tratamentul şi vindecarea rapidă a multor maladii, spre deosebire de cele tradiționale sau complementare prin care se încearcă rezolvarea unor afecțiuni în timp îndelungat fără a produce efecte secundare.

Din păcate nu avem timp pentru aşa ceva. Omul are nevoie de vindecare foarte rapidă deoarece face parte dintr-o societate care pretinde tot mai multă producție şi lumea se grăbeşte.

Fără îndoială că eradicarea multor boli şi atenuarea altora a creat un teren favorabil la nivelul agenților patogeni care determină afecțiunile fie să se producă mutații, fie acestea găsesc condiții prielnice pentru a se dezvolta în organism.

Noi nu putem elimina agenții patogeni. Tot timpul vor apare noi patogeni sau mutații în patogeni mai vechi. Pentru aceasta se vor crea noi medicamente şi noi terapii iar cercul vicios continuă.

Deşi nu am văzut studii ştiințifice care să confirme din punct de vedere statistic scăderea potențialului specii umane din punct de vedere a capacității de reproducere, mai ales în țările dezvoltate, nu se poate nega faptul că stress-ul este un factor major care influențează această aptitudine atât din punct de vedere al actului fiziologic în sine cât şi al potențialului efectiv de reproducere observat la nivelul lichidului seminal.

Este interesant de aflat în ce măsură acest aspect afectează mai mult țările dezvoltate în comparație cu celelalte şi în ce măsură variabilitatea de indivizi în cadrul unei anumite țări mai poate asigura dezvoltarea speciei. Se poate propune o discuție, care ar necesita şi cercetări adecvate, prin care să putem evidenția potențialul unei specii care fie se transformă la nivel colectiv şi individual, fie dispare. Ea nu se poate conserva.

Există analize prin intermediul cărora se poate determina vechimea unei anumite molecule de ADN. În cadrul fiecări specii au loc modificări la nivelul componentei variabile a ADN-ului. În momentul în care se constată că aceste modificări sunt mai rare şi ele „îngheață", potențialul speciei scade şi ea este amenințată de dispariție.

Deci, ea fie se transformă, fie dispare. De aceea la nivelul omului se constată că pe măsură ce homo sapiens s-a dezvoltat, capacitatea sa craniană a scăzut dar detaliile şi conexiunile la nivelul creierului sunt mai complexe.

Evoluția este greu de observat pe durate scurte de timp. Dacă ar fi să ne gândim la o prognoză, trebuie amintit faptul că toate speciile, la un moment dat apar, apoi evoluează şi pe urmă dispar. Probabil în cazul lui homo sapiens destinul va fi altfel, … există teorii care susțin că în viitor vom avea o altă înfățișare şi o altă structură anatomică dar toate acestea țin momentan de ficțiune.

Omul nu se poate sustrage acestor legi de evoluție naturală, de aceea el caută mereu să facă corecții, „jucânduse" de-a Dumnezeu, intervenind prin ingineria genetică în mecanismul care determină îmbătrânirea şi moartea pe de o parte şi transformarea speciei umane şi alunecarea sa inevitabilă pe panta destinului, deci s-ar putea ca specia umană, prin aceste corecții să reuşească să îşi asigure o supraviețuire pe termen foarte îndelungat.

Elemente surprinzătoare precum schimbările climatice nu ar putea determina o dispariție, deoarece ştim că specia umană a supraviețuit deja multor schimbări climatice, astfel că ea va continua să existe prin intermediul indivizilor care au capacitate ridicată de adaptare.

Apariția unei glaciațiuni se manifestă cu rapiditate iar supraviețuitorii, dacă aceasta se va produce şi când se va produce, se vor adapta deoarece această aptitudine este foarte bine dezvoltată în cadrul speciei umane. Societatea se va putea recupera cu un număr mai redus de indivizi, omenirea a mai trecut prin asemenea situații. Însă în ceea ce priveşte viitorul imediat, ştiința ne vorbeşte tot mai mult despre protezări ale oricăror organe în afară de creier.

Î: *Ce sunt personalitățile multiple şi cum putem înțelege cazul special al lui dr. „Y" ?*

R: Problema personalităților multiple a apărut în secolul al 19-lea în studiile psihologilor francezi din acea perioadă. Conform DEX defineşte fenomenele de disociere a personalității, care sunt de mai multe naturi gen posesie (demonică de obicei), încorporare spiritistă, sau cu extratereştrii, etc., există mai ales în țările dezvoltate care înlocuieşte posesia demonică medievală în bună măsură.

Se cunosc subiecți care manifestă între două şi peste 100 personalități. Unele au vârste diferite, sex diferit, unele se cunosc între ele, au comportamente diferite, au cunoştințe în diferite domenii, precum artă, ştiință, lingvistică şi pot avea chiar şi o patologie diferită. De exemplu se pot manifesta personalități diabetice şi nediabetice în acelaşi subiect.

În general scindarea personalităților se poate produce în urma unui eveniment traumatic sau şoc de mare intensitate. Dr. „Y" a menționat, printre altele, faptul că în perioada când în țara sa era război, el a lucrat ca şi medic la o clinică care a fost distrusă de explozia unui proiectil. Imediat după acest eveniment a constatat că putea vindeca bolnavii şi răniții prin simpla atingere.

Atunci când şocul este prea intens pentru a fi suportat de o singură personalitate, aceasta se scindează în mai multe iar unele îşi amintesc evenimentul iar altele nu. Aceasta e o cale a personalității de a supraviețui şocurilor prin aceste scindări.

Uneori mai multe personalități pot stăpâni pe rând corpul fizic, ceea ce ar putea crea resurse suplimentare, deoarece este ca şi când ar fi mai mulți oameni (sau entități) cu comportamente, trăsături şi caracteristici diferite într-unul singur. În cazul dr. „Y" una dintre aceste personalități poate avea asemenea capacități cu totul excepționale prin care probabil că pot acumula din mediul înconjurător o energie foarte mare iar aceasta o poate transmite pacientului. În cazul lui dr. „Y" aceste personalități pot fi considerate aproape independente.

S-a menționat în carte termenul „entitate". Probabil este prea mult pentru a defini acest fenomen, dar fără îndoială una dintre aceste entități sau personalități funcționează asemenea unui releu, aşa după cum afirma deseori şi dr. „Y". Ea are o capacitate deosebită de a transmite energii mari către pacienți.

Î: *Cum se pot explica vindecările prezentate în Cap. 12 ?*

R: Resursele de vindecare umane sunt foarte mari. Potențialele latente sunt atât de mari încât ele pot face aproape miracole şi se pot vindeca aproape orice afecțiuni. Problema care se pune în discuție este legată de modul în care aceste potențiale pot fi activate.

Extrem de puțini oameni le pot activa conştient, majoritatea le declanşează inconştient iar această majoritate este la rândul ei foarte redusă, cazurile sunt rare iar necunoscutele sunt multe.

Î: *Dar cum e posibil să se activeze la o persoană aflată în stare apropiată celei de comă, cvasiconştientă, operată de foarte multe ori folosindu-se anestezie totală ?*

R: Am putea spune că activarea acestor resurse nu sunt condiționate neapărat de conştient şi nu au legătură cu anestezia. Aceste potențiale sunt activate pe o anumită cale ce are legătură cu psihicul dar, de cele mai multe ori, vindecătorii afirmă faptul că ei nu vindecă ci doar ajută pacientul să îşi descopere calea de a se vindeca el însuşi. El le generează acea stare sau convingere care îi spune că el este capabil să se vindece singur. Cele două cazuri a studentei de biologie Shelley Cushing şi a zoologului Greg Rassmusen nu sunt singulare dar sunt foarte rare.

Î: *Cum s-ar putea explica vindecările în aceste două cazuri pe baza teoriei hologramei ?*

R: Fără îndoială, toți autorii îşi permit să facă anumite comparații în cărțile lor. Prin intermediul lor se încearcă explicarea anumitor lucruri necunoscute prin analogie cu lucruri cunoscute. Asemenea comparații sunt categoric excluse din articolele ştiințifice.

Nu sunt permise nici stilurile retorice de forma întrebare-răspuns şi nu sunt permise nici un fel de analogii. Aceasta este o capcană mare. Se cunoaşte teoria holografică a realității, teoria holografică a creierului (modelul Pribram- Bohm) în care creierul este o hologramă ce interpretează o realitate holografică. Aceasta a fost multă vreme o paradigmă mult îndrăgită de adepții mişcărilor spirituale dar care în prezent este mai mult o metaforă.

Este greu de crezut că mecanica cuantică va reuşi vreodată să facă această sinteză (pe care unii o aşteaptă) între ştiință şi anumite aspecte ale spiritualității.

Î: *Şi atunci care e obiectul real de studiu al mecanicii cuantice şi ce putem afla cu ajutorul ei ?*

R: Mecanica cuantică este în esență un fel de metafizică, un formalism matematic. Unul dintre aspectele esențiale ale mecanicii cuantice este acela că având un sistem microfizic, noi încercăm să atribuim fiecărei particule de acelaşi tip din cadrul acelui sistem un fel de „ecuson" unic care este o combinație irepetabilă de numere cuantice.

Dacă la un moment dat o apare încă o particulă care nu are număr cuantic atunci se introduce un număr care îi va fi asociat. Se introduc atâtea variabile până când vor fi diferențiate toate particulele identice dintr-un sistem. Asta este esența a ceea ce face mecanica cuantică. Restul de interpretări aparțin metafizicii. Mecanica cuantică nu ne spune ***ce este*** particula microfizică, ci ne spune ***ceea ce nu este*** ea.

Cu alte cuvinte, mecanica cuantică ne spune că particula microfizică nu este nimic din tot ceea ce cunoaştem despre ea din lumea macrofizică. Ea nu este nici corpuscul şi nici undă ci este o entitate microfizică cu proprietăți corpusculare şi ondulatorii şi altele.

Anumite lucruri le putem printr-o teorie, altele prin altă teorie, etc., fără să avem o teorie univocă care ar explica toate aspectele particulei microfizice. Este nevoie de o suprapunere de teorii. Deci este foarte greu să aflăm ceva clar cu ajutorul mecanicii cuantice despre realitatea spirituală sau despre interacțiuni de genul minte-creier, minte-corp. S-ar putea ca să nu putem afla nimic până la urmă şi să fie nevoie de altceva, probabil de o extindere a domeniului fizicii şi de studierea unor noi tipuri de interacțiuni.

Î: *Noile teorii care par să răstoarne anumite concepții vor avea vreodată şansa de a fi validate ?*

R: Modelul ştiințific actual este foarte coerent şi consistent. El nu mai poate fi invalidat în esența sa sau în ansamblul său. Apar multe teorii noi dar acelea care sunt în contradicție cu aşa-numitele basic limiting principles, adică principiile fundamentale ale ştiinței, este ab initio considerată incorectă. Modelul ştiințific nu poate fi contrazis în ansamblul său dar poate fi completat sau corectat în anumite detalii. Ştiința admite completări dar nu şi revizuiri de ansamblu.

Ceea ce spune Bruce Lipton cu aşazisa Noua Biologie, nu contrazice principiile fundamentale ale ştiinței ci se referă la o altă interpretare a biologiei. În esență, biologia, chimia şi toate celelalte ştiințe ale naturii spun că totul în lume se transformă şi evoluează.

Bruce Lipton nu contrazice ştiința fundamentală ci doar vrea să spună că în anumite momente alți parametri sunt importanți şi determinanți şi face anumite precizări care sunt permise de către aceste principii. Dacă ele se vor dovedi valide sau asta e o altă poveste. Trebuie să afirm faptul că, în ştiință, perioada Don Quijotte şi Jules Verne a trecut.

Perioada cavalerilor solitari şi a exploratorilor singulari este demult depăşită. Astăzi există mii de colective de oameni de ştiință care lucrează în laboratoare şi care obțin rezultate consistente confirmate experimental. Deci este greu să accepți un lucru pe care îl spune un singur om, atunci când mii de oameni de ştiință spun cu totul altceva.

Î: *Şi atunci teoria lui Bruce Lipton ce face sau ce aduce nou ?*

R: Bruce Lipton propune o microrevoluție într-un sub-subdomeniu al ştiinței care nu influențează ansamblul. Nu aş contrazice ceea ce spune el ci aş spune că, în realitate, nu este vorba despre o nouă biologie ci este o nouă interpretare a biologiei în anumite aspecte ale sale, detalii mărunte. Discuții şi reinterpretări apar deseori şi sunt posibile.

Pentru cititorul instruit ceea ce spune Bruce Lipton probabil nu este foarte important. Argumentarea lui Bruce Lipton se referă la oameni oarecum mai sensibili care ar putea intra în panică. Cititorul mai puțin instruit are nevoie de anumite idei, „pozitive", dar aceştia nu vor fi neapărat cititori ai acestei cărți.

Î: *Un capitol controversat al cărții este cel care pune în discuție conceptele **viață** şi **formă de viață**. Ce ne puteți spune ?*

R: Viața este înțeleasă ca şi ceva concret de natură pur biologică. Orice altceva poate fi numit inteligență, informație, în care putem discuta despre anumite forme de existență lipsite de corp fizic, dar nu neapărat forme de viață, ci mai degrabă *forme de existență*. Eu prin viață înțeleg organisme care au anumite proprietăți. Deci ceea ce aş corecta acolo ar fi ***forme de existență***. Le-aş numi forme de existență informate sau inteligente.

Î: În acest context cum ați aprecia teoria informației despre cea de-a treia cantitate fundamentală a Universului ?

R: Ar putea fi o discuție mai degrabă pornind de la obțiuni personale sau e o chestiune de gust, o filosofie despre informație, materie, energie dar în realitate Universul material conține toate aceste apsecte simultan şi ele sunt inseparabile. Dacă vrem să face o distincție didactică atunci le putem diferenția, dar aceasta nu are decât exclusiv rol didactic.

Este ca şi cum am împărți ştiințele naturii în fizică, chimie, biologie, dar în esență ele formează o unitate. Uneori pentru a înțelege anumite aspecte urmăm o cale disociativă şi nu integrativă, dar numai temporar. Identificăm elemente în ansamblu şi apoi le identificăm separat pentru a putea formula o teorie.

Î: *Materia generează energia şi informația sau invers ?*

R: Această discuție este deja în domeniul metafizicii. Ea se referă mai mult la formă şi absența formei. Pe de altă parte, ea face parte din acel dialog dintre ştiință şi spiritualitate în care ştiința spune că: conştiința este un produs al evoluției materiei iar spiritualitatea afirmă exact invers. O minte universală este creatoarea lumii fizice.

Eu cred că este foarte puțin probabil acest aspect. Acest „etaj" superior al materiei în formele sale organizate este ulterior celui fizic şi nu anterior. El este produs odată cu evoluția fizicului. Acel ceva a evoluat spre acest aspect de inteligență sau conştiință. Realitatea de Ordin Superior este un produs al celei fizice şi nu invers. În discuțiile dintre ştiință, religie şi spiritualitate aici este vorba despre diferite nivele.

Dacă fizicul este primordial şi conştiința este o evoluție a fizicului, în acest caz ştiința, mai ales fizica, este baza cunoaşterii iar religia şi spiritualitatea sunt secundare, în caz contrar acestea ar fi baza iar ştiința ar fi secundară.

Î: *Vă rugăm să faceți un comentariu despre Alan Watts şi Eckhart Tolle.*

R: Alan Watts şi Eckhart Tolle sunt exponenți ai unui discurs spiritual care este bazat în mare măsură pe comparații asemănătoare celor din doctrinele spirituale şi scrierile religioase. În esență ele sunt mai moderate şi cei doi încearcă să facă o conciliere parțială cu ştiința (destul de rar întâlnită în cercurile esoterice) dar rămân doar o colecție de comparații şi metafore.

Î: *De ce în cazul unor iluminați sau eliberați apar uneori maladii grave pe care nu le pot vindeca ?*

R: Voi folosi câteva comparații, care îmi displac, deoarece în caz contrar nu se poate formula un răspuns, aş începe prin a răspunde mai întîi faptul că, fără nici o îndoială, aceşti oameni au început mai întâi prin a-şi îmbunătăți potențialul lor „energetic" sau cum se spunea în carte „bioalchimie" prin care să îşi asigure un excedent de energie față de starea obişnuită, anterioară acestei etape a vieții şi care să le permită o funcționare la parametri superiori.

Din păcate, în anumite condiții acest excedent este prea mare şi el dăunează corpului biologic. Problema este legată de controlul excedentului energetic. Există limite situate între prea puțină energie şi prea multă energie. Dacă e prea puțină, intervine boala, afectarea sănătății şi apariția unui deces prematur, iar dacă este prea multă atunci apare riscul unor afecțiuni severe, maladii canceroase mai ales.

Îi putem aminti aici pe Osho, Krishnamurti şi alții. Această energie trebuie să fie foarte bine controlată. De aceea, foarte mulți vindecători sau bioterapeuți care folosesc aşa-numita „bioenergie", trebuie să-şi utilizeze acest potențial de a transmite energia pe tot restul vieții.

Ei nu mai pot opri acest proces, iar dacă nu efectuează tratamente, o anumită perioadă de timp, pot apărea edeme, negi şi chiar afecțiuni, toate acestea atenționându-l pe vindecător că trebuie să transmită energia. În lipsa pacienților, unii vindecători fie țin mâna pe un câine, fie pe un calorifer care e conectat fizic la pământ.

Î: *Însă un alt aspect ar putea fi o situație opusă, în care vindecători mai puțin antrenați sau mai puțin autentici încearcă să forțeze curgerea energiei şi vor prelua treptat afecțiunile pacienților.*

R: Terapeutul trebuie să învețe tehnici de ecranare. Iar acest lucru nu este uşor de făcut. De multe ori terapeuții fac exces tratând mai mulți pacienți pe zi decât le-ar permite capacitatea lor de a vehicula energie din mediu şi apoi de a o retransmite spre pacient şi atunci ei încep să transmită energie din propriul lor organism, pe care o recuperează destul de greu. Se cunosc suficiente cazuri de terapeuți care s-au devitalizat, s-au îmbolnăvit şi chiar au murit prematur.

Î: *Un alt aspect important este legat de discursul fostului consilier al Papei Ioan Paul al 2-lea, dl. Miceal Ledwith care demolează credința dogmatică.*

R: Avem aici în primul rând aspectul doctrinar. Ledwith a fost multă vreme un credincios sincer, fiind născut şi educat în această credință până ce la un moment dat, dintr-un motiv oarecare a început să-şi pună întrebări raționale. Acel dicton „crede şi nu cerceta" nu a mai fost valabil şi cei care au propus în vechime scindarea ştiinței de religie s-au bazat oarecum pe un dicton opus de genul „nu crede nimic şi cercetează tot".

Astfel, Ledwith a început să analizeze rațional pasaje din textele sfinte şi a înțeles că oamenilor li se propune o variantă naivă şi absurdă.

Cu toate acestea afirmațiile sale sunt destul de diplomatice şi sunt greu de atacat, deoarece fiecare categorie de cititori va înțelege ceea ce doreşte el să înțeleagă. Astfel ateii ar putea înțelege că Ledwith le spune că nu există Dumnezeu, credincioşii ar putea înțelege că Ledwith le spune că există Dumnezeu dar El nu este acela pe care ni-l prezintă, nu neapărat textele sfinte ci mai degrabă interpretarea lor, care este transmisă de către liderii religioşi.

Î: *Ledwith a descris o vindecare spectaculoasă pe baza unei experiențe personale care a avut loc condiționată oarecum de aplicarea unor învățături din cadrul şcolii lui Ramtha. A avut el neapărat nevoie de această şcoală ?*

R: Vindecarea lui Ledwith nu este foarte surprinzătoare, deoarece se presupune că afecțiunile severe sunt asociate cu personalitatea umană şi în momentul în care apare o transformare profundă a personalității afecțiunea dispare aproape miraculos sau după cum se spunea undeva în cartea ta, „asemenea unui bulgăre de zăpadă pe o plită încinsă".

În momentul în care s-au schimbat radical credințele sale profunde şi conceptele despre religie şi spiritualitate era firesc ca organismul să treacă printr-o schimbare inclusiv la nivel bioalchimic, aşa după menționezi şi tu în carte. Afecțiunea dispare odată cu vechea personalitate şi vechile credințe, deci ea nu este surprinzătoare.

Această transformare importantă, majoră experimentată de Ledwith a fost foarte greu de obținut deoarece nu e uşor să crezi o viață întreagă în anumite idei şi principii după care să afli că ceva nu este în regulă. Cred că a trecut printr-un şoc în urma căruia au avut loc anumite modificări fiziologice. Astfel de şocuri pot avea consecințe fie pozitive (rareori), fie negative (deseori). În cazul său ele au fost pozitive şi s-a vindecat de o maladie severă la vârstă destul de înaintată (ca. 47-50 ani).

Î: *Dar vindecarea nu ar putea fi în acelaşi timp şi un argument împotriva confraților săi care ar afirma că şi-ar fi pierdut credința sau că a devenit un eretic ?*

R: Ba da. Însă pe de altă parte Biserica nu doreşte să fie implicată în scandaluri şi deseori ea ignoră faptele şi evenimentele. Fără îndoială că Bisericii nu i-a plăcut declarațiile lui Ledwith dar ea ştie că cu timpul toate se uită şi toate trec. După câțiva ani, cazul Ledwith va rămâne doar un episod oarecare din istoria Bisericii.

Î: *Care e motivul legăturii sale cu şcoala lui Ramtha ?*

R: Ledwith a avut nevoie de altceva în care să creadă şi probabil i-a fost mai la îndemână să meargă acolo. Dacă nu ar mai fi crezut în nimic, probabil nu ar fi rezistat şi s-ar fi prăbuşit din punct de vedere psihic. A avut nevoie, cel puțin temporar, de altceva, care să înlocuiască acel Dumnezeu prezentat „la costum şi cravată" şi nu ar fi rezistat să fie singur şi abandonat dar pentru omul de ştiință acest lucru este simplu.

În esență, omul de ştiință se simte foarte bine singur în Univers, abandonat şi neînsemnat, etc. Dar pentru omul obişnuit sau religios care a fost educat şi îndoctrinat, acest lucru este aproape insuportabil. Este ca şi când ar trăi la dispariția a ceva mai mult decât un părinte despre care a crezut că îl protejează şi este etern. Ledwith a avut nevoie de alte repere, deoarece reperele sale originale sau prăbuşit. Eu ca om de ştiință mă simt foarte echilibrat în legile fizicii cunoscându-le şi aflându-mă în esența lor.

Î: *Cum ai anticipa dezvoltarea acestei bioalchimii în viitorul apropiat ?*

R: În general se cunoaşte acel proverb oriental care spune că orice schimbare importantă din punct de vedere spiritual îşi arată primele rezultate după 500 ani. Trebuie să ne aşteptăm la o evoluție lentă în timp la scara ființei individuale. Acestea sunt doar câteva fragmente din ceva mai mare pe care omenirea va trebui să-l rezolve şi să-l creeze.

Î: *Critici şi aprecieri constructive legate de modul în care autorul a redactat cartea.*

R: Autorul este în esență absolvent al unei facultăți de ştiințe exacte dar este în primul rând un reporter iar această calitate a sa îi permite să aibe o marjă mult mai largă de comentarii şi prezentări de puncte de vedere foarte divergente decât omul de ştiință.

Dacă ținem cont de acest aspect nu este nimic de reproşat în cartea sa. Dacă această carte ar fi fost scrisă de către un om de ştiință care, de exemplu, are un prestigiu internațional, care se afirmă mai ales în domenii majore ale ştiințelor vieții atunci discuția ar fi fost cu totul alta. Scrisă de un reporter, cartea încearcă să prezinte în mod echilibrat şi modul în care oameni foarte diferiți înțeleg şi percep probleme foarte diferite.

Deci autorul nu se limitează la unicul său punct de vedere despre problema în cauză ci prezintă sintetic modul în care oameni foarte diferiți înțeleg aceaste idei din puncte de vedere foarte diferite. Ceea ce am discutat şi am convenit să modificăm şi chiar să eliminăm aspecte din carte au fost acele paragrafe scrise de oameni de ştiință care contraveneau principiilor fundamentale ale ştiinței. Dar acesta este un aspect marginal.

Î: *Şi totuşi, într-o analiză critică, ce ați reproşa acestei cărți?*

R: Nu este vorba despre un reproş, ci mai degrabă despre o observație. Un titlu care ar justifica întregul conținut al cărții ar fi de exemplu „şi multe altele". Lăsând gluma la o parte, mi se pare că undeva conținutul cărții depăşeşte considerabil titlul propus de autor şi că ar fi trebuit propus un titlu ceva mai general. În cuprinsul cărții, autorul menționează frecvent întrebări metafizice referitoare la natura, sensul şi scopul existenței şi cochetează pe alocuri cu o teorie generală a cunoaşterii.

Pe de altă parte, doresc să subliniez faptul că, în ştiință, perioada Don Quijote şi Jules Verne, adică a cavalerilor rătăcitori şi exploratorilor solitari, a apus de mult. Modelul ştiințific este astăzi unitar, autoconsistent şi necontradictoriu.

El este confirmat şi rafinat mereu de mii şi mii de colective de oameni de ştiință din întreaga lume, care obțin în permanență rezultate experimentale cu aparatură din ce în ce mai performantă. Atunci când un „vizionar" din lumea ştiinței sau din afara ei lansează ipoteze sau formulează o teorie care încalcă flagrant principiile restrictive fundamentale ale ştiinței şi/sau contrazice evident cercetări consistente efectuate de numeroase colective ştiințifice de-a lungul timpului, nu mai are rost să analizăm afirmațiile sale, deoarece ele sunt cu siguranță eronate *ab initio*.

De altfel, împreună cu autorul, am convenit ca unele afirmații şi teorii exotice de acest gen prezente conținutul inițial al cărții să fie eliminate din versiunea finală.

Î: *Care ar fi o concluzie finală asupra cărții?*

R: Autorul cărții, adică tu Cristian Mureşanu care îmi adresezi aceste întrebări, se află într-o situație specială. El este absolventul unei facultăți din domeniul ştiințelor exacte şi are o oarecare experiență universitară. Pe de altă parte, autorul a urmat mai mulți ani o şcoală spirituală şi a urmat practici spirituale specifice. În fine, el este jurnalist, fiind un reporter apreciat de televiziune. Cartea este scrisă mai ales din perspectiva reporterului, care încearcă să prezinte echidistant principalele puncte de vedere care aparțin atât reprezentanților ştiinței cât şi celor ai spiritualității. Consider că, din acest punct de vedere, cartea reprezintă o reuşită, care oferă o bază de date interesantă şi utilă pentru cititorul instruit.

Î: *Credeți că ar mai trebui adăugat ceva?*

R: Ar fi interesant ca fenomenele denumite bioalchimice, care sunt discutate în carte, să fie investigate şi validate printr-o cercetare ştiințifică. Nu sunt sigur că investigațiile ştiințifice ar putea spune ce se întâmplă în mod concret în procesele de bioalchimie, dar ele ar putea măcar constata ce nu se întâmplă.

Personal, nu cred că mecanismele propuse în carte sunt neapărat cele mai corecte, dar ele reprezintă cel puțin un punct de plecare. Consider că stadiul actual al cunoştințelor noastre nu permite formularea unei teorii viabile referitoare la procesele bioalchimice.

Din păcate, există puține şanse ca ştiința să finanțeze din bani publici, prin intermediul organismelor sale autorizate, cercetări din domenii de genul celor care fac obiectul cărții. În esență, ştiința finanțează prin granturi de cercetare doar teme din domenii deja consacrate şi care vor conduce aproape sigur la rezultatele ştiințifice aşteptate, mă refer mai ales la publicarea de articole în reviste ştiintifice internaționale cu factor de impact cât mai ridicat.

Astfel de teme de pionierat din domenii de frontieră sunt finanțate de regulă de către fundații private. Din păcate, fundațiile dispuse să susțină astfel de cercetări sunt tot mai puține, fiind aproape inexistente, deoarece trăim într-o lume în care cei care dispun de mulți bani au cu totul alte preocupări.

Perioada în care exploratori, inventatori şi oameni de ştiință au beneficiat de fonduri importante, provenite din donații filantropice sau dela fundații private, s-a încheiat de mult. Puținele excepții, cum este de exemplu cazul fundațiilor finanțate din fondurile oferite de filantropul american John Templeton sau din cele lăsate prin testament de către Fanny Moser, Eileen Garrett ori Aldous Huxley, sunt destinate realizării unei sinteze probabil iluzorii între ştiință şi religie sau cercetărilor în domeniul parapsihologiei.

CITATE ŞI MOTTO-URI DIN BIBLIOGRAFIE

Am introdus acest capitol suplimentar pentru a încuraja cititorul să nu îşi limiteze lectura şi pregătirea la nivelul acestei publicații. Sper că citatele prezentate vor fi suficiente pentru a deschide interesul şi curiozitatea studierii tuturor aparițiilor editoriale menționate în lista bibliografică.

„În mod paradoxal, cei ce se doreau a fi oameni de ştiință şi înțelepți, cu pretenția de a ne conduce pe unicul drum al adevărului onorabil, au disprețuit acest aspect al vieții: viața care se exprimă peste tot – în literatură, artă, cotidian, în studii istorice şi etnologice. …, destinul nostru din această epocă este, presupun, de a face efortul pentru a ne sustrage dintr-o medicină exclusiv materialistă."

Dr. Janine Fontaine, „*Cele trei corpuri şi cele trei lumi*", Ed. Lotus, 1995

„Aşa după cum în fizică, gândirea şi procedeele ştiințifice tind să dezvolte o artificialitate triumfătoare asupra vieții noastre sub greutatea maşinilor şi tehnologiilor care cumpără anumite forme de libertate cu prețul unei servitudini crescute, tot astfel, yoghinul *(sau căutătorul de Sine – n.r.)* are tendința să se retragă din existența comună plătind bogățiile spiritului printr-o sărăcire a activităților sale umane. În India s-a creat o incompatibilitate acută între viața cotidiană şi dezvoltarea interioară, cu toate că încă mai există o tradiție şi un ideal de armonie victorioasă între atracția interioară şi exigențele exterioare, dar exemplele de acest fel sunt rare.

A ne sustrage vieții care ne este dată *(cu tot ceea ce implică aceasta – n.r.)* pentru a realiza această posibilitate transfiguratoare, … condiționată de teama pierderii contactului cu Divinitatea, … nu poate fi considerată o condiție indispensabilă, nici scop ultim al supremului efort şi nici mijlocul cel mai puternic al împlinirii noastre *(spirituale – n.r.)*."

Shri Aurobindo, „*Yoga Lucrărilor Divine*", Ed. Herald, 1997

„Nu e suficient !!…, să cauți numai cele spirituale la un nivel personal"…, *spune Stalking Wolf*, „a face acest lucru este o dovadă de egoism, deoarece aceia care caută realizări spirituale pentru ei înşişi nu contribuie la modificarea conştiinței animată de Spiritul Atoatepătrunzător. Dar în realitate, observăm că există oameni chiar şi printre cei înțelepți care se folosesc de calea spirituală pentru propria lor glorificare, fugind de responsabilități.

Încercarea de a trăi viața pe o cale spirituală în societatea modernă este cea mai dificilă încercare pe care o poate înfrunta un om. Este o cale a durerii, izolării şi testării la maxim a credinței, dar în prezent este singura cale prin care Revelația Adevărului poate deveni Realitate. Într-adevăr, adevărata căutare în viață este de a trăi prin cele spirituale în miezul celor mai moderne şi pervertite locuri ale societății de azi."

Stalking Wolf, extras din Profețiile Indienilor Apachi, fragment, Cristian Mureşanu, „*Apocalipsa Eco-Climatică şi Factorii Generatori*", Ed. Academic Pres, 2007

„În stadiul ei actual de dezvoltare, percepția extrasenzorială este jalnic de imperfectă. Chiar şi atunci când funcționează, ea oferă, de obicei, informații limitate. Pentru a-i acorda credit se impune o verificare a autenticității acesteia, deoarece în caz contrar, riscăm să ne pierdem în domeniul fanteziilor incontrolabile."

Prof. Dr. Milan Ryzl, „*Miracolele Biblice*", Ed. Saeculum, 1993

„Lumea ar vrea ca oamenii ei mari să măsoare viața cu cotul ei meschin … Căutarea adevărului îi plictiseşte pe oameni; ceea ce ar trebui să reprezinte pentru noi un obiect atrăgător, a devenit în zilele noastre o ocupație ruşinoasă şi un subiect de conversație inadmisibil în societate. Micile noastre eu-ri sunt concentrate total asupra luptelor şi aspirațiilor, între reuşite şi nereuşite. Suntem sclavii bunurilor noastre materiale şi ne consumăm cu înfrigurare pentru ele."

Paul Brunton, „*Cărarea Secretă*", Ed. Nova, 1999

„Metoda ştiințifică experimentală, singura valabilă pentru căutarea adevărului, are exigențe cărora nu putem şi nu dorim să ne sustragem. Grava problemă, pe care o abordăm, este cea mai complexă dintre toate problemele şi are legătură cu alcătuirea generală a Universului şi a ființei umane, un microcosmos în întregul ei.

Şi dacă ar fi să formulez o dorință în cursul acestei existențe, atunci aceea este de a servi progresului, lent dar real, al umanității, rasă bizară, credulă dar şi sceptică, indiferentă dar şi curioasă, bună şi rea, virtuoasă şi criminală, dealtfel incoerentă şi ignorantă în ansamblul ei, de abia ieşită din caverne."

Cammille Flammarion, „*Mesaje de dincolo de moarte*", Ed. Alcris, 1994

„Dacă ne-am lăsa exclusiv în seama faptelor biologiei convenționale, am putea ajunge la concluzia că ne consacrăm unei probleme pur imaginare, că ne pierdem timpul degeaba. Am putea deduce cu toată convingerea că personalitatea omului este identică cu corpul său material, conştiința ar fi o funcție a creierului şi odată cu moartea şi descompunerea corpului, totul se termină şi nimic nu supraviețuieşte mai departe.

Şi totuşi, aproape de începutul istoriei lor, oamenii au crezut într-o formă a vieții după moarte. Trebuie să aprobăm moartea, aşa cum aprobăm viața. Ea este o componentă naturală şi o completare a Vieții. Ea nu este sfârşitul acesteia şi nici al Eu-lui (superior), ci doar o etapă. Scopul vieții este acela de a trece acele examene ale conştiinței, astfel încât, la un moment dat, continuările acesteia, să aibe loc într-o stare lipsită de materie."

Prof. Dr. Milan Ryzl, „*Moartea şi ce urmează după ea*", Ed. Saeculum, 1994

„Există în medicina occidentală domenii de graniță, precum homeopatia, naturopatia şi osteopatia, care susțin faptul că sănătatea depinde de menținerea unui echilibru în corp, care permite forței vitale să-şi exercite propria acțiune vindecătoare. Doar alopații îndârjiți din zona centrală a ştiinței medicale, care cred că boala trebuie tratată exclusiv cu medicamente agresive, continuă să nege că trupul poate să se trateze, în mare parte şi singur, atunci când este ajutat corespunzător.

Preocupându-se doar de mecanisme, ei încep să semene, mai degrabă, cu acei depanatori radio-tv, care nu au auzit niciodată un receptor în funcțiune."

Lyall Watson, „*Moartea ca linie a vieții*", Ed. Humanitas, 1994

„Extras din dialogul cu Spiritul Superior via Catherine, **mesaj adresat medicilor psihiatri:**

În goana spre medicalizarea psihiatriei, este important să nu abandonăm tehnicile tradiționale, uneori destul de vagi, ale profesiei noastre. Noi suntem cei care încă mai vorbim pacienților cu răbdare şi compasiune. Noi încă ne rezervăm timp pentru aceasta. Noi promovăm înțelegerea conceptuală a bolii, mai degrabă prin vindecarea pe bază de înțelegere şi autocunoaştere, decât prin raze laser. Noi folosim încă speranța în vindecare.

În zilele noastre, alte ramuri ale medicinei descoperă că aceste abordări tradiționale în vindecare sunt ineficiente, cheltuie prea mult timp şi sunt lipsite de esență. Medicii zilelor noastre preferă tehnologii în locul discuției, reacții chimice ale sângelui, realizate de computer, în locul chimiei personale doctor-pacient….

Poziția etică şi idealistă, care oferă adevărata satisfacție profesională, tinde să cedeze în fața celei economice, … prin urmare, colegii noştri se simt tot mai izolați şi înstrăinați iar pacienții au sentimentul că sunt grăbiți, goliți şi nu li se poartă de grijă. Trebuie să evităm să fim seduşi de înalta tehnologie. Noi, psihiatrii, ar trebui să reprezentăm nişte modele prentru colegii noştri, cărora să le demonstrăm cum răbdarea, înțelegerea şi compasiunea ajută atât medicul cât şi pacientul.

Acordând mai mult timp discuției, învățării, trezirii speranței în vindecare, calități aproape uitate, ar trebui să facă din noi un exemplu viu pentru colegii noştri de breaslă. Tehnologia este un instrument excepțional în munca de cercetare, pentru a promova înțelegerea bolii dar ea nu va putea înlocui niciodată acele caracteristici personale ale unui medic adevărat.

Psihiatria poate fi considerată cea mai demnă dintre toate ramurile medicinei. Noi nu trebuie să abandonăm acest rol de dragul asimilării, mai ales acum."

Notă: Aceasta este o transcriere de pe casetă audio a unui mesaj transmiedumic recepționat de pacienta Catherine, în stare modificată a conştiinței, în timpul unei şedințe de terapie transpersonală, realizată de prof. Brian Weiss.

Prof. Dr. Brian I. Weiss, „*O mărturie a reîncarnării*", Ed. Lotus, 1992

„Secole de-a rândul, magia, religia şi ştiinţa au dus o luptă surdă pentru a-şi susţine şi impune, fiecare, adevărurile ei, străduindu-se, din răsputeri, să nu vadă decât ceea ce le diferenţia şi le îndepărta una de alta. Oricât de paradoxal ar putea fi, datorită nivelului actual al ştiinţei, se pare că a venit, în sfârşit, vremea în care cele trei surori să caute cu bunăvoinţă şi bunăcredinţă marile adevăruri pe care le proclamă şi le susţin.

În faţa alchimistului, cufundat în opera sa, se desfăşoară demonstraţia unităţii lumii spirituale şi a lumii materiale. Oamenii de ştiinţă contemporani au repetat această experienţă cu oarecare succes, dar există şi voci autorizate, care susţin că, din punct de vedere ştiinţific, acest lucru este imposibil. Neîndoielnic rămâne însă faptul că un mare număr de adepţi acordau mai mare importanţă transmutaţiei de ordin spiritual care se opera chiar în persoana lor."

Tilia Linden*, „Pelerini la porţile luminii", *Ed. Larry Cart, 1994

„Tehnologia este dominată de două feluri de oameni: cei care înţeleg ceea ce nu conduc şi cei care conduc ceea ce nu înţeleg."… „Terapeuţii sunt cei mai *răi* pacienţi, cu excepţia … medicilor."

Autori Necunoscuţi*, „Legile lui Murphy", *Ed. Universal Dalsi, 1995

„Teama cea mai serioasă în legătură cu hipnoza este aceea că ar slăbi voinţa subiectului, făcându-l o unealtă oarbă în mâna hipnotizatorului. Nespecialiştii şi mai ales scriitorii de literatură SF au exagerat foarte mult efectele hipnozei."

Irina Holdevici, Ilie P. Vasilescu*, „Hipnoza şi forţele nelimitate ale psihismului", *Ed. Aldomars, 1991

„Există un anumit punct, începând de la care majoritatea, oricât de imparţiali ştiinţific am fi în intenţii, deseori tragem o linie, dincolo de care, conştient sau nu, refuzăm să-l luăm pe celălalt în serios, atunci când spune ceva ceea ce nouă ni se par a fi prostii. … Dacă yoghinul practică Yoga Minţii, în mod automat el practică şi Yoga Energiei, deoarece dacă mintea e disciplinată, transformată, focalizată şi extinsă, tot aşa este şi energia vitală. Atunci când există o concentrare calmă asupra unei probleme intelectuale, gândul şi respiraţia manifestă un calm asemănător."

W.Y.Evans-Wentz, Lama Kasi Dawa Samdup*, „Yoga Tibetană şi Doctrinele Secrete Vol. 1 şi 2", *Ed. Sophia, 1993

„Aţi devenit fiinţe conduse de o conştiinţă a turmei şi aţi creat o societate a tiparelor de gândire şi credinţe. Vă este frică de război şi de iminenţa unui război. Vă e teamă de conflicte. Vă e teamă de neconsacrare. Vă e frică să priviţi în ochii celui sau celei pe care o iubiţi, dar tânjiţi cu disperare după un strop de afecţiune. Puneţi sub semnul întrebării fiecare lucru bun care vi se întâmplă în viaţă şi vă îndoiţi de faptul că vi se va mai repetea vreodată. Vă umiliţi pentru a obţine succes, faimă şi aur, sau chiar fericire. Aţi acţionat din disperare până ce aţi devenit nişte oameni disperaţi. Aţi gândit că nu sunteţi vrednici până ce aţi devenit nevrednici. V-a fost frică de nereuşită până ce aţi devenit nişte rataţi. V-aţi gândit la boală până ce aţi devenit bolnavi. V-aţi gândit la moarte până ce aţi devenit nişte cadavre. De ce aţi ajuns aşa ?"

Ramtha*, „Cartea Albă", *Ed. Editura For You, 2006

„Universul este doar fizică. O fizică a echilibrelor energetice în multitudinea formelor existente. Este o aserţiune acceptată de ştiinţă. Noi am completa doar cu ideea intervenţiei unei inteligenţe în acest joc de energii. Ţinând seama de observaţia că toate fenomenele în Univers au o evoluţie ciclică, s-ar părea a fi cel mai acceptabil conceptul unui univers ciclic, pulsatoriu, descris în gândirea hindusă. Totul în Univers s-ar afla într-o perpetuă alternanţă ciclică: evoluţie - involuţie.

După încheierea unui ciclu, materia şi-ar relua evoluţia din punctul Zero fără ca vreo informaţie să transgreseze dintr-un univers într-altul, după unele viziuni, iar după altele, germenii viitorului univers s-ar afla în cel precedent. Jean Charon vorbeşte, de asemenea, despre existenţa unui univers ciclic cu o durată de 104 miliarde de ani, dedusă prin teoria relativităţii complexe. Suntem de părere că, indiferent de teoria acceptată - a unui univers fără început, a unui univers în expansiune sau chiar a unui univers pulsatoriu, care se dilată şi se contractă ritmic, capacitatea materiei de a evolua de la simplu la complex, de la neviu spre viu rămâne certă."

Acad. Prof. Dr. Constantin Dumitru Dulcan*, „Inteligenţa Materiei", *Ed. Militară, 1986

„Acuzaţia de mecanicism, potrivit căreia ştiinţa ar descrie un Univers de tip orologiu laplacian, în care întregul se reduce doar la suma părţilor, putea fi valabilă pentru vechiul model de tip cartezian-newtonian. Însă modelul ştiinţific actual, care include mecanica cuantică, cele două teorii ale relativităţii, noile rezultate din astrofizică şi cosmologie, respectiv din biologie şi genetică, nu mai este în niciun caz unul mecanicist iar „ceasornicarul orb", denumit astfel după titlul cărţii lui Richard Dawins The Blind Watchmaker (1986), pare să ne fi părăsit definitiv.

Şi totuşi, chiar dacă Universul holistic etajat, cu un nivel superior creator, fie el divin sau nu, propus de către spiritualitate, nu pare viabil, mai rămîne o posibilitate pentru a salva ceva din afirmaţiile sale. Şi anume, că nivelele conştiinţei şi Realitatea de ordin superior, la fel ca şi tărîmurile fantastice şi entităţile supranaturale descrise de către filosofia perenă, să existe într-un anumit fel, care este însă diferit de existenţa continuă şi permanentă a Realităţii fizice. Ele ar putea exista sub forma unor Realităţi virtuale, lipsite de relevanţă pentru omul obişnuit aflat în stare de veghe, dar care pot fi accesate, activate şi explorate de către subiecţi dotaţi aflaţi în stări modificate ale conştiinţei."

Adrian Pătruţ*, „Ştiinţă, Chimie, Nanoclusteri", *Ed. Casa Cărţii de Ştiinţă, 2007

„Jacques Bergier, născut la 8 august 1912, a făcut studii la Sorbona şi la Şcoala Naţională Superioară de Chimie, 1934-1939, face studii de fizică nucleară în laboratorul lui Andre Helbronner, descoperă primul folosirea apei grele în tehnica reactoarelor şi face sinteza poloniului pornind de la bismut şi apă grea. Cercetările sale îl fac să ajungă secretar general al Institutului Francez de Documentare Ştiinţifică şi Tehnică, precum şi membru al Academiei de Ştiinţe din New York. Colaborator ştiinţific al revistelor sovietice „Znanie i Sila" („Ştiinţă şi Putere") şi ..Moskva", comentator ştiinţific al radio-televiziunii americane, este autorul a peste 15 cărţi scrise după război.

În timpul acestuia s-a distins în calitate de combatant în Rezistenţa franceză, a provocat distrugerea bazei germane de rachete din înalta Peenemunde, a fost arestat şi deportat în lagărul de la Mauthausen. Recunoaşterea meritelor i s-a făcut printr-un Certificat de servicii excepţionale aduse Naţiunilor Unite, eliberat de mareşalul Montgomery, printr-un Certificat de servicii excepţionale aduse Statelor Unite, eliberat de generalul Eisenhower în numele preşedintelui H. Truman, prin Medalia de curaj poloneză, prin Crucea de război cu palme, citat prin ordin de zi pe armată şi prin Medalia Rezistenţei cu rozetă. Cavaler al Legiunii de Onoare militare."

Jacques Bergier*, „Cărţile Blestemate", *Ed. Moldova, 1995

„Concentrarea implică alegere. Ea exclude totul, mai puţin obiectul concentrării; este o restrângere. Odată ce aţi dobândit concentrarea, atenţia scade. Când mergeţi pe stradă, trebuie să vă limitaţi câmpul conştienţei la această acţiune. Deoarece nu puteţi fi atenţi la tot, veţi face un compromis între concentrare şi atenţie şi atunci vă dispersaţi atenţia.

Este în firea copilului faptul de a nu fi niciodată concentrat, deoarece conştiinţa lui se deschide în toate direcţiile. Totul o penetrează. Copilul este deschis oricărei senzaţii, fără deosebire. Însă mintea necondiţionată a copilului este într-o permanentă fluctuaţie, prin urmare el trebuie să înveţe concentrarea. … Inteligenţa, ca operaţiune de concentrare a minţii, este doar o modalitate de supravieţuire şi nu una de trăire. A trăi şi a supravieţui sunt două fenomene distincte.

A urma paşii lui Christos, Buddha sau Krishna, nu va face din voi un Christos, Buddha sau Krishna. Trebuie să vă găsiţi propria cale, propriul drum."

Osho*, „Iluminarea, Eternul Început", *Ed. Herald, 1998

„Aţi devenit prizonierii credinţelor şi dogmelor false, al modelor, al tradiţiilor şi aţi limitat tot ceea ce v-ar fi permis să trăiţi cu adevărat. Un gând inferior a atras un altul şi acesta la rândul său va atrage un altul, iar propria voastră lipsă de încredere nu v-a permis să trăiţi. În ce anume nu aveţi încredere ? În tot ceea ce nu puteţi atinge, vedea, auzi sau mirosi ? Arătaţi-mi o credinţă şi puneţi-mi-o în palmă. Arătaţi-mi o emoţie pentru că vreau să o ating. Vreau să văd un gând; unde este ?. Arătaţi-mi înfăţişarea vântului, sau vreau să-mi arătaţi timpul, cel pe care aproape că-l blestemaţi pentru că va răpit clipele preţioase din viaţă. V-aţi îndoit de cele mai mari daruri ale vieţii şi v-aţi adâncit în iluzia acestui loc, încât viaţă după viaţă, existenţă după existenţă, aţi uitat de focul care curge prin voi.

În 10 milioane de ani aţi trecut de la A FI entităţi suverane ale Luminii, la o existenţă pierdută în materie. V-aţi înrobit prin propriile creaţii, dogme, legi şi tradiţii şi v-aţi separat prin graniţe, credinţe, sex şi rasă. V-aţi cufundat în sentimente de invidie, amărăciune, vină şi frică şi v-aţi identificat atât de mult cu corpurile voastre încât aţi uitat până şi de esenţa nevăzută a ceea ce sunteţi cu adevărat. Şi iată că vă aflaţi acum şi aici, după 10 milioane de ani, agăţându-vă de neîncrederile voastre. Dar voi sunteţi mai iubiţi decât vă puteţi imagina, indiferent de greşelile sau realizările voastre. Şi atunci de ce v-aţi făcut griji ? De ce v-aţi luptat ? De ce v-aţi îmbolnăvit ? De ce v-aţi înecat în lacrimile tristeţii ? De ce v-aţi auto-limitat ? De ce nu v-aţi bucurat de răsăritul soarelui, adierea vântului şi râsetele copiilor ? De ce nu aţi trăit şi aţi preferat să vă zbuciumaţi ?. Nu aţi ştiut niciodată cât sunteţi de frumoşi pentru că nu v-aţi privit cu adevărat la cine şi ce sunteţi."

Ramtha*, „Cartea Albă", *Ed. Editura For You, 2006

„Citind ceea ce a scris dr. Aurel Popescu-Bălceşti, cu trudă şi efort documentar, realizezi complexitatea acestei personalități, care încearcă să treacă deasupra cotidianului, adesea pesimist, al vieții de chirurg.

Omul, în care l-am crezut în decursul unei vieți, aş putea spune interesat de practica sa chirurgicală, mi s-a deschis dintr-o dată printr-o carte pe care am parcurs-o cu sufletul la gură, nevenindu-mi a crede că aparține valorosului meu coleg, chirurgul din clinica Sf. Pantelimon, pe care o conduc, tămăduitor, ca şi mine, de afecțiuni, care, în filosofia lui, nu sunt decât episoade ale efemerei noastre treceri." *(extras din prefața cărții, scrisă de chirurg dr. Florian Popa, Şef Clinică Chirurgie „Sf. Pantelimon", Bucureşti.)*

Dr. Aurel Popescu-Bălceşti,* „Enigma Vieții şi a Morții_Evoluția spiritului după moarte*", Ed. Taina Press, 1992.

„Doresc ca oamenii să dezvolte în ei calități precum **iubirea,** în jurul căreia să nu creeze o biserică, **luciditatea**, care nu este monopolul nimănui şi să-şi păstreze mereu ochii puri şi proaspeți ai copilăriei. Doresc ca oamenii să se cunoască pe ei înşişi, nu să fie de acord cu părerea altora – deoarece calea este în ei. Ființa umană bâjbâie în întuneric. Ea este asemenea unei case în care nu mai străluceşte nici o flacără. Cu toate acestea, focul cunoaşterii de sine se poate aprinde din nou, din cenuşa ignoranței."

Osho,* „Meditația, Calea perfectă", *Ed. Herald, 1999

„Neurofiziologul Ghenadi Sergheev a măsurat în apropierea subiectului Nina Kulaghina, un câmp magnetic de 10.000 de ori mai mare decât cel al unui om obişnuit. Deasemenea, neurofiziologul a constatat că Nina Kulaghina prezintă un tip neobişnuit de activitate cerebrală, biopotențialul electric produs în partea posterioară a capului fiind de 50 ori mai mare decât cel din zona anterioară.

În timpul unei demonstrații, în care Kulaghina a separat gălbenuşul unui ou de albuş, de la o distanță de 1,80 m, traseele encefalografice indicau excitarea intensă a zonei reticulate, care coordonează şi filtrează informația din creier. Au mai fost înregistrate creşteri ale pulsului până la valoare de 240 bătăi pe minut, creşterea glicemiei, iar după 30 minute de la începerea experimentului, Nina Kulaghina pierduse în greutate 1 kg, acuza dureri în brațe şi gambe iar facultățile sale gustative erau reduse. Timp de mai multe zile, ea a avut insomnie, deoarece o experiență de psihokinezie avea un efect asemănător unui stress masiv."

Ioan Mamulaş, Corin Biano,* „Fenomene Parapsihologice", *Ed. Teora, 1993

„Buddha a spus: Este dificil să tragi săgeată după săgeată prin gaura cheii, de la mare distanță şi să nu ratezi nici măcar o dată,… dar şi mai dificil este să pătrunzi faptul că există suferință. Toate scopurile lumeşti conduc inevitabil spre suferință. Acumulările sfârşesc în risipire, construcțiile în ruină, întâlnirile în despărțire şi naşterile în moarte. Adevărul căilor care conduc la încetarea a ceea ce este limitator sunt: Punct de vedere corect, Vorbire corectă, Acțiune corectă, Mod de viață corect, Efort corect, Voință corectă, Atenție corectă şi Meditație corectă."

Titi Tudorancea,* „Nirvana_Tehnici de meditație*", Ed. Societatea Informația, 1993

„Fantasticul este în general definit ca o violare a legilor naturale, ca o apariție a imposibilului. În realitate, fantasticul este o manifestare a Realului, un efect al contactului direct şi nefiltrat de vălul somnului intelectual prin obiceiuri, prejudecăți, conformisme şi false credințe. La scară cosmică (fizica modernă ne învață că) numai fantasticul are şanse de a fi adevărat. Dar pentru oamenii obişnuiți,… fantasticul e doar imaginarul. Sau după cum spunea Chesterton: ideea care nu devine cuvânt e o idee proastă, iar cuvântul care nu devine acțiune este un cuvânt prost. O viață izbutită este un vis de adolescent realizat la o vârstă matură."

Jacques Bergier, Louis Pauwels,* „Dimineața Magicienilor", *Ed. Nemira, 1994

„Toate lucrurile se întorc la propriile origini. Revenirea la origini mai este numită şi *linişte* şi ea reprezintă regenerarea vieții. Liniştea este intenția de a stăpâni efectele agitației excesive. Liniştea este sera în care se cultivă înțelepciunea. Meditația nu cauzează nebunie, dar neînțelegerea (acesteia), ca urmare a ignorării principiilor fundamentale, poate cauza stări mentale anormale şi perturbări ale liniştii meditative. Dharma (învățătură – n.r.) pe care o predic este ca pluta. Dharma trebuie părăsită. Chiar mai mult trebuie renunțat şi la non-dharma. Cuvintele dharmei scrise aici sunt asemenea unui vis. Dacă cineva crede că sunt reale, atunci e ca şi când ar transforma untul bun în otravă. Dharma înseamnă a face."

Huai-Chin Nan,* „Transformarea Minții şi Trupului prin Tao", *Ed. Teora, 1999

„Toate lucrurile care există sunt în mişcare,… numai ceea ce nu există este neclintit. Dar ceea ce ființează veşnic este neschimbător, iar ceea ce este neschimbător este veşnic. Ceea ce e făcut „pentru veşnicie" este veşnic distrus, dar ceea ce e făcut o dată nu este niciodată distrus şi nici nu devine altceva. Virtuos este cel care nici nu vorbeşte şi nici nu ascultă prea multe lucruri, deoarece cel care ascultă două discursuri sau prezentări se zbate în umbra ignoranței. Naşterea nu este însăşi Viața, ci experimentarea Simțurilor, iar Moartea nu este Schimbare ci Uitare, Ocultare sau Ascundere față de experimentarea Simțurilor. Naşterea înseamnă doar producerea de Lucruri şi Fenomene pentru Simțuri şi aducerea lor în manifestare.

Hermes Trismegistus,* „Corpus Hermeticum", *Ed. Herald, 2000,

„Ni s-a spus că toate drumurile conduc la adevăr, doar că fiecare îşi are cărarea lui (ca hinduşi, musulmani, creştini, etc.) şi cu toții se vor întâlni la aceeaşi poartă, dar este complet absurd. Adevărul n-are cărare şi tocmai aceasta e frumusețea sa: el este viu. Doar ceva Mort are o cărare şi atunci cum poate ceva mort să conducă la Adevăr ? Noi ființele omeneşti, suntem ceea ce am fost de milioane de ani; plini de o extremă lăcomie, invidie, agresivitate, gelozie, anxietate şi disperare, cu licăriri întâmplătoare de bucurie şi afecțiune.

Suntem un amestec ciudat de ură, frică şi omenie; suntem deopotrivă violenți şi paşnici. Dacă gândiți acum că este important să ajungeți să vă cunoaşteți, doar pentru că eu sau altcineva, v-a spus acest lucru, atunci orice comunicare este oprită, … deoarece orice autoritate, de orice fel, care se exercită în câmpul gândirii şi al înțelegerii, este un lucru distrugător. Maeştrii au un efect distrugător asupra discipolilor iar aceştia îl distrug pe Maestru. Trebuie să fiți propriul vostru Maestru şi să puneți sub semnul întrebării tot ceea ce ați acceptat orbeşte.

Vă înspăimântă faptul că dacă nu ați urma pe cineva, atunci v-ați simți singuri ? Atunci fiți singuri !!. Deoarece aceasta e singura modalitate prin intermediul căreia să aflați cine şi ce sunteți: stupizi, vinovați şi pustii în suflet. Dar în explorarea pe care o veți face, să nu vă izolați de restul lumii, iar această cercetare nu trebuie să vă transforme în nişte nevrotici. Acceptați faptul că nu există nici o deosebire între individual şi colectiv, aşa că ați participat la crearea lumii cu tot ceea ce vă reprezintă, prin urmare lumea oglindeşte ceea ce sunteți.

Dar dacă vă gândiți că vă veți putea cunoaşte treptat, îmbunătățind tot mai mult înțelegerea dumneavoastră, atunci de fapt nu veți studia ceea ce sunteți acum, în clipa prezentă, ci veți studia o imagine bazată pe cunoştințele intelectuale şi raționale dobândite, care presupune existența unor repere false precum Trecut sau Viitor."

Krishnamurti*, „Eliberarea de Cunoscut", *Ed. Herald, 1996

„Un înțelept va considera întrebarea: *Credeți în Dumnezeu ?* la fel de puerilă şi stupidă ca întrebarea: *Credeți în H_2O ?*. El va răspunde: faceți şi trăiți EXPERIENȚA. Adevăratul nostru duşman sau pericol, nu se află într-o forță exterioară nouă ci în slăbiciunile, laşitatea şi sentimentalitatea noastră îngustă.

Împrejurările exterioare sunt doar o prelungire a ceea ce suntem. Într-un anume fel, nu suntem nimic altceva decât o masă complexă de obişnuințe ale minții, nervoase şi fizice, conectate prin câteva idei directoare, tipare şi arhetipuri, dorințe şi asociații – amalgamul a nenumărate forțe. De aceea, este nevoie să se lămurească trecerea de la mintea exterioară la ființa interioară. Avem nevoie de o viață completă, clipă de clipă, nu doar în zilele de sărbătoare sau în singurătate. Yoga nu este o metodă de a face ceva, ci este un fel de A FI."

Shri Aurobindo,* „Aventura Conştiinței", *Ed. Herald, 199X

„Dacă furia nu e cucerită prin antidotul ei, care e folosul meditației asupra răbdării ?. Dacă egoismul nu e abandonat din străfundurile ființei, atunci care e folosul onorării aniversărilor ?. Dacă toate poftele rele nu-s depăşite, atunci ce folos e în a aduce servicii din când în când ?.

Dacă Adevărurile Alese nu le meditați, atunci simpla renunțare la viața lumească va fi doar o tortură în zadar. Dacă pasiunile rele nu le supuneți prin antidotul lor, atunci simplele predici nu sunt decât vorbe goale. Dacă mulțumire în voi înşivă nu aveți, atunci acumulările vor îmbogăți doar pe alții. Dacă nu suprimați demonul ambiției, atunci dorința de faimă vă va duce la ruină. Aşa după cum numele unei mâncări nu înlătură foamea, tot aşa, un om care vrea să învețe Vacuitatea Minții trebuie să o realizeze şi nu să-i învețe pur şi simplu definiția şi teoriile despre aceasta."

Rechung Dorje Tagpa,* „Milarepa, Marele Yoghin Tibetan", *(ca supliment al revistei „Impact") 1991

„Yoga înseamnă oprirea modificărilor (oscilațiilor – n.r.) minții. Atunci, Observatorul este în forma reală. În orice alte stări, există identificare cu modificările minții. Modificările minții sunt de 5 feluri şi sunt aducătoare şi neaducătoare de suferință. Acestea sunt: *Cunoaşterea Corectă*, *Eroarea*, *Închipuirea*, *Somnul* şi *Amintirea.*

Percepția, raționamentul şi mărturia sunt mijloacele *Cunoaşterii Corecte*. *Eroarea* este cunoaşterea falsă neîntemeiată pe forma reală. *Închipuirea* este cunoaşterea născută din cuvânt, lipsită de obiect. *Somnul* este modificarea minții bazată pe inexistența conținutului mental. *Amintirea* este rezultatul neabandonării obiectelor simțurilor. Calea de a atinge perfecțiunea este practicarea continuă, detaşarea şi oprirea acestor modificări. Dintre acestea, practica înseamnă efortul de a rămâne stabil. Stabilitatea menținută, vreme îndelungată, neîntrerupt şi cu dăruire, devine temelie trainică.

Patanjali, „*Yoga Sutra*”, Ed. Societatea Informația, 1993

„Misterul undelor remanente îl întâlnim în toate epocile. Universul este plin de **unde** ale trecutului care, în anumite împrejurări, pot fi reactivate şi deveni, pentru o clipă din nou vizibile şi audibile. Avem impresia că ne aflăm în fața unui mister de mai multe grade, care întrece de departe simplele imagini ale trecutului captate de cronovizor. Este vorba de obiectivizarea tuturor gândurilor şi emoțiilor şi proiectarea lor sub formă de unde.

Pe scurt, poți admite faptul că acuitatea unui sentiment este o figură sau o formă, a cărei calitate, o poți defini ca fiind solidă. *Nu e imposibil să aduci acestei senzații un corp imaginar dar care capătă realitate. Aceste sentimente, care vi se par total subiective, nu sunt ceea ce presupuneți voi, (în neştiința în care vă aflați), cu privire la realitatea obiectivă a sensibilității psihice. Va veni în curând ziua în care veți descoperi ceea ce acum numiți fantomele sentimentelor şi gândurilor voastre.”*

François Brüne, „*Morții ne vorbesc*”, Ed. Enciclopedică, 1994

„E extrem de greu să-ți formezi, cu ajutorul cunoştințelor generale ale epocii noastre, o părere rațională asupra existenței proprii. Această ignoranță atrage o mulțime de erori în toate celelalte domenii. Pentru multă lume, progresul social reprezintă singura realitate şi politica actuală constă în a imagina un sistem în care fiecare va putea face ceea ce îi place. Această utopie, întreținută de profitori de toate categoriile, a determinat un fel de cristalizare a gândirii moderne.

Progresul religiei, ştiinței şi filosofiei, nu e un progres real. Se scrie mult, dar se gândeşte puțin. De îndată ce o anumită lucrare tratează chestiuni care cer un efort de gândire, e aruncată la fundul unui sertar. Astăzi, toată lumea e grăbită. Fiecare vrea rezultate imediate, fără a se preocupa de cauzele care le determină. Şi totuşi, în istoria rasei noastre, niciodată ca acum, timpul nu a fost mai potrivit pentru o reformă a ideilor noastre pentru un progres real.”

Yram, „*Doctorul Sufletului~12 Ani De Dedublare Conştientă În Lumile Invizibile*”, Ed. Gill & Dana Cart SRL, 1994

„Mintea este foarte vicleană. Fie ea este de acord cu părerile altuia, fie ea crede că mintea altuia este de acord cu părerile ei. Mintea crede că e Totul. Mintea are întotdeauna dreptate, deoarece ea face legile şi regulile jocului. Ea poate găsi nenumărate căi pentru a fi de acord şi totuşi să rămână aceeaşi. Dar atunci când nu eşti de acord cu ceva, ți se pare că ar fi de datoria altuia să vină să te transforme la nivelul ființei tale, deoarece mintea va spune: ce aş putea face mai mult ? Am fost de acord şi prin aceasta am făcut „tot ceea ce îmi stătea în putere”.

Deci ce poți face tu ? Tu ai fost de acord, ai devenit un adept (al unei idei) şi ai renunțat. Iar dacă nu se întâmplă nimic, atunci te superi. Atunci când tu asculți învățătura, nu auzi exact ceea ce se spune. Tu „auzi” prin propriile tale interpretări. Tu „auzi” prin trecutul, prin memoria, cunoştințele şi mai ales prin interpretările tale. Tu „auzi” prin minte. Şi mintea colorează tot ceea ce auzi. Sare imediat pe informația pe care o aude, o schimbă, o face agreabilă, aruncă anumite detalii, exagerează alte lucruri şi umple toate golurile.

Tu eşti de acord doar cu propriul tău ecou. Astfel doar o PARTE din ceea ce am spus se reflectă în ceea ce ai „auzit”, iar partea nu transformă nimic. Întregul poate face aceasta. A percepe întregul unor învățături, a precepe totalitatea, înseamnă a renunța la efortul de a mai fi în acord sau în dezacord cu ideile minții. Toate acordurile şi dezacordurile sunt scuze pentru a rămâne aşa cum eşti.

Toată viața omului este dedicată unui singur scop: **Cum să nu se transforme**. Oamenii spun într-una: **Nu vreau să sufăr !!.** Dar ei continuă să facă exact acele lucruri care îi fac să sufere. Alții repetă mereu: **Vreau să mă transform !!,** dar eu privesc adânc în ființa lor şi văd că de fapt ei nu vor să se transforme. Şi ultimul lucru pe care îl voi spune este: Tu nu te poți transforma!. Tu poți doar să-i permiți transformării să se producă. Şi nu numai că nu vei reuşi aceasta dar mai mult vrei ca să-i transformi pe alții, să-i faci să fie aşa cum vrea mintea ta, iar asta nu se va întâmpla niciodată.”

Osho, „*Spiritualitatea Tantrică*”, Ed. RAM, 1994

„Cuvântul „iluminare” evocă într-un fel ideea unei realizări supraomeneşti, iar sinele fals vrea să perpetueze această idee; dar aceasta este pur şi simplu starea dvs. naturală, trăirea identității cu Ființa. Este o stare de conectare la ceva incomensurabil şi indestructibil, la ceva care, aproape paradoxal, sunteți în esență dvs., dar care, cu toate acestea, vă depăşeşte cu mult. Ea înseamnă regăsirea naturii dvs. adevărate, dincolo de nume şi de înfățişare. Incapacitatea de a simți această conectare dă naştere iluziei separării — separare de propria persoană şi de lumea care vă înconjoară. Atunci vă percepeți, conştient sau inconştient, ca pe un fragment izolat. Apare frica, iar conflictul interior devine starea normală. Îmi place foarte mult definiția extrem de simplă pe care Buddha o dă iluminării: „sfârşitul suferinței”. Nu este nimic supraomenesc în ea, nu-i aşa? Desigur, ca definiție, este incompletă. Ne spune doar ce nu este iluminarea: ea nu este suferință. Dar ce rămâne atunci când nu mai există suferință? Buddha păstrează tăcerea asupra acestui subiect, iar tăcerea lui înseamnă că acest lucru trebuie descoperit pe cont propriu. El foloseşte o definiție negativă pentru ca mintea să nu o transforme într-o credință sau într-o realizare supraomenească, un obiectiv imposibil de atins. În ciuda acestei precauții, majoritatea budiştilor cred şi azi că iluminarea este pentru Buddha, şi nu pentru ei, cel puțin nu în această viață.”

Eckhart Tolle, „*Puterea Prezentului*”, Ed. Curtea Veche, 2004

„Câteodată mă gândesc la realitate ca la un puzzle format din cutii. Chestia asta ar fi creştinismul, cealaltă iudaismul, următoarea budismul… unele s-ar putea suprapune, altele nu… Acesta ar fi un fel de model al realității. Fiecare are propriul sistem de credințe pe care îl pun la bătaie în viața de zi cu zi… Şi mai există un sistem de credințe numit **ştiință**.

Dacă căutați în dicționar definiția cuvântului **ştiință** atunci veți putea citi *„cunoştințe reduse la un sistem*”. Iar sistemul de producere a cunoştințelor este, după părerea mea, foarte limitat. Teoretic el poate fi foarte puternic, dar de fapt este materialist, adică se bazează doar pe lumea materială, pe care o putem accepta, deoarece putem să o atingem, să o simțim, s-o lovim etc. Acesta este unul dintre principii, iar celălalt este „reducționismul”, adică faptul că putem înțelege realitatea doar ca ceva format din părți şi nu din interacțiunile acestora. Aceasta este paradigma în care ne-a îngrădit ştiința.”

Conferință publică, fizician şi astronaut Brian O'Leary, „*A doua revenire a ştiinței*”, 1995, (fragment)

„Fiecare lucru şi opusul său se nasc îngemănate, greul şi uşorul se nasc unul pe altul. Cel lung determină pe cel scurt. Înaltul produce adâncul. Sunetul şi glasul se acordă reciproc. Înainte şi îndărăt decurg unul din altul. Iată de ce Înțeleptul practică doctrina Non - Acțiunii. El instruieşte prin pildă vie, nu doar cu vorbe. Pe toate ființele care se nasc în lume şi care îşi pun nădejdea în el, nici nu le uită, nici nu le îndepărtează. El le impulsionează şi astfel le creează merite fără a şi le însuşi. Le catalizează să se dezvolte şi nu se bizuie pe el. Aşa câştigă el merite, dar rămâne mai presus de ele. Rămânând mai presus de ele, nici meritele nu îl părăsesc niciodată datorită detaşării izvorâte din înțelepciune.”

Tao Te King, scurtă traducere, autor necunoscut

„Trebuie să punem la muncă slăbiciunile noastre, pentru ca ele să ne fie utile. Vă mirați şi spuneți: *„Dar bine, slăbiciunile trebuie să le dăm la fund, să le anihilăm!*”. Încercați şi veți vedea dacă vă va fi uşor: voi veți fi cei învinşi. Problema se pune la fel cu orice defect sau viciu, indiferent dacă este vorba de lăcomie, senzualitate, violență, pofte nemăsurate sau vanitate, trebuie să ştiți cum să le mobilizați pentru ca ele să lucreze alături de voi în direcția pe care ați ales-o. Dacă vreți să lucrați singuri, nu veți reuşi. Dacă vă veți goni toți duşmanii, tot ceea ce vă rezistă, cine va mai lucra pentru voi, cine o să vă mai servească?

Mă adresez în special tineretului. Tinerii nu-şi dau seama că există experiențe care i-ar îmbogăți mai mult decât acelea în care ei se aventurează în mod obişnuit şi de pe urma cărora în câțiva ani îşi vor pierde prospețimea, farmecul, frumusețea, şi lumina. Tinerii vor să experimenteze dragostea fizică, … bine, înțeleg, dar ei nu vor găsi fericirea prin acumularea acestor experiențe; între timp toate senzațiile de plăcere vor fi uitate şi nu va mai rămâne decât ruina, regretul şi întunecarea.”

Omraam Mikhael Aivanhov, „*Alchimia sau Căutarea Perfecțiunii*”, Ed. Prosveta, 1994

… noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm. Dacă ați spune, *ei bine, ce mă împiedică să fac asta* ?, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie şi de a ne sprijini, chiar şi în fața propriei noastre rețele neuronale a îndoielii. Dacă puteți să vă sprijiniți pe voi înşivă până treceți de îndoieli, atunci veți reuşi, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale.

(G.Z. Knight)

… pentru asta, trebuie să aveți cunoaștere, iar cunoașterea trebuie să fie atotcuprinzătoare. Ea trebuie să cuprindă corpul și modul în care funcționează el, creierul și modul în care funcționează acesta, mediul vostru înconjurător și modul în care funcționează acesta, precum și genetica voastră și modul în care funcționează ea.
(RAMTHA via G.Z. Knight)

Ramtha, „Cine suntem noi, de fapt ?", Ed. M.M.S., 2009

Când sunteți bolnavi, nivelul de energie este scăzut, astfel că inteligența (automatismul, n.r.) organismului poate prelua controlul pentru a folosi restul energiei în vindecare, astfel că minții (și implicit gândurilor și emoțiilor) nu le rămân prea multe resurse. Ego-ul consumă cantități considerabile de energie. Nu mai e nevoie să spun că acei oameni care experimentează o consolidare a ego-ului, în caz de boală, au nevoie de mult mai mult timp pentru vindecare. Unii (probabil majoritatea – n.r.) nu mai apucă să se vindece, și astfel, boala se cronicizează și devine o componentă permanentă a falsului lor sentiment de sine.

Eckhart Tolle, „Un Pământ Nou", Ed. Curtea Veche, 2008

FACEȚI-VĂ TIMP !

Faceți-vă timp să scrieți – este o cale a descoperirii inimii voastre.
Faceți-vă timp să mirosiți – este aroma Universului.
Faceți-vă timp să cântați – este armonia interioară.
Faceți-vă timp să atingeți – este plăcerea apropierii.

Faceți-vă timp să creșteți – este drumul spre măiestrie.
Faceți-vă timp să învățați – este fundamentul înțelepciunii.
Faceți-vă timp să gândiți – este calea de a vă apropia de orice.
Faceți-vă timp să simțiți – este înflorirea a tot ceea ce există.

Faceți-vă timp să serviți – este un prilej de a ajuta.
Faceți-vă timp să vă rugați – e o invitație la miracole.
Faceți-vă timp să împărtășiți – e o deschidere a sufletului.
Faceți-vă timp să dăruiți – e o călătorie spre împlinire.

Faceți-vă timp să vă jucați – e o sursă a ființării de Sine.
Faceți-vă timp să iertați – este templul strălucirii voastre.
Faceți-vă timp să visați – este esența viitorului.
Faceți-vă timp să creați – este bucuria de a dansa cu Viața.

Faceți-vă timp să dezvăluiți adevărul – acesta e adevăratul curaj al unui luptător.
Faceți-vă timp să îndrăzniți – aceasta e aventura visătorului adevărat.
Faceți-vă timp să vă eliberați de ignoranță – aceasta e adevărata lumină a ființării.
Faceți-vă timp să fiți viteji – este o cale spre iluminare.

Faceți-vă timp să râdeți – aceasta e o muzică a sufletului.
Faceți-vă timp să strigați în adevăr – aceasta e o tărie de caracter.
Faceți-vă timp să înfruntați pericolele – este o cale a descoperirii de Sine.
Faceți-vă timp să vă bucurați de viață – este frumusețea care vă eliberează.

Faceți-vă timp să vă vindecați – este reîntoarcerea la Întreg.
Faceți-vă timp să fiți amabili – este secretul fericirii.
Faceți-vă timp să fiți în pace interioară – este o fereastră spre Infinit.
Faceți-vă timp să vă amintiți – data eternității voastre.

Faceți-vă timp să fiți treji – este calea cunoașterii de Sine.
Faceți-vă timp să fiți mereu prezenți – este calea spre Iluminare.
Faceți-vă timp să fiți voi înșivă – este gustul unicității și unității.
Faceți-vă timp să iubiți și să fiți iubiți – este menirea voastră și darul cel mai prețios.

Există timp pentru TOT. Aici și Acum. Și așa va fi, a fost și așa este dintotdeauna.

cc Darina S. (traducere de Cristian Mureșanu)

EPILOG – ÎNTREBĂRI EXISTENȚIALE

Ce vă lipsește din viața dumneavoastră ? Ați uitat ceva anume ? Sunteți prea mult înrobiți agitației de zi cu zi încât nu mai știți ce căutați ? Sunteți prea ocupați în relații lumești efemere ?

Rutina lucrurilor de doi bani vă mențin în permanență ocupați ? Sunteți atât de stresați încât nici nu ați observat faptul că viața dumneavoastră nu mai are frumusețe, poezie și iubire ? Sau poate sunteți captivi în cușca strâmtă a sărăciei, prea strâmtă pentru a observa cine sunteți ? Vă simțiți înverșunați în lupta pentru a obține mai mulți bani ? Sunteți obosiți și epuizați de o viață mizerabilă ? Sau sunteți doar singuri, deprimați și triști ? Nu așa ar trebui să arate viața, nu ? Sunteți convinși de faptul că viața voastră ar fi mai bună dacă ați avea mai mulți bani, o slujbă mai bună, o

casă mai mare, un corp supraponderal şi un suflet subnutrit ? Sunteți mulțumiți că faceți parte din turmă ? Sunteți fericiți cu alegerile pe care le-ați făcut în viață ?

Oamenii au construit corporații dar acestea au devenit mai importante decât oamenii. Vă place să fiți un dinte care se angrenează în marile roți ale progresului ? Este acest lucru cu adevărat satisfăcător ? Toate marile civilizații ale trecutului zac în ruine. Credeți că cea a noastră va fi altfel ?

Este oare ceva în natura noastră pe care materialismul civilizației moderne nu a reuşit să-l hrănească ? V-ați simțit vreodată captivi într-o lume a hazardului ? V-ați simțit captivi într-o închisoare fără ziduri, un lagăr de puşcăriaşi fără garduri ?

Chiar credeți că maşinile tot mai rapide pe care vi le cumpărați vă ajută să călătoriți tot mai repede ? Dar cât de mult aşteptați în trafic ? Societatea vrea viteză: fă mai mult cu resurse tot mai puține ! Hai, nu te lăsa ! Hrăneşte apetitul nesățios al Lăcomiei şi Profitului mondial ! Sacrifică-te pe Altarul Progresului Materialist ! Fă aceasta în fiecare zi a vieții tale, în cutiile şi încăperile tot mai strâmte care te conduc în Lumea de Nicăieri.

Geamurile lustruite ale acestora îți reflectă alienarea şi durerea inexprimată. Hmmm…. Întotdeauna în turmă dar de fiecare dată singuri. Sunteți mânați precum vitele prin tuneluri subterane în aşteptarea unui viitor ce nu va veni niciodată. Oare cum vi se pare această poveste ?

(extras din prolog la conferința „Singularitatea în Matrice" de David Bruce Hughes)

TRECUT – PREZENT – VIITOR

Timpul a trecut, şi ați devenit din ce în ce mai străini; deşi v-ați apropiat tot mai mult unul de altul, nu înțelegeți totuşi felul de a fi al celeilalte persoane. Cu cât o cunoaşteți mai bine, cu atât o cunoaşteți mai puțin. Se pare că, cu cât vă obişnuiți mai mult cu celălalt, cu atât deveniți mai conştienți de faptul că ignoranța voastră în ceea ce îl priveşte este absolută; această ignoranță nu poate fi distrusă.

Copiii care ați crezut că sunt ai voştri, nu vă aparțin. Ați fost numai un vehicul pe care l-au folosit pentru a veni pe lume. Ei îşi au propria lor viață; vă sunt absolut străini. Ei nu vă aparțin. Ei îşi vor croi propria lor cale, propriul destin.

Cine este deci alături de voi? Nimeni nu se află alături de celălalt. Întotdeauna vă aflați într-o mulțime, însă şi aici sunteți tot singuri. Fie că sunteți singuri, fie că vă aflați în mulțime, fie că aveți un cămin, fie ca rătăciți de colo-colo, nu are nici o importanță.

Pentru ego, singurătatea nu reprezintă niciodată o bucurie. Ego-ul se bucură numai atunci când poate supune o altă ființă, atunci când poate afirma: „*Mă aflu deasupra ta, sunt mai mare ca tine*". Ego-ul nu se bucură niciodată de singurătate. În singurătate, ce sens mai are să ai un ego?

Mintea nu cunoaşte cele trei aspecte ale timpului. Ea cunoaşte numai două: trecutul şi viitorul. Prezentul este, pentru ea, inexistent. Ceea ce există i se pare a fi inexistent, în timp ce inexistentul i se pare că există.

Întregul efort este aşadar îndreptat asupra faptului de a ieşi din minte, de a părăsi ceea ce nu există şi de a rămâne în miezul existenței. Cum poți rămâne în prezent ? - acesta este secretul meditației. În clipa în care rămâi în prezent, iluminarea nu mai reprezintă decât o consecință.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

23.1 LITERATURĂ MEDICALĂ

1. Alice W. Flaherty, Natalia S. Rost. *„Massachusetts General Hospital Handbook of Neurology, The 2nd Edition „*- Lippincott Williams & Wilkins, 2007.
2. Allan H.Ropper, M.D., Robert H. Brown, D.Phil., M.D. *„Adams and Victor's Principles of Neurology, Ediția a 8-a"* - McGraw-Hill_Medical Publishing Division, 2005.
3. Analize R.M.N. efectuate la Clinica de Neurologie, Cluj-Napoca, 2004-2007.
4. Autor Necunoscut – *„Ghid de anatomie (de uz intern)"* fişier multimedia.
5. Badiu C. Teodorescu-Exarcu, *„Fiziologia şi fiziopatologia sistemului nervos",* Ed. Medicală, 1978.
6. Brazis, Paul W.; Masdeu, Jose C.; Biller, Jose *„Localization in Clinical Neurology, 5th Edition"* - Lippincott Williams & Wilkins, 2007.
7. Dr. Bruce Lipton, *„Biologia Credinței"* – Ed. Editura For You, 2009.
8. Catherine Haberland, *„Clinical Neuropathology"* - Demos Medical Publishing, LLC., 2007 - ISBN-13: 978-1-888799-97-2 (softcover).
9. Christopher G. Goetz, *„Textbook of Clinical Neurology, 2nd ed."* - Elsevier Inc., 2007 - CD-ROM disk (o carte foarte recomandată despre neuroanatomie, neurodiagnoză şi clasificarea afecțiunilor neurologice principale).
10. Colectiv de autori, *„Atlas de Anatomie",* Ed. Steaua Nordului, 2006, ISBN 973-8459-27-3. (un atlas de mare utilitate).
11. Constantin Budeanu, Emanoil Călinescu, *„Bioritmurile şi viața umană",* Ed. Cerna, 1992.
12. Council of Biology Editions, *„Style Manual Committee. Scientific Style and Format—The CBE Manual for Authors, Editors, and Publishers. 6th Ed. Cambridge"* Cambridge University Press, 1994.(acesta e un manual care vă ajută să redactați cărți de ştiință în astfel încât să corespundă standardelor internaționale).
13. Dr. Galin Ludmila, Ropceanu Filaret, „*Yoga pe înțelesul tuturor*", Ed. Medicală, 1976, (O carte excelentă despre posturi yoghine şi respirație recomandată de un medic cu pregătire şi experiență)
14. D. Dilorenzo, J. Bronzino – *„Neuroengineering"* - CRC Press, 2008, ISBN 978-0-8493-8174-4 (hardcover alk. paper).
15. David A. Greenberg, Michael J. Aminoff, Roger P. Simon*, „Clinical Neurology 5th Edition"* - 2002 McGraw-Hill/Appleton & Lange.
16. Duane E. Haines, *„Neuroanatomy An Atlas of Structures, Sections,and Systems,The 6th Ed."* - Lippincott Williams & Wilkins, 2007. (un manual explicativ foarte bun, cu imagini şi comentarii foarte bine condensate).
17. Federative Committee on *„Anatomical Terminology. Terminologia Anatomica."* - Thieme, Stuttgart and New York, 1998.
18. George H. Fried, *„Schaum's Outline of Biology Second Edition"* – 2007 (una dintre cele mai bine documentate lucrări despre funcționarea celulei).
19. Gheorghe Bijeu, *„Chirurgia sistemului organo-vegetativ",* Ed. Medicală, 1956, fără ISBN. (vechi dar încă de mare utilitate).
20. Hendelman, Walter *„Atlas of functional neuroanatomy 2nd edition"* - CRC Press, 2006, ISBN 0-8493-3084-X.
21. Harold Ellis, *„Clinical Anatomy*", Blackwell Publishing, 2006 ISBN-13: 978-1-4051-3804-8
22. Ioan Morariu, Ştefan Antohi, *„Introducere în genetica moleculară",* Ed. Medicală, 1975.
23. Ionel Darian, *„Presopunctura pentru toți",* Ed. Casa Editorială pentru Turism şi Cultură ABEONA, 1992, ISBN 973-48-0088-4.
24. Iverson, MA et al. *„American Medical Association Manual of Style—A Guide for Authors and Editors. 9th Ed."* Baltimore: Williams & Wilkins, 1998.
25. J.S. Berek et al, *„Berek's & Novak's Gynecology 14th Ed."* - Lippincott Williams & Wilkins 2007 (o carte excelentă despre aspectele hormonale şi patologice feminine).
26. Jean Piaget, *„Biologia şi cunoaşterea",* Ed. Dacia, 1978.
27. Madeleine Maicanescu, Ştefan Milcu, *„Andrologie Clinică",* Ed. Academiei, 1970.
28. Marc Thiriet, *„Biology and Mechanics of Blood Flows"* - Springer Science+Business Media, LLC, 2008, ISBN: 978-0-387-74846-7 (o carte excepțională de 660 pagini despre mecanismele intime ale circulației sanguine, noutate de ultimă oră !!).
29. Mateiu Duma, Doreadi Duma, „*Hidroreflexoterapia*", Ed. Sophia, 2003, ISBN 973-8221-21-8
30. McKusick, VA. *„On the naming of clinical disorders, with particular reference to eponyms."* - Medicine 1998;77: 1–2.
31. McKusick, VA. Mendelian, *„Inheritance in Man, A Catalog of Human Genes and Genetic Disorders. 12th Ed."* -Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 1998.
32. Neil Levy, *„Neuroethics"*, Cambridge University Press, Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town, Singapore, São Paulo 2007, ISBN-13 978-0-511-34272-1.
33. Prof. Raicu P. şi colab., *„Celula",* Ed. Academiei, 1972.
34. Prof. Repciuc E. şi colab., *„Anatomia omului, viscere",* Ed. Medicală, 1958.
35. Rowland, LP. *„Merritt's Neurology. 10th Ed."* - Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins, 2000.
36. Scott D. Haldeman, William H. Kirkaldy-Willis, Thomas N. Bernard, - *„An Atlas of Back Pain"* - The Parthenon Publishing Group, 2002, ISBN 1-84214-076-0 (alk. paper).
37. Stanley Monkhouse, *„Cranial Nerves Functional Anatomy"*, - Cambridge University Press, 2006, ISBN: 13 978-0-511-13272-8.
38. Stephen D. Silberstein,Alan Stiles,William B. Young,Todd D. Rozen, *„An Atlas of Headache"* - The Parthenon Publishing Group, 2002, ISBN 185070547X.
39. T. Stoica, *„Sexologia",* Ed. Medicală, 1972.
40. Teodor Ghițescu, *„Chirurgul"*, Ed. Ştiințifică şi Enciclopedică, 1970.
41. Trevor Weston, *„Atlas de Anatomie",* Ed. Vox, 1997, ISBN 978-973-7811-94-3. (un atlas excepțional pentru pretențioşi care nu trebuie să lipsească !!).
42. Vasile Predescu, *„Psihiatria",* Ed. Medicală, 1976.

23.1.1 CĂRȚI DESPRE MENSTRUAȚIE ŞI ALIMENTAȚIA NATURALĂ

43. Adelle Davis, *„Let's Eat Right to Keep Fit"*. 1970.
44. Dr. Gillian Mckeith, *„Eşti ceea ce mănânci : Programul care vă va schimba viața",* Ed. Curtea Veche, 2008.
45. Dr. Judith C. Rodriguez, *„Alege dieta potrivita",* Ed. Teora, 2008.
46. Essie Honiball, T.C. Fry, *„I Live on Fruit".*
47. Gheorghe Mencinicopschi, *„Biblia alimentara",* Ed.Litera International, 2007,ISBN 978-973-675-400-5.

48. Harvey Diamond, Marilyn Diamond, *„Fit for Life”.* 1985.
49. Harvey Diamond, Marilyn Diamond, *„Living Health”.* 1987.
50. Horne Ross, *„Health and Survival in the 21st Century”.* 1992 (Despre relatia dintre dieta moderna occidentala si boala).
51. Horne Ross, *„The New Health Revolution Ross Horne”.* 1983 (idem).
52. Humbart Santillo, *„Food Enzymes: The Missing Link to Radiant Health”.* 1987
53. Joan Webster-Gandy, *„Alimentația și nutriția”,* Ed. Minerva, 2008, ISBN 978-973-21-0884-0.
54. Joe Alexander, *„Blatant Raw Foodist Propaganda!”.*
55. John Robbins, *„Diet for a New America”.* 1987.
56. Hegyi Arpad-Gedeon, *„200 Rețete vegetariene de post și divertisment, preparate cu blenderul Soia-Lakt”,* Ed. Multimedia Internațional, 2006, ISBN (10) 973-7650-33-6. (aparatul de preparat lapte de soia se poate achiziționa împreună cu cartea de la S.C. Hapax Company SRL, tel. 0744-261035, hapaxc@yahoo.com, și aici puteți găsi cele mai bune rețete posibile !! Un aparat ieftin și o carte oferită gratis împreună cu aparatul. Eu îl folosesc de luni de zile.)
57. Leslie Kenton, *„Passage to Power: Natural Menopause Revolution”,* 1995 (Despre ciclul femeii - în special despre echilibrul hormonal și menopauză).
58. Leslie Kenton, Susannah Kenton, *„Raw Energy”.*
59. Michio Kushi, Alex Jack, *„The Cancer Prevention Diet: The Nutritional Blueprint for the Relief and Prevention of Disease”* 1988. (o lucrare excepțională care tratatează prevenirea apariției cancerului cu ajutorul unei diete alimentare).
60. Michio Kushi, Stephen Blauer, *„Calea Macrobiotica”,* Ed. Editura For You, 2007.
61. Mihaela Bilic, *„Traiesc, deci mă abțin”,* Ed. Coreus, 2008.
62. Patrick Holford, *„Cartea nutriției optime”,* Ed. All, 2008.
63. Ross Horne, *„Cancerproof Your Body”.* 1996 (Despre relatia dintre dieta moderna occidentala si boala).
64. Viktoras Kulvinskas, *„Life in the 21st Century”.*
65. Viktoras Kulvinskas, *„Survival into the 21st Century”.* 1975.
66. Wendy Harris, and Nadine Forrest MacDonald, *„Is Menstruation Necessary?”.* (Reprinted in The Fruitarian Network News, Nos. 16, 17, 18 (1992); back issues available from The Fruitarian Network) (Despre efectul dietei si stilului de viata in special asupra ciclului femeilor).
67. ***,http://blog.360.yahoo.com/blog-uzFi9gYhcqt1wecTjGsV?p=529 (un articol interesant despre menstruație și alimentație)
68. ***,http://www.buybooks.ro/sanatate-nutritie-sport.asp?page=1, (un site cu cele mai noi apariții în domeniul sănătății, parapsihologiei, știință, religie, artă, etc.)

23.2 LITERATURĂ EZOTERICĂ

69. Bardo Thodol, *„Cartea Tibetană a Morților”,* Ed. Arca, 1992.
70. Dan Bozaru, „*Japa-Yoga*”, Ed. Deceneu, 1995, ISBN 973-97155-1-6.
71. Dan Bozaru, „Tantra și tainele ei”, Ed. UMA, 1997, ISBN 973-98101-0-1.
72. Dr. Camelia Roșu, *„Shivambu Kalpa”,* Ed. necunoscută, ISBN 973-97193-0-9.
73. Dr. Janine Fontaine, *„Cele trei corpuri și cele trei lumi”,* Ed. Lotus, 1995, ISBN 973-9095-12-17.
74. Eckhart Tolle, *„Puterea Prezentului”,* Ed. Curtea Veche, 2004, ISBN 973-669-055-5 (o carte fundamentală despre transformarea minții și atingerea stării de liniște interioară).
75. Eckhart Tolle, „*Un Pământ Nou*”, Ed. Curtea Veche, 2008 ISBN 978.973.669.653.4
76. Eduard Schure*, „Marii Inițiați”,* Ed. Lotus, 1994, ISBN 973-9095-09-7.
77. Eliphas Levi, *„Misterele Cabalei”,* Ed. Antet, 199X, ISBN 973-96469-8-0.
78. Hermes Trismegistus, *„Corpus Hermeticum”,* Ed. Herald, 2000, ISBN 973-98399-4-0. (cartea care explică Tablele Legii și alte lucrări hermetice de mare valoare).
79. Huai-Chin Nan, *„Transformarea Minții și Trupului prin Tao”,* Ed. Teora, 1999, ISBN 973-601-773-7. (o carte foarte bună despre energiile transfizice ale ființei umane).
80. J.G. Chatterji, *„Filosofia esoterică a Indiei”,* Ed. Porto-Franco, 1991, ISBN 973-557-102-1.
81. Jacques Brosse, „*Maestrii Spirituali*”, Ed. Albatros, 1992, ISBN 973-24-0264-4.
82. Jasmuheen, *„A trăi cu Lumină~Alimentație Pranică”,* Ed. Editura For You, 2002, ISBN 973-85348-4-4.
83. Krishnamurti, *„Comentarii asupra vieții (Vol.1)”*, Ed. Herald, 1999.
84. Krishnamurti*, „Eliberarea de Cunoscut”,* Ed. Herald, 1996, ISBN 973-97577-3-1.
85. Krishnamurti*, „Viața Eliberată”,* Ed. Herald, 199X, ISBN 973-96861-1-7.
86. Liviu Gheorghe, „*Buddha, lumina unei căi spirituale*”, Ed. Ram, 1995, ISBN 973-97096-4-8.
87. Liviu Gheorghe, Simona Trandafir „*Învățăturile marelui yoghin Ramakrishna*”, Ed. Anandakali, 1993 ISBN 973-95815-5-2.
88. Mircea Eliade, „*Alchimia Asiatică*”, Ed. Humanitas, 1991, ISBN 973-28-0239-1.
89. Mircea Eliade, *„Nopți la Serampore”,* Ed. V V Press, 1990, ISBN 973-9109-02-0 (prima carte care mi-a deschis interesul pentru spiritualitate în 1987).
90. Mircea Eliade, *„Patanjali și Yoga”,* Ed. Humanitas, 1992, ISBN 973-28-0331-2.
91. Mircea Eliade, „*Secretul doctorului Honigberger*”, Ed. VV Pres, 1990.
92. Mircea Eliade, „*Yoga*”, Ed. Mariana, 1991, ISBN 973-9102-01-8.
93. Omraam Mikhael Aivanhov, *„Ce este un maestru spiritual?”,* Ed. Prosveta, 1994, ISBN 2-85566-193-5 (o carte foarte bună care expune tot ceea ce farsorii nu vor ca dvs. să aflați).
94. Omraam Mikhael Aivanhov, „*Limbajul Figurilor Geometrice*”, Ed. Prosveta, 1994, ISBN 973-98291-4-7.
95. Omraam Mikhael Aivanhov*, „Reguli de aur pentru fiecare zi”,* Ed. Prosveta, 1994, ISBN 2-85566-576-0.
96. Osho (Rajneesh), „*Spiritualitatea Tantrică Vol.1*”, ISBN 973-95815-8-7.
97. Osho, *„Cartea Despre Bărbați”,* Ed. Mix, 2001, ISBN 973-99946-3-6.
98. Osho, *„Iluminarea, Eternul Început”,* Ed. Herald, 1998, ISBN 973-98399-3-2.
99. Osho, *„Kundalini – În căutarea miraculosului, vol. 2”,* Ed. RAM, 1999, ISBN 973-98507-5-8.
100. Osho, *„Meditația, Calea perfectă”,* Ed. Herald, 1999, ISBN 973-97577-1-5.
101. Osho, *„Spiritualitatea Tantrică”,* Ed. RAM, 1994, ISBN 973-97096-0-5.
102. Osho, *„Viața Este Aici și Acum”,* Ed. Herald, 1998, ISBN 973-97577-7-4.
103. Paramahansa Yogananda, *„Autobiografia unui yoghin”,* Ed. Ram, 1994, ISBN 973-96806-0-7.

104. Patanjali, *„Yoga Sutra*", Ed. Societatea Informația, 1993, ISBN 973-95438-3-9 (o carte fundamentală despre cunoaşterea de Sine, transformarea minții şi atingerea stării de conştiință absolută).
105. Paul Brunton, *„Cărarea Secretă",* Ed. Nova, 1999, ISBN 973-96608-2-7.
106. Paul Brunton, *„Căutarea Supraeului*", Ed. Eşantion, 1993, ISBN 973-95296-58. (probabil una dintre cele mai reuşite lucrări ale autorului, scrisă în urma unor experiențe personale inedite).
107. Paul Brunton, *„Cunoaşte-te pe tine însuți",* Ed. Nova, 1994, ISBN 973-96608-6-X.
108. Paul Brunton, *„Egiptul Secret",* Ed. Ro Princeps, 1994, ISBN 973-95504-2-8.
109. Paul Brunton, *„Egiptul Secret",* Ed. Venus, 1992, ISBN 973-9024-52-1. (varianta integrală)
110. Paul Christian, *„Magia Egipteană",* Ed. Antet, 1995, ISBN 973-96967-8-3.
111. Radu Bercea, *„Cele mai vechi Upanişade"* Ed. Ştiințifică, 1993, ISBN 973-44-0084-3. (o carte fundamentală pentru abordarea căii de transformare a minții).
112. Ramana Maharshi, *„Înțeleptul de la Arunâchala"* (vol.1), Ed. Herald, 1999.
113. Ramtha, *„Cartea Albă",* Ed. Editura For You, 2006, ISBN 973-7978-68-4 (o carte fundamentală despre înțelegerea condiției umane actuale, transcenderea iluziei şi dogmei şi cunoaşterea de Sine).
114. Ramtha, *„Cine suntem noi, de fapt ?*", Ed. M.M.S., 2009
115. Rechung Dorje Tagpa, *„Milarepa, Marele Yoghin Tibetan",* (ca supliment al revistei „Impact") 1991 (o carte excepțională care descrie drumul extrem de dificil al atingerii stării supreme de conştiință şi transformarea finală moleculară a corpului fizic).
116. Serge Hutin, *„Secretele Tantrismului*", Ed. Sophia, 1993, ISBN 973-95662-2-7.
117. Sergiu Al-George, *„Bhagavad-Gita"*, Ed. Societatea Informația, 1992, ISBN 973-95438-1-2.
118. Sergiu Al-George, *„Samkhya-Karika",* Ed. Societatea Informația, 1993, ISBN 973-95716-4-6. (texte fundamentale de filosofie esoterică).
119. Shri Aurobindo, *„Aventura Conştiinței",* Ed. Herald, 199X, ISBN 973-96861-8-4.
120. Shri Aurobindo, *„Yoga Lucrărilor Divine",* Ed. Herald, 1997, ISBN 973-97577-8-2.
121. Shri Chinmoy, *„Moarte şi Reîncarnare-Drumul Eternității",* Ed. Antet XX Press, 1993, ISBN 973-96045-9-5.
122. Swami Atmananda, *„Relatările unui discipol despre maeştrii spirituali din Himalaya",* Ed. Kubera, 1994, ISBN 973-96718-1-0.
123. Swami Shivananda, *„Puterea Gândului",* Ed. Chris Book Universală, 1992.
124. Taisen Deshimaru*, „Întebări pentru un maestru de Zen",* Ed. Teora, 1996 ISBN 973-601-565-3.
125. Taisen Deshimaru*, „Zen Adevărat",* Ed. Axis Mundi, 1993.
126. Tao Jian Wen, Lao Tse, *„Tao Te Ching – Cartea Căii şi Virtuții",* Ed. Ioana, 1992, ISBN 973-96092-3-6 (o carte fundamentală despre vindecare şi purificare).
127. Tsang Nyon Heruka, *„Marpa Traducătorul*", Ed. Societatea Informația, 1992, ISBN 973-95716-0-3. (după ce ați aflat povestea lui Milarepa, aici puteți citi despre cel care i-a fost mentorul şi părintele său spiritual.).
128. Tsongkhapa, *„Şase yoga ale lui Naropa*", Ed. Herald, 1996, ISBN 973-9453-09-0 (o carte fundamentală care descrie calea realizării de Sine, ce poate fi abordată după trecerea pragului bioalchimic).
129. Viveka Chudamani, *„Shankara",* Ed. Anandakali, ISBN 973-95815-6-0. (traducere de Simona şi Claudiu Trandafir).
130. W.Y.Evans-Wentz, Lama Kasi Dawa Samdup, *„Yoga Tibetană şi Doctrinele Secrete Vol. 1 şi 2",* Ed. Sophia, 1993, ISBN 973-95662-3-5.
131. Yog Ramacharaka, *„Viața de dincolo de moarte",* Ed. Lotus, 1991, ISBN 973-9095-01-1.
132. Yram, *„Doctorul Sufletului~12 Ani De Dedublare Conştientă În Lumile Invizibile*", Ed. Gill & Dana Cart SRL, 1994, ISBN 973-8984-20-4.

23.2.1 CĂRȚI DESPRE TEHNICI DE RESPIRAȚIE ŞI HATHA YOGA

133. Maharishi Swatmarama, *„Hatha Yoga Pradipika",* ISBN 81-85787-38-7
134. Swami Krishnananda, *„Yoga, meditația, japa şi sadhana*", Ed. Lotus, 1992, ISBN 973-9095-03-8.
135. Swami Niranjanananda Saraswati, *„Prana Pranayama Prana Vidya",* ISBN 81-85787-84-0
136. Swami Ramaianda, *„Kriya-Yoga*", Ed. Lotus, 1992, ISBN 973-9095-06-2.
137. Swami Satyananda Saraswati, *„Asana Pranayama Mudra Bandha",* ISBN 81-86336-14-1
138. Swami Satyananda Saraswati, *„Dynamics of Yoga",* ISBN 81-85787-14-X
139. Swami Vivekananda, *„Bhakti-Yoga*", Ed. Lotus, 1993, ISBN 973-9095-07-0.
140. Swami Vivekananda, *„Karma-Yoga*", Ed. Lotus, 1990, ISBN 973-9095-00-3.
141. Titi Tudorancea, *„Nirvana_Tehnici de meditație*", Ed. Societatea Informația, 1993, ISBN 973-95716-3-8. (o carte excelentă despre meditația interioară şi controlul gândurilor).
142. Titi Tudorancea, *„Practici de Yoga*", Ed. Societatea Informația, 1993, ISBN 973-95438-2-0. (o carte reuşită şi utilă tuturor).
143. Yog Ramacharaka, *„Hatha-Yoga*", Ed. Lotus, 1992, ISBN 973-9095-05-4.
144. ***, cursuri yoga xeroxate, anii 1-16, 1990-2006, editate la MISA.

23.3 LITERATURĂ PARAPSIHOLOGICĂ

145. Adrian Pătruț, *„De la Normal la Paranormal"* vol. 1 (Ed. Dacia, 1991, ISBN 973-35-0213-8) şi vol. 2 (Ed. Sincron, 1992, ISBN 973-95233-4-X), (cele mai bune apariții editoriale pe plan mondial care explică în limbaj ştiințific întreaga fenomenologie paranormală).
146. Adrian Pătruț, *„Fenomenele de la Pădurea Hoia-Baciu"*, Ed. Divia, 1995, ISBN 973-96789-6-3 (o carte excepțională, unică pe plan mondial, despre înțelegerea fenomenelor de materializare, ectoplastie şi alte manifestări susceptibile de a prezenta aspecte inteligente, cel puțin conexe cu subconştientul colectiv, care se derulează pe baza unor legi discrete necunoscute).
147. Arthur Powell, *„Dublul eteric şi fenomenele conexe",* Ed. Recif, 1992 ISBN 973-95505-9-2.
148. Cammille Flammarion, *„Mesaje de dincolo de moarte",* Ed. Alcris, 1994, ISBN 973-9169-13-9.
149. Cristian Mureşanu, *„Elemente de Parapsihologie"*, Ed. Dacia, 2000, ISBN 973-35-1024-6 (introducere în studiul fenomenelor paranormale şi construcții de aparate speciale).
150. DaEl Walker, *„Cartea Cristalelor",* Ed. Sagittarius, 1992, ISBN 973-96003-4-4.
151. Dan Apostol, *„Deocamdată… Enigme",* Ed. Sport-Turism, 1984, fără ISBN.
152. Dan Apostol, Sorin Ştefănescu *„Zborul 19*", Ed. Albatros, 1985
153. Danielle Hemmert, Alex Roudene*, „Comunicarea cu lumea de dincolo",* Ed. Colosseum, 1996, ISBN 973-9208-47-9.
154. Dorothee Koechlin de Bizemont, *„Universul lui Edgar Cayce Vol.1-3"*, Ed. Sagittarius, 1993, ISBN 973-96003-0-1. (cu recomandări speciale asupra vol. 1)
155. Doru Davidovici, *„Lumi Galactice",* Ed. RUM-IRINA, 1992, ISBN 973-950-12-4-9.

156. Elena Iliescu, *„Mărturii despre nemurire”,* Ed. Presa Națională, 1992.
157. Erich von Daniken, *„Amintiri despre viitor*”, Ed. Orpheus, 1994, ISBN 973-96324-9-1.
158. Eugen Celan, *„Provocările Paranormalului”,* Ed. Teora, 1992, ISBN 973-601-098-8.
159. Eugen Celan, *„Războiul Parapsihologic”,* Ed. Teora, 1992.
160. Eugen Celan, *„Viața după pragul morții”,* Ed. Teora, 1991, ISBN 973-601-007-4.
161. Fluviu Frigator, *„Spiritul în afara trupului”,* Ed. TransPres, 1993, ISBN 973-9009-20-4.
162. François Brüne, *„Morții ne vorbesc”*, Ed. Enciclopedică, 1994, ISBN 973-45-0088-0.
163. François Brüne, *„Noul Mister al Vaticanului*”, Ed. Artemis, 2003, ISBN 973-566-080-6.
164. Frank Edwards, *„Mistere Nerezolvate*”, Ed. ZZ, 1995, ISBN 973-9127-28-2.
165. Gabriel Drochioiu, *„Parapsihologie”,* Ed. Agora, 1993, ISBN 973-95272-7-2.
166. George Kaufmes, *„Viața de dincolo – reîncarnarea şi fenomenul morții”,* Ed. Geneze 1995, ISBN 973-9099-30-0.
167. Georges Barbarin, *„Cartea Morții*”, Ed. Tedit, 1993, ISBN 973-96173-5-2.
168. Gerard Majax, *„Magicienii”,* Ed. RAO, 1993, ISBN 973-96204-7-7. (o carte excelentă!).
169. Harry Jeannerod, *„Paranormal”,* Ed. Atlantis, 1995, ISBN 973-96502-2-8.
170. Ioan Mamulaş, Corin Biano, *„Dematerializarea parapsihologică*”, Ed. Paco, 1994, ISBN 973-96259-6-7.
171. Ioan Mamulaş, Corin Biano, *„Fenomene Parapsihologice”,* Ed. Teora, 1993, ISBN 973-601-102-x.
172. Ioan Todoran, Eugen Țăran, *„În căutarea vieții pe alte planete”,* Ed. Dacia, 1983.
173. Jacques Bergier, *„Cărțile Blestemate”*, Ed. Moldova, 1995, ISBN 973-9146-46-5.
174. Jacques Bergier, Louis Pauwels, *„Dimineața Magicienilor”,* Ed. Nemira, 1994, ISBN 973-569-046-2. (o carte care nu trebuie ratată !).
175. James Pike, *„Dialog cu cei de dincolo”,* Ed. Alcris, 1995, ISBN 973-9197-30-0.
176. Jimmy Guieu, *„Cartea Paranormalului*”, Ed. Z, 1995ISBN 973-9127-49-5.
177. John Spencer, *„Dincolo de realitate*”, Ed. Merope, 1995, ISBN 973-96447-4-0.
178. Krasimira Stoianova, *„Vanga”,* Ed. Star Trafic, 1992.
179. Luiza Textoris, *„Spiritul după moarte”,* Ed. Transpres, 1993, ISBN 973-90009-24-7. (colecție de relatări despre fenomenul morții aparente).
180. Lyall Watson, *„Moartea ca linie a vieții”,* Ed. Humanitas, 1994, ISBN 973-28-0477-7.
181. Mandics György, *„Enciclopedia Ființelor Extraterestre”,* Ed. S.C.S. Ivan Krasko, 1996, ISBN 973-97400-4-9 (volumul nu este comercializabil).
182. Mario Mercier, *„Şamanism şi Şamani”,* Ed. Moldova, 1993, ISBN 973-9146-19-8.
183. Michael Lindemann, *„OZN şi prezența extraterestră”,* Ed. Domino, 1996, ISBN 973-97387-4-5.
184. Mihai Şerban, *„Semenii întru rațiune”,* Ed. Dacia, 1982.
185. Mihail Urzică, *„Minuni şi False Minuni”,* Ed. Anastasia, 1993, ISBN 973-96130-1-2. (o carte excelentă care expune tot ceea ce Biserica nu ar vrea ca dvs. să aflați).
186. Nikolai Berdiaev, *„Sensul Creației”,* Ed. Humanitas, 1992.
187. P.-E. Cornillier, *„Nemurirea sufletului şi evoluția lui după moarte”,* Ed. Polirom, 2001, ISBN 973-683-823-4.
188. Paul Liekens, *„Reîncarnarea”,* 1992, Ed. Roza Vânturilor, ISBN 973-9003-20-6.
189. Paul Ludwig Landsberg, *„Eseu despre experiența morții”,* Ed. Humanitas, 1992.
190. Peter & Mary Harrison, *„Viața înainte de naştere*”, Ed. Europolis, 1993, ISBN 973-9158-03-x.
191. Prentice Mulford, *„În zarea nemuririi”,* Ed. Lotus, 1992, ISBN973-9095-04-6.
192. Prof. Dr. Brian I. Weiss, *„O mărturie a reîncarnării”,* Ed. Lotus, 1992, ISBN 973-9095-02-x. (o carte excepțională despre investigarea clinică a fenomenului de reîncarnare şi învățături despre rolul şi rostul vieții).
193. Prof. Dr. Milan Ryzl, *„Miracolele Biblice”*, Ed. Saeculum, 1993, ISBN 973-9071-24-4.
194. Prof. Dr. Milan Ryzl, *„Moartea şi ce urmează după ea”,* Ed. Saeculum, 1994, ISBN 973-9071-23-6.
195. Raymond Moody, *„Lumina vieții de dincolo*”, Editura Z, 1995, ISBN 973-9127-50-9.
196. Robert Charroux, *„Cartea Cunoaşterii Interzise”,* Ed. Elit Comentator, 1999, ISBN 973-581-037-9.
197. Robert Charroux, *„Cartea Lumilor Uitate”,* Ed. Elit Comentator, 1993, ISBN 973-9100-42-2.
198. Robert Charroux, *„Cartea Trecutului Misterios”,* Ed. Elit Comentator, 1993, ISBN 973-96508-5-6.
199. Rudolf Steiner, *„Introducere în cunoaşterea suprasensibilă”,* Ed. Arhetip Renaşterea Spirituală, 1993.
200. Tilia Linden, *„Pelerini la porțile luminii”,* Ed. Larry Cart, 1994, ISBN 973-95918-7-6.
201. Titus Filipaş, *„De la mitul astral la astrofizică*”, Ed. Scrisul Românesc, 1984.

23.4 LITERATURĂ DE ŞTIINȚĂ ŞI FILOSOFIA ŞTIINȚEI

202. A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, *„Origini-Dimensiuni superioare în ştiință”,* Ed. Govinda, 1993, ISBN 973-96081-2-4 (o carte despre teoria evoluției, chimia şi viața, misterul conştiinței, Big Bang, etc.).
203. Acad. Prof. Dr. Constantin Dumitru Dulcan, *„Inteligența Materiei”*, Ed. Militară, 1986. (bestseller-ul care a deschis un drum către intimitatea cunoaşterii lumii noastre într-o perioadă când o astfel de cunoaştere era aproape interzisă).
204. Acad. Prof. Dr. Constantin Dumitru Dulcan, *„În căutarea sensului pierdut – Vol. 1 şi 2”,* Ed. Eikon, 2008. (o publicație excelentă care invită cititorul la drumul cunoaşterii de sine)
205. Acad. Prof. Dr. Eugen Makovski, *„Natura şi Structura Materiei Vii”,* Ed. Academiei, 1972.
206. Al. N. Ştefănescu, *„Adevărul şi Ştiințele Secrete”,* Ed. Cartea Românească, 1928.
207. Albert Einstein, *„Relativity: The Special and General Theory*”, Ed. Methuen & Co Ltd, 1999,
208. Andrew Newberg, „De Ce Nu Dispare Dumnezeu, Stiinta Creierului Si Biologia Credintei”, Ed. Curtea Veche, 2008
209. Arcadie Percek, *„Terapeutica Naturistă*”, Ed. Ceres, 1987
210. Basarab Nicolescu, „Apropieri Ale Dialogului Dintre Ştiință, Artă, Şi Religie În Europa De Mîine”, Ed. Curtea Veche, 2008
211. Basarab Nicolescu, „Moartea Astăzi”, Ed. Curtea Veche, 2008
212. Basarab Nicolescu, „Ştiință Şi Ortodoxie, Un Dialog Necesar”, Ed. Curtea Veche, 2008
213. Basarab Nicolescu, „Transdisciplinaritate In Ştiință Şi Religie”, Ed. Curtea Veche, 2008
214. Bogdan P. Haşdeu, *„Sic Cogito”,* Ed. Evenimentul, 1990.
215. Carl Sagan, *„Creierul lui Broca”,* Ed. Politică, 1986.
216. Cătălin Mosoia, „În Dialog Cu…Despre Ştiință Şi Religie”, Ed. Curtea Veche, 2008
217. Constantin Nicolae, *„Cult practic de ştiințe oculte”,* Ed. Biroul de studii psihice, 1929.
218. Cristian Mureşanu, *„Apocalipsa Eco-Climatică şi Factorii Generatori”,* Ed. Academic Pres, 2007, ISBN 978 973 744 081 5 (o enciclopedie interdisciplinară a relației dintre om şi mediu, fenomenologie şi impact a aspectelor trecute, prezente şi viitoare).

219. David Bohm, *„Plenitudinea Lumii şi Ordinea Ei"*, Ed. Humanitas, 1995, ISBN 973-28-0512-9.
220. Dr. Alexandru Doboş, *„Comentarii asupra lucrării Puterea Gândului de Swami Shivananda"*, Ed. Chris Book Universal, 1992.
221. Dr. Alexandru Doboş, *„Yoga şi locul ei în recuperare"*, Ed. Alux, 1991, ISBN 973-9055-13-3.
222. Dr. Aurel Popescu-Bălceşti, *„Enigma Vieții şi a Morții_Evoluția spiritului după moarte*", Ed. Taina Press, 1992.
223. Dr. Aurel Popescu-Bălceşti, *„Spirit şi Suflet – Reîncarnarea"*, Ed. Larry Cart, 1993, fără ISBN.
224. Dr. Bălăceanu Constantin Stolnici, *„Anatomiştii în căutarea sufletului"*, Ed. Albatros, 1981, fără ISBN.
225. Dr. Ion Drăghici, *„Esența Vieții"*, Ed. Ştiințifică, 1972, fără ISBN.
226. Dr. Mihai Drăgănescu, *„Informația Materiei"*, Ed. Academiei Române, 1990.
227. Dr. Sanda Apostolescu, *„Manual de acupunctură chineză"*, Ed. Medicală, 1982, fără ISBN.
228. Erwin Schrodinger, *„Ce este viața? Spirit şi Materie"*, Ed. Politică, 1980.
229. Eugen Celan, *„Viața după pragul morții"*, Ed. Teora, 1991.
230. Francisco J. Ayala, *„Darul Lui Darwin Către Ştiință Şi Religie*", Ed. Curtea Veche, 2008
231. Fritjof Capra, *„Taofizica"*, Ed. Tehnică 2004. (o carte excelentă care aduce la numitor comun esențele ştiințelor şi ale para-ştiințelor).
232. Gabriel Cousens, *„Alimentation Science et Spiritualite*", Ed. Viven Soleil, 1986.
233. Garnett P. Williams, *„Chaos Theory Tamed*", Ed. Joseph Henry Press, 1997, ISBN 0-309-06351-5.
234. H. Seyle, *„Ştiința şi viața"*, Ed. Politică.
235. Henri Bergson, *„Eseu asupra datelor imediate ale conştiinței"*, 1992, fără ISBN.
236. I.A. Oparin, *„Originea vieții pe Pământ"*, Ed. Ştiințifică, 1960.
237. Ian G. Barbour, *„Când Ştiința Întâlneşte Religia. Adversare, Străine Sau Partenere ?"*, Ed. Curtea Veche, 2008
238. Immanuel Kant, *„Religia şi limitele rațiunii"*, Ed. Agora, 1992.
239. Irina Holdevici, Ilie P. Vasilescu, *„Hipnoza şi forțele nelimitate ale psihismului"*, Ed. Aldomars, 1991, ISBN 973-9070-08-6.
240. Jean Pierre Soulier, *„Enigma Vieții"*, Ed. Medicală, 1982.
241. John D. Caputo, Gianni Vattimo, *„După Moartea Lui D-Zeu*", Ed. Curtea Veche, 2008
242. John Polkinghorne, *„Quarci, Haos Şi Creştinism. Întrebări Pentru Ştiință Şi Religie"*, Ed. Curtea Veche, 2008
243. Kent D. Palmer, *„Emergent Meta-systems and Nondual Science"* articol pdf
244. Kent D. Palmer, *„Holonomic Theory of Counsciousness*", articol pdf
245. Kent D. Palmer, *„Mathematical and Physical Anomalies in Nondual Science*", articol pdf
246. Kent D. Palmer, *„Non Dual Science*", articol pdf
247. Kent D. Palmer, *„Nondual Science Heuristics*", articol pdf
248. Kent D. Palmer, *„Nondual Science Theory*", articol pdf
249. Kent D. Palmer, *„Nonduality and the western worldview*", articol pdf
250. Kent D. Palmer, *„The Anatomy of a nondual science theory*", articol pdf
251. Kent D. Palmer, *„Thinking through Nonduality*", articol pdf
252. Lynn & Sheila Schroader, *„Cercetări de parapsihologie"*, Ed. Robert Lafont, 1973.
253. Maria Alecu Ungureanu, *„Viața sexuală şi căsătoria"*, Ed. Ştiințifică, 1968, fără ISBN.
254. Masaru Emoto, *„Miraculous Messages From Water*", articol pdf
255. Matthew J.Donald, *„Quantum Theory Of The Brain*", articol pdf
256. Niels Henrik Gregersen, *„Dumnezeu Într-O Lume Evoluționistă*", Ed. Curtea Veche, 2008
257. Normal Vincent Peale, *„Puterea gândirii pozitive*", Ed. Colosseum, 1995, ISBN 973-97114-1-3.
258. Prof. Dr. Adrian Pătruț, *„Ştiință, Chimie, Nanoclusteri"*, Ed. Casa Cărții de Ştiință, 2007, ISBN 978-973-133-119-5. (o publicație excepțională, unică de felul ei, care nu trebuie să lipsească din colecția personală !!).
259. Rick Strassman, *„DMT Molecula Spiritului"*, Ed. Elit 2007.
260. Robert L. Herrmann, *„John Templeton. Sprijinirea Cercetării Ştiințifice Pentru Descoperiri Spirituale*", Ed. Curtea Veche, 2008
261. Robert Pollack, *„Credința Biologiei Şi Biologia Credinței*", Ed. Curtea Veche, 2008
262. Rudolf Steiner, *„Ştiința spirituală, evoluția vieții şi a lumii"*, Ed. Rustania, 1989.
263. Rudolf Steiner, *„Treptele inițierii"*, Ed. Princeps, 1992 ISBN 973-95246-1-3.
264. Scarlat Demetrescu, *„Din tainele vieții şi ale Universului"*, Ed. Emet, 1993 ISBN 973-96047-1-4.
265. Sergei Nicolaevici Lazarev, *„Karma*", Ed. Moldova, 1994, ISBN 973-572-019-1.
266. Sigmund Freud, *„Dincolo de principiul tăcerii"*, Ed. Jurnalul Literar, 1992.
267. Stephen Hawking, *„A brief history of time*"
268. Steven Smith, *„The Inner Light_Theory Of Consciousness*", Ed. California Technical Publishing, 2001, ISBN 0-9660176-1-7.
269. Teodor Caba, Marius-Theodor Caba, *„Acupunctura, metodă străveche"*, Ed. Ştiințifică şi Enciclopedică, 1989, fără ISBN.
270. Traian Ştefănescu, *„Viața înaintea vieții"*, Ed. Timpuri, 1991.
271. UBB Cluj şi Victor Sorocovschi, *„Riscuri şi Catastrofe"*, Ed. Casa Cărții de Ştiință, 2004, ISSN 1584-5273.
272. Vasile Săhleanu, *„Concepții despre om în medicina contemporană"*, Ed. Dacia, 1976.
273. Vasile Săhleanu, Ioan Macavei, *„Vita sexualis"*, Ed. Enciclopedică Română, 1972.

23.5 MANUALE DE ELECTRONICĂ AUDIO

274. George D. Oprescu, *„Caleidoscop Audio"*, Ed. Albatros, 1982.
275. George D. Oprescu, *„Hi-Fi ABC"*, Ed. Albatros, 1978.
276. I.C. Boghițoiu, *„Construcții electronice pentru tinerii amatori"*, Ed. Albatros, 1989.
277. I.C. Boghițoiu, *„Electronica ajută"*, Ed. Albatros, 1982.
278. I.C. Boghițoiu, *„Electronica peste tot"*, Ed. Albatros, 1985.
279. Ilie Mihăiescu, Emil Marian, Mircea Schmol, Imre Szatmary, *„Montaje electronice de vacanță"*, Ed. Albatros, 1988.
280. Ilie Mihăiescu, Sergiu Florică, *„101 Montaje electronice"*, Ed. Albatros, 1977.
281. Ilie Mihăiescu, şi colab. *„Practica Electronistului Amator"*, Ed. Albatros, 1984.
282. Ilie Mihăiescu, *„Un tranzistor, două tranzistoare"*, Ed. Albatros, 1978.
283. M. Băşoiu, C. Costache, *„20 scheme electronice pentru amatori"*, Ed. Tehnică, 1979.
284. Sabin Ionel, Radu Munteanu, *„Introducere în practica electronică"*, Ed. Facla, 1988.
285. ***,http://electronics-diy.com/electronic_schematics.php?schematics=audio&circuit=Audio%20/%20Amplifiers. (un site excepțional cu scheme electronice de foarte înaltă performanță accesibile amatorilor).

23.6 LITERATURĂ RELIGIOASĂ

286. Alexis Carrel, *„Puterea Rugăciunii”,* 1990, manuscris xeroxat. (un biolog care a descoperit o cale spre Sine).
287. Călugăr Dumitru, *„Şapte cărți de religie”,* Ed. Romanului şi Huşilor, 1992.
288. Ghelasie Gheorghe, *„Nevoințele Isihaste – Vol. 1-3”,* Ed. Arhetip, 1991, ISBN 973-95013-4-6 (o carte pentru avansați).
289. Gheorghe Băbuț, *„Sfântul Serafim de Sarov şi Sfântul Nil Sorschi~Cuvinte Duhovniceşti*”, Ed. Pelerinul Român, 1992, ISBN 973-95361-2-3. (pilde utile din viața unor oameni ce au trăit-o în profunzime)
290. Gheorghe Roşca, Igumenul Hariton, *„Sbornicul vol. 1 şi 2 – Lucrarea Minții”*, Ed. Mănăstirii Valaam, 1936-1993. (o carte pentru avansați care prezintă cititorului aspectele practice, non-dogmatice, ale unor exerciții prin puterea minții).
291. Henry Morris, *„Creaționism Ştiințific”,* Ed. Societatea Misionară Română, 1992.
292. Jakob Lorber, *„Marea Evanghelie a lui Ioan (necenzurată), Vol. 1-5”*, Ed. Shambala, 2001-2004, ISBN 973-8279-08-9.
293. Mircea Eliade, *„Istoria credințelor şi ideilor religioase”,* Ed. Ştiințifică, 1991, ISBN 973-44-0027-4 (o carte excepțională pentru cei care doresc să înțeleagă esența şi rolul religiilor şi de a privi dincolo de dogme şi limitări).
294. V.N. Serdakov, *„Iluzia binelui, valorile morale şi credința religioasă”,* Ed. Politică, 1988.

23.7 DIVERSE

295. Autori Necunoscuți, *„Legile lui Murphy”,* Ed. Universal Dalsi, 1995 ISBN 973-9166-17-2. (o carte necesară celor care doresc să treacă cu un zâmbet peste problemele cotidiene).
296. Autori Necunoscuți, *„Legile Unchiului Sam”,* Ed. Hiparion 2001 ISBN 973-8113-67-9. (aceeaşi recomandare ca la Legile lui Murphy).
297. Ioan Marinescu-Puiu, *„De-Râdere*”, Ed. Grinta, 2006, ISBN 973765170-7.(aceeaşi recomandare).
298. Frank Deaver, *„Etica în Mass Media”,* Ed. Silex, 2004, ISBN 973-9356-22-2.
299. Leonard Bernstein, *„Cum să înțelegem muzica”,* Ed. Muzicală, 1981 fără nr. de ISBN
300. Şerban Derlogea, *„Manual de Supraviețuire”,* Ed. Almatea, 2003, ISBN 973-9397-29-8 (o carte utilă oricând).

23.8 ADRESE DE INTERNET IMPORTANTE

301. http://www.experiencefestival.com/forum/vBTube.php?do=search&search=Miceal%20Ledwith&page=1&per_page=12. (un site cu toate interviurile lui Miceal Ledwith până la momentul prezent)
302. http://www.hamburgeruniverse.com/ (site-ul privat al lui Miceal Ledwith),
303. http://www.brucelipton.com/ (site-ul privat al biologului Bruce Lipton),
304. http://www.brucelipton.com/article/the-wisdom-of-your-cells,
305. http://aum.adminii.ro/site/video/filme/bruce-lipton---noua-biologie---unde-mintea-si-materia-se-intalnesc.html,
306. http://sceptik.wordpress.com/2007/10/05/creationismul-este-condamnat-de-ue/,
307. http://www.eckharttolle.com/eckharttolle. (site-ul privat al lui Eckhart Tolle).
308. http://deoxy.org/watts.htm,
309. http://www.humanitas.ro/alan-watts (despre viața şi scrierile lui Alan Watts)
310. http://www.elcollie.com --One of the most useful sites (povestea vieții lui El Collie, femeia care a trezit energiile interne)
311. http://www.kundaliniguide.com --Bonnie Greenwell
312. http://www.kundalininet.org --Kundalini Research Network
313. http://www.aypsite.org/forum —Yogani's website, forums, books and information
314. http://www.iayt.org/ —International Association of Yoga Therapist
315. http://www.kundalini.se/eng/ —Swedish Kundalini site by Marja S
316. http://www.themindfulword.org —Exploration into engaged culture.
317. http://www.greatdreams.com/kunda.htm —Links to spiritual resources
318. http://www.tantrabliss.com --Ipsalu Tantra
319. http://www.well.com --Personal experiences
320. http://www.uri-geller.com --Larry Arnold's book on spontaneous human combustion.
321. http://www.kaia.ca --Int. Spiritual Emergence
322. http://www.cpsh.org --Center for Psychological and Spiritual Health, (the new incarnation of SEN)
323. http://www.nor.com.au --SEN Australia
324. http://www.issc-taste.org --Archive of the spiritual experiences of scientists. (excepțional !!!)
325. http://www.home.jps.net/~stuartcs --Stuart Sovatsky
326. http://www.jrhaule.net --John Ryan Haule
327. http://www.http://shalomplace.com —Philip St. Romain
328. http://www.hogueprophecy.com —John Hogue, very useful prophetic perspective
329. http://www.cit-sakti.com/story/kundalini-awakening-story-chapt1.htm
330. http://www.eecs.berkeley.edu/~keutzer/kundalini/kunda-bib-web.html#table-of-contents
331. http://www.icrcanada.org/sites.html